

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 39

מיום ראשון, ח' בתמוז תשע"ז, 2.7.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 39 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ח' בתמוז תשע"ז, 2.7.2017

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה

חסרים:

גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה

נוכחים:

שירלי פאר	- מנכ"לית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
גידי טביב	- גזבר העירייה
אורי ארבל גנץ	- מנהל אגף החינוך
ורד שני	- עוזרת ראש העיר
דגנית גרינבוים	- מנהלת לשכת ראש העיר
רועי אבידור	- עוזר המנכ"לית

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 38.
2. אישור פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 35.
3. עדכון המליאה בדבר מדיניות ראש העיר בנוגע להפרדה בבית הספר אור השחר - ראש העיר מתנגד לכל הפרדה מגדרית בין בנים ובנות בבית הספר ויפעל בכל הכלים העומדים לרשותו לשמירת צביונו הנוכחי של בית הספר.
4. שאילתא של עידן למדן מיום 29.5.17.
5. הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 29.6.17.
6. הצעה לסדר של שמואל גריידי, גיא קלנר ועידן למדן מיום 29.6.17.
7. דיון בדבר דו"ח תלונות הציבור.
8. עדכון לגבי החלטת ועדת מהשנה לעררים של המועצה הארצית לתכנון ובנייה בנושא תכנית שכונת שתיל שהתקבלה ב-27.6.17.
9. אישור פרוטוקול ועדת הארכת שירות בדבר הארכת שירות מהנדס העירייה.
10. אישור תבחינים לתמיכות 2018.
11. בקשת אגף החינוך לדחיית ישיבת המליאה מיום 3.9.17 ליום 10.9.17.
12. שונות.

מר אבי גרובר: אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאה מן המניין מספר 39. התחושה שלי לגבי הישיבה הערב, זה שסך הכל, בטח מבחינת חברי המועצה, רובנו די בתמימות דעים על הנושאים. אני אשמח אם כולנו נדע לשמור על כבוד הפורום והמקום וננסה לנהל את הישיבה הזאת בצורה באמת הכי ייצוגית ומכובדת שאפשר. וזה דרך אגב גם מתייחס לקהל, עם כל הכבוד, לפי החוקים וזה. מי שמדברים פה הם חברי המועצה. להם נתונה זכות הדיבור, הקהל לא אמור לדבר בישיבות האלה. הוא מוזמן להקשיב והכל. אבל בואו, ננסה לכבד את הפורום. יש מספיק זירות אחרות בהן אפשר להביע. ובלי עין הרע, תושבי רמת השרון יודעים להביע את עצמם. ואני באמת מבקש שכולנו נדע לשמור על כבוד המקום.

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 38.

2. אישור פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 35.

מר אבי גרובר: סעיפים 1 ו-2 לסדר היום, אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 38 ואישור פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 35. לשניהם לא הועברו הערות מצד חברי המועצה ולכן-

גב' שירה אבין: יש לי רק הערה, שמשום מה לא קיבלתי את הפרוטוקולים, וגם לא את הזימון לישיבה.

מר אבי גרובר: הזאת?

גב' שירה אבין: כן. וזו כבר לא פעם ראשונה. אז-

מר אבי גרובר: אז רועי, איפה רועי?

גב' שירה אבין: אז אני לא יכולה להצביע ולאשר דברים שלא ראיתי.

מר אבי גרובר: לא צריך להצביע, כי לא הועברו הערות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא הועברו הערות כי היא לא קיבלה.

גב' שירה אבין: פשוט לא הייתי כאן. אז לא יכולתי...

מר אבי גרובר: חבר'ה, תקשיבו, יש חוקים. אתם יש לכם זמן לעבור, אז תעברו. אם אתם לא מספיקים לעבור.

מר עידן למדן: אני מציין לפרוטוקול. זה ממילא לא עולה להצבעה. אני גם כן לא זוכר אם קיבלתי או לא קיבלתי את 2 הפרוטוקולים. אבל על אחד מהם בטוח לא הספקתי לעבור. אחד קיבלתי. את השני לדעתי לא קיבלתי.

מר אבי גרובר: חבר'ה, ישיבת המועצה תמיד ביום ראשון הראשון של החודש. אז אם אתם רואים שאתם לא מקבלים את החומרים, תרימו טלפון ונדאג שתקבלו את החומרים. לא מסתירים פה שום חומר.

גב' שירה אבין: לא קשור להסתיר.

מר אבי גרובר: בסדר, אז אם ביום חמישי בערב אתם רואים שלא קיבלתם, אנחנו נשלח לכם את זה, גם אני, אם את עושה לי ווטסאפ 'אבי, לא קיבלתי'.

גב' שירה אבין: לא תמיד זה נמצא במקום שאתה יכול.

מר אבי גרובר: בסדר, אז עושים ווטסאפ היום, ואני אעשה העבר.

גב' שירה אבין: אבי, לא חייבים תמיד להצדיק. ציינתי עובדה.

מר אבי גרובר: סבבה. אנחנו נראה לישיבה הבאה, רועי יוודא

שאתם מקבלים.

החלטה מס' 300: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 37.

החלטה מס' 301: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 35.

3. עדכון המליאה בדבר מדיניות ראש העיר בנוגע להפרדה בבית הספר אור השחר - ראש העיר מתנגד לכל הפרדה מגדרית בין בנים ובנות בבית הספר ויפעל בכל הכלים העומדים לרשותו לשמירת צביונו הנוכחי של בית הספר.

6. הצעה לסדר של שמואל גריידי, גיא קלנר ועידן למדן מיום 29.6.17.

מר אבי גרובר: סעיף 3 לסדר היום, מתחבר גם עם סעיף 6 – נושא אור השחר. אני מרשה לעצמי להעריך, לא יודע, אני מדבר בשם עצמי ובשם חלק מחברי המועצה, שיש פה רוב מאוד-מאוד גדול, תמימות דעים, שבבית ספר אור השחר לא היתה הפרדה של הבנים והבנות באור השחר, לא צריכה להיות הפרדה של הבנים והבנות באור השחר. אני יודע שהנושא שם עולה בתוך הפורום של ההורים ובכאלה. אני ער לדיון ורואה אותו קורה. ואני חושב שבסך הכל המועצה הזאת רובה, אם לא כולה, מתנגדת להפרדת הבנים והבנות באור השחר, מביעה עמדה מאוד ברורה בעניין הזה. אני יודע שיש לזה משקל מאוד מהותי בהחלטה הסופית אם זה קורה או לא.

מר גיא קלנר: למה יש משקל?

מר אבי גרובר: לעמדת הרשות, לעמדת ראש הרשות, ואני חושב שהבהרתי פה, אני חושב שזה היה חשוב שגם עמדת ראש העיר תובהר בצורה ברורה, אז הובעה בצורה הכי ברורה שאפשר. ואנחנו נפעל בכל הדרכים, ואנחנו פועלים בכל הדרכים, כדי לוודא שבאור השחר הכיתות יישארו כמו היום, בנים ובנות לומדים ביחד כיתות א' עד ו', וככה זה צריך וככה זה יישאר. עידן, גיא או שמוליק, מישהו מכס רוצה להגיד כמה מילים? בבקשה.

מר גיא קלנר: אתה עובר להצעת ההחלטה עכשיו?

מר עידן למדן: אתה עובר להצעת ההחלטה או סיימת את העדכון?

מר אבי גרובר: סעיפים 3 ו-6 בגדול הם ביחד. אז אני מניח שלא תהיה פה בעיה שנקיים את הסעיף הזה ביחד, נרים את היד ביחד ונגיד את האמירה של מועצת העיר. ואז נמשיך לסעיף 4,5,7,8,9,10. לא? יש בעיה עם זה?

מר גיא קלנר: לא.

מר עידן למדן: לא, אין שום בעיה.

מר גיא קלנר: נהפוך הוא, בכיף.

גב' נורית אבנר: אין בעיה עם זה. אני פשוט חיפשתי בחוזר מנכ"ל לגבי הנושא הזה, אם יש איזושהי התייחסות לגבי זה שרוב ההורים בבית הספר רוצים לעשות שינוי, ולא מצאתי בחוזר מנכ"ל שום דבר שמתייחס לזה.

מר אבי גרובר: אין חוזר מנכ"ל שמתייחס לנקודה הזאת. יש איזושהו דף הנחיות פנימי של מה שנקרא חמ"ד בנושא הזה. ואחרי גם שיחות שעשיתי במשרד החינוך, גם פה במחוזי ובכל מיני פורומים שבדקתי, לעמדת הרשות יש משקל גבוה מאוד האם יאושר או לא יאושר. במקרה שההורים

מבקשים הפרדה, יש לעמדת הרשות משקל מאוד גדול על סף המכריע. ועמדת הרשות, עמדת ראש הרשות, הובעה ותובע בצורה מאוד ברורה, שבאור השחר אנחנו מתנגדים להפרדה של הבנים והבנות. במצב הנוכחי, המצב שהיה פה לדעתי מאז שביית הספר הזה קיים, צריך להישמר. ואנחנו נדאג שהוא יישמר.

גב' נורית אבנר: רק פשוט, הבנתי שיש משאל כרגע של ההורים שם.

מר אבי גרובר: נכון.

גב' נורית אבנר: שרק ב-7.7 יהיה את התוצאות של זה. אז בעצם מה שאתה אומר זה שגם אם יהיה רוב של ההורים שם כן לקיים את זה, ההחלטה שלך גוברת על ההחלטה של ההורים? בסדר, זה רק שיהיה ברור.

מר עידן למדן: לא, זו לא השאלה. השאלה האם במסגרת אותו עדכון של ראש העיר, האם... לצורך העניין. כי מהתגובות בתקשורת, לכאורה העירייה גם אין לה עמדה, וגם היא לא יודעת את הנושא.

מר יעקב קורצקי: ממש לא נכון.

מר עידן למדן: זה היו התגובות...

מר יעקב קורצקי: העמדה היא ברורה מאוד.

מר אבי גרובר: הוא כנראה מתקשה בהבנת הנקרא. אני אקרא לו. "ראש העיר מתנגד לכל הפרדה מגדרית בין בנים ובנות בבית הספר, ויפעל בכל הכלים העומדים לרשותו, לשמירת צביונו הנוכחי של בית הספר". נשמע לי כמו אמירה מאוד ברורה. אתה רוצה שנסביר לך את זה? אני חושב שאמרתי עכשיו שורה של משפטים שאומרת את זה. אמרתי עמדת הרשות וראש הרשות. היא הועברה, דיברתי עם כל הגורמים עד הכי בכירים במחוז בעניין הזה. הבהרתי להם את העמדה. חלקם אפילו הסבירו לי מה המשמעויות ואיך פועלים לאור עמדה זו. אז אני חושב שהאמירה מאוד

ברורה. אני לא חושב שאפשר להגיד את זה עוד יותר ברור ממה שאמרתי.

מר עידן למדן: אז תפרסם את זה.

מר אבי גרובר: זה פורסם. הפיצו את זה בפייסבוק וכל המקומות.

מר יעקב קורצקי: הנה, יש פה פרסומת, ביום חמישי תהיה כותרת.
כולם פה חושבים את...

מר אבי גרובר: ראש עיר לא עובד רק בשביל התקשורת.

מר עידן למדן: אף אחד לא עובד רק בשביל התקשורת משום שפנו
לראש העיר לפני שפנו לתקשורת, ולפני שפנו בהצעת ההחלטה, פנו לראש
העיר במכתב שתהיה מדיניות.

מר יעקב קורצקי: חד משמעית, זה גם בהסכם הקואליציוני...

מר אבי גרובר: אתה ישבת אצלי בחדר לפני שנה.

מר עידן למדן: ואתה אמרת – אין הפרדה ולא רוצים הפרדה.

מר אבי גרובר: אבל אין הפרדה.

מר עידן למדן: נכון. ושלא רוצים הפרדה.

גב' נורית אבנר: אז מה אתה אומר?

מר אבי גרובר: אז מה רוצה שאני אעשה?

מר עידן למדן: אבל אתה רואה שרוצים הפרדה ואתה מראש לא...

השאלה היא מה המדיניות?

מר יעקב קורצקי: מי רוצה? ההורים...?

מר אבי גרובר: אבל אין הפרדה.

מר עידן למדן: אבל אני מברך, אני מברך על כך שאתה מאמץ מדיניות ואתה... אני שמח.

גב' נורית אבנר: אתה גם כתבת בפייסבוק...

מר אבי גרובר: את המדיניות של מי אני מאמץ?

מר עידן למדן: רק השאלה היא, אם העירייה-

מר אבי גרובר: אתה יודע משהו? אני אומר לך אמיתי, אני הולך לעשות בדיקת DNA לילדים שלי, לראות אם גם הם לא אימוץ מדיניות שלך. נשבע לך. כל דבר זה מדיניות שלך. אני הולך לעשות לילדים שלי בדיקת DNA, נשבע לך, אולי גם הם שלך.

מר עידן למדן: אני שמח.

מר אבי גרובר: די, נמאס. כל דבר שאני עושה, הוא קופץ.

מר עידן למדן: אני מאוד מברך על כך שראש העירייה-

מר יעקב קורצקי: שירה, את יודעת, יש פה מדיניות של 30-40 שנה בבית ספר אור השחר... אף אחד לא אמר. אם מישהו היה אומר אחרת...

מר אבי גרובר: למה אתה לא חושב שלאחרים יש גם מדיניות?

מר עידן למדן: אני אומר, אני שמח על כך שיש מדיניות.

מר אבי גרובר: סבבה.

מר עידן למדן: היות שפניתי במכתב לבקש מדיניות.

מר אבי גרובר: אבל היית אצלי בחדר לפני שנה ודיברת איתי. ואמרתי לך 'עידן, אין הפרדה', לא הוגשה בקשה אז להפרדה, ועובדה שהם לא מופרדים.

מר עידן למדן: אני לא אעשה איתך תחרות.

- מר גיא קלנר:** גם סיכמנו על ישיבה שנותנים לדבר.
- מר עידן למדן:** אדוני ראש העיר, אני לא אריב ואתפרץ לדברך ואראה למי יש קול יותר חזק. אתה רוצה לדבר, דבר.
- מר אבי גרובר:** דבר, דבר.
- מר עידן למדן:** עדכנת על המדיניות, אני אשתוק ואני אדבר. תודה רבה. אני שואל מה המדיניות הזאת כוללת. משום שפניתי קודם במכתב. אני גם מסתכל על מה המענה שניתן לתקשורת. בתקשורת נאמר 'אנחנו לא יודעים, עד לרגע זה לא התקבלה שום בקשה'. אחר כך 'לא רוצים לקיים הפרדה, הנושא אינו נמצא על הפרק'. בינתיים שולחים להורים להשתתף בשאלון עם נייר, שהוא בסופו של דבר עם לוגו רשמי שלנו של אגף החינוך והעירייה. זאת אומרת, האם אתה, כשאתה אומר את המדיניות, האם אתה אומר לצורך העניין להורים 'רבתיי ההורים, אני קורא לכם לא לקיים את השאלון'.
- מר אבי גרובר:** גם עידן למדן, על נייר המכתבים שלו, שם את סימן העירייה, עוד לפני שהוא היה סגן וממלא מקום.
- מר עידן למדן:** אני חבר מועצה... זה לגיטימי.
- מר רפאל בראל:** סליחה, גם אתה היית כזה. גם לך היה לוגו על הנייר. היחיד שאין לו לוגו, זה אני.
- מר עידן למדן:** האם במסגרת העדכון-
- מר יעקב קורצקי:** סליחה שאני קוטע אותך, עידן-
- מר אבי גרובר:** לא, הוא ידבר ואתה אחרי זה תשאל אותו.
- מר עידן למדן:** לא הגעתי להצעת ההחלטה. אני עדיין בעניין העדכון. אני נותן לך את הכבוד.

- מר גיא קלנר:** יעקב, תירגע.
- מר עידן למדן:** אמרתי, אני שותק כשמישהו אחר מדבר. דבר, יעקב.
- מר יעקב קורצקי:** לא, ברשותך. אם לא, אני-
- מר עידן למדן:** דבר.
- מר יעקב קורצקי:** השאלה היא פשוטה. אורי, אני מדבר איתך. המכתב הזה שעידן עכשיו מציג לנו, אתה יודע ממנו משהו? מנהל אגף החינוך אומר שאין לו מושג מזה.
- מר עידן למדן:** זה המעטפות שבהן נשלח השאלון להורים.
- מר יעקב קורצקי:** אין לו מושג מזה, אז מי ששלח, שלח על דעת עצמו למנהל אגף החינוך.
- מר עידן למדן:** אם יש לראש העירייה מדיניות ברורה, אני מברך כל כך.
- מר יעקב קורצקי:** עידן, היא חד משמעית, לא תהיה הפרדה באור השחר, נקודה. לא צריך לפתח על זה נושא בכלל.
- מר עידן למדן:** אז אנא, להוציא הוראה למנהל בית הספר ואגף החינוך – תורו להורים, אין לכם מה להשתתף בשאלון, השאלון הזה הוא לא על דעתנו, המדיניות שלי היא נגד הפרדה והיא נגד הרחבה לכיתות ז'. אני לא נותן לזה את היד. אני לא מוכן לתת לזה את היד. ובמקביל, שתהיה הודעה ברורה. כשמעדכנים ואומרים 'אני אעשה הכל', זה מבחינתי לעשות הכל. זו המשמעות של החלטה האופרטיבית של ההודעה שלך על העדכון. להודיע לחבר'ה 'רבותיי, אל תענו על השאלון. תודיעו שאין מה לענות על השאלון, ולכן יש החלטה שלנו. וגם אנחנו מודיעים מראש שאנחנו לא מרחיבים את זה

היום, לא ל-ז', לא ל-ח', לא לכיתות קטנות של 13 איש כשיש לנו כיתות צפופות. זו ההודעה שלי על המדיניות.

(מדברים ביחד)

גב' שירלי פאר יגרמן: עידן, אתה רוצה להמשיך או סיימת? כי אורי רוצה להתייחס.

מר עידן למדן: לא, עוד לא הצגתי את ההחלטה. דקה, אני רק מתייחס לשאלת המדיניות. אני מניח ששאלת המדיניות צריכה להיות מובעת, מעבר לכל ספק סביר. שתודיע לאגף החינוך, למשרד החינוך, וליידע את ההורים שכך לא צריך לעשות את זה.

מר אבי גרובר: אני רוצה להבין מה אתה מבקש ממני. אתה מבקש במדינת ישראל, אם בן אדם חותם על דף, אני ארדוף אותו, אתפוס אותו ואנקוט כנגדו בפעולות על זה שהוא חתם את דעתו על דף?

מר עידן למדן: לא. אתה צריך ליידע את ההורים על השאלה של המדיניות. אם קבעת מדיניות, וזו המדיניות שלך, אני מברך עליה, אמרתי.

מר אבי גרובר: אוקיי, הבנתי, סבבה. אוקיי.

מר עידן למדן: תיידע אותם שאין להם מה לענות על השאלון. שהשאלון הוא לא על דעתנו, לא על דעת העירייה, הוא בניגוד למדיניות שלך ובניגוד להחלטה, זה כל מה שצריך כרגע לומר.

גב' נורית אבנר: אנחנו במדינה דמוקרטית. זכותם של ההורים...

מר עידן למדן: עכשיו אני רוצה להתייחס רגע להצעת ההחלטה שלנו.

מר טל עזגד: למה לא קוראים את ההצעה לסדר.

מר עידן למדן: הנה, אני מקריא עכשיו את ההצעה לסדר.

מר אבי גרובר: מותר לו לדבר. אם הוא מבקש עכשיו לדבר, אני נותן לו שנייה להציג יותר. אורי, בסוף.

מר טל עזגד: לא, אבל מקובל שקודם כל קוראים את ההצעה לסדר ואז מצביעים.

מר אבי גרובר: לא צריך לקרוא את כל ההצעה לסדר לפרוטוקול. אתם קיבלתם את ההצעה לסדר. אם אתה מעוניין, תקרא לפרוטוקול את כל הדף. אבל ההצעה ברורה.

מר טל עזגד: לא, הוא לא הבין-

מר אבי גרובר: מי זה הוא?

מר טל עזגד: עידן. כנראה שכח או לא הבין, שלא משנה מה, בסוף ראש העיר הביע את עמדתו, העיתון יכתוב עליו. לא יעזור, יש איזה כללים בגיונגל הזה.

מר אבי גרובר: לא בטוח, אבל נראה.

מר טל עזגד: לא, בטוח.

מר עידן למדן: שמה?

מר טל עזגד: אני אומר, ראש העיר הביע את עמדתו טרם השאילתא, זה בסדר, זכותו וזו גם חובתו. העיתון יכתוב. בואו נצביע. יש הצעה לסדר, אני חושב שיש פה תמיכה ברוב מוחלט.

מר עידן למדן: לא מסתפק בזה.

מר אבי גרובר: בוא, טל, אתה קצת תמים. הוא בא עכשיו לעשות את ההצגה שלו. תן לו, מה אתה רוצה?

מר טל עזגד: לא, אני לא תמים, אני מסביר.

מר עידן למדן: המדיניות בהודעה, צריכה להיות מגובה במעשים אופרטיביים. לא בהצהרה שבסוף אין לה את התוכן ואין לה את הצעדים המהותיים והמעשיים. כן, אבל לפני שאני אציג, גיא ביקש לומר משהו.

מר גיא קלנר: ראשית, אם הכוונה היא ללכת היום ברמה של קונצנזוס בין כל חלקי המועצה, אז אני חושב שהחלטת מועצה רק תיתן יותר כוח לדבר הזה, ולכן ההצהרה של ראש העיר, במקביל להחלטת מועצה ברורה, כתובה ופורמאלית, תיתן לזה את הכוח הנדרש. אבל אני רוצה 2 משפטים לגבי כל מה שקורה בזירה הציבורית, ומסביב לזה. ואני חושב, אבי, ראש העירייה, שיש לך מחויבות מאוד-מאוד גדולה לכל מה שקורה בחוץ.

ברמה היסטורית בעיניי, לא פחות מזה, אמנם אנחנו עוסקים בענייני רמת השרון, לא בענייני המדינה, אבל חבר מועצה שמוליק גריידי, חובר ביחד עם עידן למדן נציג מר"צ, עבדכם הנאמן גם בתוך הלופ ועוד אנשים נוספים, להצעת החלטה בדבר מהלך שרוצים להעביר ברמת השרון. במקום שאנשים, שאגב, רובם מזוהים איתך, ואני לא נכנס עכשיו לתוך הפרופילים שלהם. רובם מזוהים איתך. נכנסים לציד מכשפות, על למה, ואיך שמוליק גריידי, שהוא בכלל 'אבי הסרטן', או אני לא זוכר את הביטויים שהיו בדבר הזה. ואם טעיתי, אני מושך מהפרוטוקול חזרה. אבל ביטויים קשים, לא ביטויים של אחדות, לא ביטויים שרוצים לעשות סולחה בבית, לא אנשים שרוצים לייצר החלטות בקונצנזוס. זו האחריות שלנו כנציגי ציבור, ככה אנחנו מנהלים את העיר הזו?

אז אפשר לבוא עכשיו פה בישיבת המועצה, ולרגע אחד של 10 דקות לקבל החלטה של קונצנזוס. גם יוגב, האיש הנחמד שאני מאוד מעריך בפייסבוק, משחרר את לשונו בצורה אלימה שאני הרבה זמן לא ראיתי דבר כזה.

מר אבי גרובר: מה אתה עכשיו...?

מר גיא קלנר: גם אסתר, שיושבת שם נעימה ושקטה, יושבת

בפייסבוק ומלבה את הלהבות בצורה שאני לא ראיתי דבר כזה. אני לא ביקשתי עכשיו את התגובה שלך, סליחה. שמשון ויובב, פינוקיו.

מר אבי גרובר: אחיך לא כותב?

מר גיא קלנר: מאיפה ניתנה לכם הזכות הזו בכלל?

מר אבי גרובר: גיא, אחיך לא כותב? מה אתה מחלק ציונים לקהל.

גב' נורית אבנר: אדון מרץ מרגיע את הרוחות נגד הדתיים בעיר? לא

ראיתי את עידן למדן מרגיע את הרוחות.

מר גיא קלנר: מרגיע.

גב' נורית אבנר: לא מרגיע. לא ראיתי שום הבעה שלו. ההיפך, מלבה

את כולם.

מר רפאל בראל: למה את צועקת?

מר עידן למדן: עצם העובדה שגריידי הצטרף, זה סימן שמרגיעים.

מר רפאל בראל: אני חייב מילה. ההבדל בין אחרים ועובדי עירייה,

הוא שמיים וארץ.

מר אבי גרובר: מי זה עובדי העירייה?

מר רפאל בראל: בבקשה. יש עובדי עירייה.

מר יעקב קורצקי: איפה היית בבחירות כששמו אותי פה... ועשו...

מר גיא קלנר: אני לא הדובר של שירה.

מר יעקב קורצקי: אז למה לא כתבת בגנותה?

מר גיא קלנר: כתבתי.

- מר יעקב קורצקי:** לא ראיתי. תראה לי את זה.
- מר גיא קלנר:** עכשיו אני מראה לך ו...?
- מר יעקב קורצקי:** כן. אני מבקש...
- מר אבי גרובר:** גיא, אתה רוצה שאני אראה לך את הפוסטים שכותבים עליי? אתה רוצה שאני אראה לך מה כותבים עליי? אנחנו עכשיו בתחרות המסכן?
- מר גיא קלנר:** אבי, זכויותיך מקבילות לחובותיך.
- מר אבי גרובר:** אות המתנדב, אתה רוצה להיכנס לזה?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** כמה פעמים שאני אכחיש, הרי אתה לא תאמין.
- מר גיא קלנר:** אבי, אתה הגדרת כללי משחק לישיבה. בוא נכבד אותם.
- מר אבי גרובר:** בסדר, אבל למה אתה מחלק ציונים לקהל?
- מר גיא קלנר:** אני מנסה לומר לך את המשפט הבא. אתה כראש העיר, כמו שאמרתי קודם, זכויותיך מקבילות לחובותיך, ואתה מוביל כרגע את הרשות המקומית. לעיתים דברים שאנחנו אוהבים, לעיתים פחות. כשאנשים שמזוהים חד-חד ערכית, ולא נתחיל לעבור עכשיו שמות, בנושא הזה שפה באים ומייצרים פסאדה ממלכתית, אבל בק-סטייג' העסק בוער ונעשה בצורה מלוכלכת ולא קולגיאלית ולא ציבורית ולא חברית ולא ולא. ויש דום דממה, אז יש לי בעיה עם זה. אז אפשר לשים את המסכות פה בישיבה לשעתיים. אבל אני מצפה, שגם כשאנחנו חוזרים חזרה הביתה למשך שבוע נוסף עד שאנחנו נפגשים פה פעם נוספת, לשמש באותה ממלכתיות ולדבר באותה הצורה. ולכן, אני חושב, שגם בהזדמנות הזו, שיושב פה קהל, ואנחנו מדברים בנושא הזה, אני מבקש ממך, אני מצפה, אבל הציפייה זה כבר

משהו אחר, אני מבקש ממך, שבוא נוריד כולם את הלהבות.

שגם כשנבחר ציבור אומר דברים שהם נמצאים ב-90 או 180 מעלות לעמדה אחרת, לא ייעשה פה ציד מכשפות. בוודאי ובוודאי שיש פה יוזמה כל כך יפה, שבה שמוליק גריידי, מה לא האשימו אותו עם הגרעין התורני הזה? מה לא אמרו עליו? אני זוכר את זה מהבחירות האחרונות עכשיו כשנבחרת. מה לא אמרו עליו. בא בן אדם, יוצא החוצה, הבנות שלו. עושה צעד ציבורי חבל על הזמן. מה הוא מקבל? קיתונות של ביקורת ובוז? 'איפה היית קודם?', במקום לחבק אותו וללכת עם זה קדימה.

אני חושב שאתה צריך להוביל קו שאומר 'כל הכבוד', לצאת לציבור, לצאת בפייסבוק, פעיליך המרכזיים, ולחבק את היוזמה הזו, ולא רק עכשיו בשעה וחצי הזו. זו הציפייה שלי מהדבר הזה. תודה.

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, דקה לפני שאתה מקריא את ההצעה לסדר שלך, אם ברשותך אני יכול להתבטא. תראו, קונצנזוס הוא דבר נפלא, אבל קונצנזוס-

מר שמואל גריידי: ממך אני לא מבקש... מעולם לא ביקשתי.

מר גיא קלנר: דיברתי על הדבר הזה.

קהל: לא קשור... מחליף צבעים... כל יומיים מחליף צבע.

מר גיא קלנר: החליף צבע זה טוב.

קהל: אז לא צריך לחבק אותו.

מר גיא קלנר: אליק, כל אחד ינהג איך שהוא רוצה.

מר אבי גרובר: אני מבקש שקט. חבר המועצה אסולין מדבר עכשיו.

מר רפאל בראל: מה אתה מתערב בכלל? מה אתה מתערב?

- מר אבי גרובר:** רפי, רפי.
- מר רפאל בראל:** על מה אתה מתערב. באיזו זכות אתה מתערב?
- מר שמואל גריידי:** אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה בחוץ.
- מר רפאל בראל:** איזו זכות יש לך להתערב בזה?
- מר אבי גרובר:** רפי, למה זה טוב? למה אתה מתעצבן סתם?
- מר טל עזגד:** עזוב אותך.
- מר אבי גרובר:** אם לא היית מתעצבן, כבר אהרון היה במשפט השלישי שלו. בבקשה, אהרון.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני אומר שקונצנזוס הוא דבר נפלא.
- קהל:** תחייך.
- מר רפאל בראל:** אני לא מחייך. לאיש כמוך אני לא מחייך.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** קונצנזוס לכאורה הוא דבר מסוכן, בוודאי, אם אני ממשיך טיפה את הקו של גיא, רק הרבה-הרבה יותר מתון, כי לא נוח לי שקוראים לי 'מחסל'. יש זגזוגים, אבי. הזגזוגים, יושב פה בחדר הזה פיל ענק, שאף אחד לא רוצה לדבר ולשאת את שמו. קוראים לו 'הגרעין התורני'. ומסיבות כאלה ואחרות יש פלירטוטים לכל הכיוונים עם הדבר הזה. אז לבוא לכאן ולהגיד 'כולנו בעד אור השחר, בואו נשאר את אור השחר בסטטוס קוו והכל בסדר, אין לי ספק שאפשר לגמור את ההצעה לסדר ב-2 דקות. אבל לפעמים, מה לעשות, וכשיש פצע, ויש אבסס ויש מוגלה, צריך להוציא אותה. כי אם אנחנו רק נכסה את זה עם תחבושת יפה, אז לא יהיה לנו כלום, תהיה לנו אינפקציה בפנים.
- לכן אני חושב, שהאמירה היא הרבה מעבר לאור השחר. היא לבוא ולומר, העיר הזאת עוברת כבר כמה שנים, אתה רוצה שאני אומר את זה לפרוטוקול?

בוודאי לא באחריותך, ובוודאי לא התחילה בתקופתך, אבל כבר הרבה שנים יש איזושהי פעילות שאי אפשר להגדיר אותה אחרת מפעילות מיסיונרית. היא עושה את זה בצורה גלויה, מובהקת. ואנחנו יושבים כאן, ומעבירים את זה, ומעבירים את זה. ופעם מעבירים כי זה נוח, ופעם מעבירים כי יש בחירות, ופעם מעבירים כי לא רוצים להתכתש עם דברים קשים. כן, לפנות את הישיבה זאת זה דבר קשה מאוד. אז אור השחר יש קונצנזוס, זה יופי. אבל בואו נגיד אמירה של כולנו כאן, שאנחנו לא ניתן לשנות את הצביון של העיר כולה, ובוודאי לא באור השחר. ושמי שינסה לשנות את הצביון הזה, אנחנו חיים עם החברים של יעקב והרב אדלשטיין עליו השלום, שנים, בדו קיום יוצא מן הכלל. אלה חיים את שלהם, אלה חיים את שלהם, אף אחד לא מתערב. אבל מה לעשות, היום כשאתה נוסע ברח' השרף, קוראים לך 'שבס' ביום שבת עם האוטו.

מר עידן למדן: זה קרה גם ברח' מודיעין וברחובות אחרים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר לכם את זה, לא המצאתי את זה. ואנחנו יודעים לחיות בדו קיום הזה. העיר הזאת הוכיחה את זה, אולי דווקא בזכותו של הרבי. אבל בוודאי שהתושבים למדו לחיות עם זה, וחיים עם זה יפה מאוד. אז בוא נקרא לילד בשמו, ונגיד 'לא ניתן לדבר הזה שנקרא 'גרעין ראשית' או 'זהות', שאני לא יודע איך קוראים לו, להשתלט על החיים שלנו, כי אנחנו רוצים להמשיך לחיות כמו שחינו תמיד. כשאתה מדבר על לא לשנות את צביון העיר, אני אומר זה הצביון שצריך לשמור עליו. אם יהיה בניין של 3 קומות או 4 קומות, נתווכח, ננסה לשכנע, ננסה להוריד ידיים. אבל בוא, את הדבר הזה, שבאמת נסכים עליו כולם, ונחליט שאנחנו נלחמים בו.

גב' נורית אבנר: אפשר להגיד משהו?

מר אבי גרובר: שירה ביקשה לדבר וטל ביקש לדבר.

מר יעקב קורצקי: גם אני רוצה להגיד על זה משהו.

גב' שירה אבין: אני רוצה לקחת את זה באמת כמה שנים לאחור, ויש הרבה מאוד משמעות דווקא לנושא של אור השחר. כי שם, הרבה מאוד דברים התחילו, ושם היו הרבה מאוד ניסיונות לאורך השנים שעמדנו בעמידה מאוד איתנה מול הנושא הזה, מול משרד החינוך, מול חמ"ד, מול כולם, באמירה מאוד ברורה. מי שהקים את בית הספר הזה היה איש דתי, שהמטרה שלו היתה שבאמת תהיה סולידריות, ואנשים יידעו לבלות ביחד הרבה מאוד שעות בתוך מערכת החינוך, ועדיין לכבד אחד את השני. ושנים באמת זה נשמר. עד שנכנס לכאן הגרעין.

וכשנכנס לכאן הגרעין, ההבהרה הראשונה שהיתה, ממועצת העיר וגם לפניי, היתה מאוד ברורה – אל תנסו לשנות את הצביון של העיר. מי שרוצה לחיות בעיר, אנחנו לא יכולים למנוע את היכולת שלו לחיות בעיר. מצד שני, אנחנו לא הולכים לעשות שום תהליך. יעקב, אתה יכול למלמל הרבה, אחד הדברים-

מר יעקב קורצקי: מה אני ממלמל? המנהל של המתנ"ס התקשר השבוע לנתנאל סימנטוב. הכתובת של הגרעין, זה למתנ"ס קרית הצעירים. מעניין מי נתן את הכתובת של קרית הצעירים לנתנאל.

גב' שירה אבין: מי נתן את הכתובת?

מר יעקב קורצקי: ... אני בכלל לא קשור לגרעין

גב' שירה אבין: בשנתיים האחרונות, מי נתן את הכתובת?

מר יעקב קורצקי: לא יודע.

גב' שירה אבין: יעקב, תקשיב-

מר אבי גרובר: זה מהשנתיים האחרונות? נו באמת.

- מר יעקב קורצקי:** זה מהשנתיים האחרונות?
- גב' שירה אבין:** קודם כל בואו, תשימו את הדברים.
- מר יעקב קורצקי:** לא, נשים את הדברים, בואו נדייק, בואו נדייק.
- גב' שירה אבין:** יעקב, גם בשיחות שהיו לנו ביחד-
- מר עידן למדן:** אז מה נעשה עם המדיניות עד היום? שנתיים עברו, אין הפרדה, לא הולכים להפרדה. ישבנו בחדר, אמרו אין הפרדה.
- גב' שירה אבין:** יותר משנתיים.
- מר יעקב קורצקי:** עידן, סוף-סוף באו...
- מר אבי גרובר:** יש הפרדה? אבל אין הפרדה. אבל עדיין אין הפרדה.
- מר עידן למדן:** אבל יש כל הזמן ניסיון לעשות את זה, זה בדיוק העניין. ולכן היית צריך לומר את האמירה הזאת כבר לפני שנה.
- מר אבי גרובר:** אתה לא יכול לעשות פה פייק-ניוז. אתה לא יכול לייצר פייק-ניוק.
- מר יעקב קורצקי:** ... רגע, לפני 4-5 חודשים קליע שמו לו על החלון, למי שמו?
- מר עידן למדן:** מה הקשר?
- מר יעקב קורצקי:** ראש העיר עשה מעשה...
- גב' שירה אבין:** הוא לוחש לאוזניך ואתה עושה חגיגה? נו מה?
- מר אבי גרובר:** בבקשה, שירה, סליחה, שירה.
- גב' שירה אבין:** מה שאמרתי, שאנחנו היום, וזאת צריכה להיות אמירה של כולנו, ללכת בצורה, ואתה אמרת את זה, ואנחנו במקום הזה

מחזקים אחד את השני למען מטרה אחת ויחידה. ואכן, יש כוח למועצת העיר, ויש כוח לראש עיר לעצור את הדברים שקורים בתוך או השחר. אז אם יש מנדט כזה ויש אפשרות, צריך לעשות את זה. אז לא צריך תמיד לקפוץ. אם רוצים לחזק במשהו – אז גם במקום לבוא וללכת עם, ישר קופצים על הכל.

מר יעקב קורצקי: ... אני מסכים איתך.

גב' שירה אבין: אז ישר להתקייף?

מר יעקב קורצקי: אבל עידן עכשיו מעלה שאלות.

גב' שירה אבין: אי אפשר לתת למישהו, בכל פעם שמתחילים לדבר, ישר מתקיפים.

מר יעקב קורצקי: אבי אמר חד משמעית, אנחנו כולנו באותה דעה.

גב' שירה אבין: אז תלמדו באמת לכבד אחד את השני. כי בקטע הזה עוד לא הייתם.

מר אבי גרובר: בבקשה, טל.

מר טל עזגד: תראו, האמת היא שאני די מתלבט איך להתייחס ומה להגיד.

מר גיא קלנר: רצית ללכת ישר להצבעה, לא?

מר טל עזגד: אני אגיד לך למה רציתי ללכת ישר להצבעה.

מר עידן למדן: עוד לא הצגנו את הצעת ההחלטה.

מר טל עזגד: אני באמת חושב שהיה צריך לקרוא את הצעת ההחלטה, והיה צריך להצביע, ואני מניח איך היו מצביעים כולם, והיינו ממשיכים פה הלאה. להפוך את זה לדיון לסוג של, איך עושה גיא תמיד, מלחמת דת, או סוג של מלחמה כזו או אחרת, זה לא רלוונטי כרגע לנקודת

הזמן הזו. אני גם אמרתי את זה לתושבים שם למטה, שהתחילו ואמרו לי – זו נקודת פתיחה, יריית פתיחה.

תראו, מה שרואים מכאן, ואני אומר את זה דווקא לחבריי, מה שרואים מכאן, לא רואים משם. הדברים לא פשוטים ומאוד מורכבים. אפשר לעמוד פה למטה ולצעוק לראש העיר דרך החלון 'תעשה, תעיף, תכחיד'. זה לא פשוט. אני, ואני אומר את הדברים נוכח זה שאני על ידי הנהלת מועצת העיר, אני לא זוכר איזה, נשלחתי לייצג את עיריית רמת השרון בבית המשפט בנושא של הגרעין החינוכי, תורני, או איך שתקראו לזה, בנושא של ישיבת ההסדר, בנושא של חדר האוכל וכל מה שהשתמע מזה. ואני הייתי הנציג היחיד של העירייה שישב בדיונים האלה, יכול להיות שעוד היו פה ושם.

ובסופו של דבר, תקראו את ההחלטות של בית המשפט, הן לא פשוטות. אי אפשר היום לבוא ולהגיד באופן גורף – אדון אבי גרובר, ראש העירייה הנכבד, קח ותטפל בעניין, ותוציא אותם ותכניס אותם, הם קיבלו תג של ישיבת הסדר. יש פה הרבה דברים מאוד מורכבים. אני חושב שבנקודת הזמן הזו, ופה באמת אני חוזר ואומר – מה שרואים מכאן, לא רואים משם. ולאור זאת, צריך לעצור פה את הדיון. צריך להצביע בצורה מאוד גורפת ומסודרת על הצעת ההחלטה, או אם אתה רוצה להוסיף איזשהו נדבך כזה או אחר שלך כראש העיר, ולהמשיך הלאה ולקיים דיונים פנימיים.

אני חושב שכל אחד מאיתנו, אופוזיציה וקואליציה כאחד, יהיה מוכן לתת יד לנושא הזה. אל תשכחו בסופו של דבר, יש פה גם את הצד השני, שחלקם בצורה כזו או אחרת הם תושבים. וצריך לשבת ולחשוב איך אנחנו מצליחים לעשות סדר בעניין הזה, בין אם זה עם הישיבה, ובין אם זה-, ואני מודה ומתוודה, כחבר מועצה וכסגן ראש העיר וכל מיני תפקידים שהחזקתי בשנים האחרונות, אנחנו די נכשלנו. ורובנו היינו פה חברי מועצה. די נכשלנו בעניין

הזה. לא היה קל, לא פוליטית ולא בצורות אחרות, להתמודד עם זה. וכל אחד יודע על מה אני מדבר. ולכן, עוד פעם, מה שאני מציע כרגע זה להצביע על איזה נוסח שאתם רוצים וללכת הלאה, ואחר כך כן להתכנס, אולי בדלתיים סגורות. ואפשר לעשות את זה, וכולנו נהיה נכונים לבוא ולקבל איזושהי החלטה מאוד מושכלת ולא פופוליסטית.

חבר'ה, לא בעיה, אפשר להאשים אותי בהרבה דברים, אני פוליטיקה יודע, עם כל הצניעות. ואני יודע לעשות את זה בוטה, ואני יודע לעשות את זה קצת יותר רך. אבל כרגע, בנקודת הזמן הזו בנושא הזה, אני חושב שיש פה בעיה. ולכן, בואו נעצור ונלך הלאה, ונתכנס כמה שיותר מה ונטכס עצה, ונחשוב ונעשה קבוצות דיון בתוכנו, ואחר כך נצא החוצה. יכול להיות שגם הלאה ניכשל, אני לא יודע. אבל כרגע, צריך לעצור פה את הפוליטיקה מהעניין הזה. כולם מסכימים עם כולם, ולכל אחד יש אמירה. אני יכול לתת לכם נאום עם ציטוטים של בית המשפט. תאמינו לי, אני מומחה בסיפור הזה. אני הייתי זה שגם ניסה להוציא אותם מהישיבה ולחפש להם מקום אחר כמצוות השופט מודריק בבית המשפט ותקראו.

ולכן, פה אני מפסיק את דבריי, ואני קורא לכולם באמת, כל אחד יכול להגיד את דעתו, אבל להמשיך הלאה בעניין הזה, לעצור כאן, ואני מצפה ממך, מבקש ממך, ואני מדבר כרגע בשם חבריי בלי שהם עושים עם הראש. אני מניח שכולם יסכימו להתכנס בעניין הספציפי הזה בדלתיים סגורות ולחשוב ביחד מה עושים, תודה.

גב' נורית אבנר: אני יכולה להגיד משהו?

מר יעקב קורצקי: אם את תגידי, אני גם ארצה להגיד. אני מציע, מה שטל סיכם את זה, זה מעולה.

גב' רות גרונסקי: בדיוק, כן.

- גב' רות גרונסקי:** כדאי לקחת את ההצעה כמו שהיא וללכת...
- מר יעקב קורצקי:** AS IS, למה אם את תוסיפי, אני ארצה להוסיף עליך.
- מר אבי גרובר:** חבר'ה, בואו, אפשר להגיד משפט או שניים.
- מר רפאל בראל:** כל המוסיף, הרי זה גורע.
- גב' נורית אבנר:** לא, לא. זכותי לדבר.
- מר אבי גרובר:** רפי, תן לאנשים להביע את דעתם.
- מר רפאל בראל:** בטח שזו זכותך.
- גב' נורית אבנר:** תודה.
- מר רפאל בראל:** אף אחד לא אמר שזו לא זכותך. על הזכות שלך אף אחד לא מתווכח.
- מר טל עזגד:** די, תנו לה לדבר.
- גב' נורית אבנר:** אני חיה במורשה, וסביב הבית שלי יש 30 בתי כנסת.
- מר רפאל בראל:** על הזכות שלך אף אחד לא מתווכח.
- מר טל עזגד:** רפי, רפי.
- מר רפאל בראל:** לא, די עם הצינייות הזאת. זכותך. נכון, זכותך. אף אחד לא ייקח לך את זה. זה הכל.
- גב' נורית אבנר:** תודה רבה, רפי. אני רוצה לדבר.
- מר אבי גרובר:** נורית, בבקשה.

גב' נורית אבנר: אני גרה במורשה, וסביב הבית שלי יש 30 בתי כנסת.

מר רפאל בראל: אני גר בנווה רסקו, זה בסדר.

גב' נורית אבנר: וכולם חיים בשלום.

מר רפאל בראל: נכון.

מר אבי גרובר: אתה מוכן...?

מר רפאל בראל: לא, יש גבול.

מר אבי גרובר: למה? למה יש גבול? לא הצלחתי להבין מה היא עושה עכשיו כל כך נורא.

מר רפאל בראל: לא יודע, היא גרה במורשה. בסדר. שמעתי שהיא גרה במורשה.

מר אבי גרובר: היא מבקשת להביע את דעתה. אין שום שכונה ברמת השרון... בתי כנסת.

מר רפאל בראל: שמעתי שהיא גרה במורשה. מורשה זה לא פח זבל.
(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: אם אתה לא רוצה לשמוע את הדברים שלי, אתה מוזמן לצאת.

מר אבי גרובר: נורית, די. את לא צריכה להתייחס לכל משפט שמישהו אומר.

גב' נורית אבנר: ביום כיפור אני הולכת לבית כנסת מעבר לבית שלי, שנקרא בית הכנסת העיראקי. ובמוצאי יום כיפור, אני הולכת לבית ספר אלון, ששם במקרה הגרעין התורני עושה את תפילת הנעילה. מגיעים לתפילה

הזאת מאות אנשים מרמת השרון, יש הפרדה של סדינים כאלה בין הנשים ובין הגברים. זה קורה הרבה שנים וזה עובד נהדר. לצערי הרב, אני קוראת בפייסבוק בשבוע האחרון יציאות גזעניות, שפשוט אני לא יכולה לקרוא אותן, באמת. אני אומרת לעצמי 'אני לא מאמינה שאני חיה בעיר הזאת בכזו שנאת אחים שפשוט הדעת לא סובלת'. ויושבים כאן נציגים של כל מיני מפלגות סביב השולחן. אני במקרה א-פוליטית, אני לא שייכת לאף מפלגה. ויש איזשהו דף בפייסבוק, רמת השרון חופשית.

מר עידן למדן: כמעט כולם פה א-פוליטיים אגב, גם בית, גם עיר שלם.

גב' נורית אבנר: לא, אנחנו לא שייכים למפלגה. גם סיעת בית לא שייכת למפלגה.

מר עידן למדן: כמעט כולם א-פוליטיים.

גב' נורית אבנר: לא, אתה פוליטי וגיא פוליטי.

מר עידן למדן: אני היחידי שפוליטי...

מר אבי גרובר: ... לחלק פה הערות, ציונים, הכוונות ו...

מר עידן למדן: אגב, לא במקרה הם שם.

גב' נורית אבנר: סליחה, אני לא נכנסתי לדברים שלך. אוקיי?

מר עידן למדן: נכנסת, אבל הנה אני שותק.

גב' נורית אבנר: אני מצפה מאחד כמוך, שאתה תוריד קצת את

הווליום שם. אני מצפה ממך כבן אדם. אתה בא ואתה אומר על כל מה שקורה בין גריידי וזה שכותבים בפייסבוק. איפה אתה בנושא הזה? למה אתה לא כותב? – רבותיי, תורידו-

מר עידן למדן: לשמחתי גריידי שיתף פעולה. העובדה היא שעד לפני 5 שנים, בתקופת חייו של הרב אדלשטיין ז"ל, לא היו שום סכסוכים ושום כניסות. בדיוק כפי שאמר אהרון. עד שלא הגיע הפיל ותפח ותפח ובא במכוון עם עשרות מיליונים-

גב' נורית אבנר: לא, הפיל הזה. הרב נפטר רק לפני שנה.

מר עידן למדן: העובדה היא שידענו לחיות יפה מאוד.

גב' נורית אבנר: סליחה, אני רוצה לסיים.

מר עידן למדן: העובדה היא שידעו אנשים להגיע לרב ולא קרה כלום.

גב' נורית אבנר: יש הרבה דברים טובים שהגרעין החינוכי עושה בעיר שלנו.

מר עידן למדן: עובדה שהיו חיים טובים ושקטים בין דתיים, חילוניים ומסורתיים.

גב' רות גרונסקי: זה לא לפני 5 שנים. זה התחיל לפני 12 שנה.

גב' נורית אבנר: תן לי לסיים את הדברים שלי, אוקיי? לבוא ולהשמיץ קהילה שלמה ולהגיד עליהם דברים נוראיים, האוזן לא מוכנה לשמוע את זה. אני לא עו"ד של הגרעין החינוכי, אני לא מליצת היושר שלהם. אבל בגרעין הזה יש אנשים טובים, יש אנשים איכותיים, יש אנשים שתורמים לקהילה.

מר עידן למדן: גם פה יש הרבה אנשים איכותיים לא פחות.

מר אבי גרובר: מה אתה כל משפט צריך להעיר לה?

מר עידן למדן: לא פחות טובים, יושבים פה הרבה אנשים טובים, דתיים כחילוניים.

מר אבי גרובר: אבל היא לא אמרה הכי טובים. היא אמרה יש

אנשים טובים, לא הכי טובים. מה קרה?

גב' נורית אבנר: לא אמרתי הכי טובים, לא נתתי ציוניים.

מר עידן למדן: בדיוק כמו ה... בשירות בצה"ל.

גב' נורית אבנר: אתה מוכן להיות בשקט ולתת לי לסיים את

הדברים? הם הולכים ומשרתים בצבא. ומספר 2 בסיעה שלך, שלא הגיעה לשיבה היום-

מר עידן למדן: אתה שירתת בצבא?

מר אבי גרובר: עידן, מה קורה לך? מה קורה לך?

מר עידן למדן: דני, שירתת?

מר אבי גרובר: עידן, מה קרה? אי אפשר להביע עמדה שלא תואמת

לגמרי למה שאתה אומר?

גב' נורית אבנר: אנשי הגרעין החינוכי, זה אנשים שעובדים, זה

אנשים שמשרתים בצבא. במקרה, מספר 2 שלך, איריס קלקא, 2 הבנים שלה השתמטו מהצבא.

מר גיא קלנר: מה זה רלוונטי עכשיו, נורית?

גב' נורית אבנר: הם הולכים לצבא ומשרתים. אוקיי?

גב' שירה אבין: נורית...

מר גיא קלנר: נורית, זה לא יפה מה שאת עושה. נורית.

מר עידן למדן: סליחה, שיירשם בפרוטוקול, שהאנשים עם

מגבלות. היא יצאה על אנשים עם מגבלות.

מר אבי גרובר: תפסיקו כולם.

גב' רות גרונסקי: יעקב צדק שהוא אמר לה לא לדבר. תסגור את הדיון. אבי, תסגור את הדיון.

מר עידן למדן: ותקפה אנשים עם מוגבלויות כרגע, ואמרה שלא שירתו בצה"ל כי השתמטו. שיירשם לפרוטוקול שמאשימה אנשים בעלי נכות וצרכים מיוחדים, על כך שהשתמטו. חוצפה, חוצפה. חוצפה גדולה.

גב' נורית אבנר: בסדר.

מר עידן למדן: חוצפה גדולה, תבדקי טוב.

גב' שירה אבין: לא יכול להיות... על ילדים של חברי מועצה.

מר אבי גרובר: אני לא יודע מה היא תגיד מראש, עם כל הכבוד.

גב' שירה אבין: נכון.

מר עידן למדן: ... ילדים של חברי מועצה...

מר אבי גרובר: עידן, אמרת את זה.

גב' שירה אבין: אז תביע כשאומרים. מה זה קשור?

מר אבי גרובר: לא יכול להיות בחדר הזה, שאם מישהו מעז להגיד משהו שמישהו לא אוהב – לינצ', כולם עליו. היא במדינה דמוקרטית, נורית יכולה להגיד הכל כמעט. כל מה שלא נוגע בגזענות ודברים כאלה, היא יכולה להגיד.

גב' נורית אבנר: אני יכולה להגיד הכל. זכותי להגיד הכל.

מר אבי גרובר: זכותה להגיד. אם איריס קלקא תרצה לתבוע אותה, איריס קלקא תתבע.

מר עידן למדן: להטיל דופי...

גב' שירה אבין: לא, אבל זה...

- מר אבי גרובר:** אבל אני לא יודע מראש מה היא תגיד.
- גב' שירה אבין:** לכן אני אומרת...
- מר עידן למדן:** ... על ילד של חבר מועצה? כב' ראש העיר, אתה פתחת בכך שהתפרצת לדבריי ולא נתת לי לסיים-
- גב' נורית אבנר:** אם הילדים של איריס קלקא לא התגייסו לצבא מסיבות רפואיות, אני לוקחת בחזרה את הדברים שלי.
- מר עידן למדן:** לשפוט פה?
- מר אבי גרובר:** הנה, היא לוקחת בחזרה.
- מר גיא קלנר:** הנה, יאללה, די, די, די.
- גב' רות גרונסקי:** זה מיותר, מיותר.
- גב' נורית אבנר:** מה שאני רוצה להגיד, שאני לא מוכנה שקהילה שלמה-
- מר אבי גרובר:** נורית, עוד משפט. חברה, כל הלקדש כל הזמן, שיהיה פה רק שבט אחים גם יחד, עם כל הכבוד. חברי מועצה יכולים לדבר. אני לא אמרתי שאי אפשר לדבר פה, ולא ביקשתי שעכשיו כולנו נתחבק, נגיד משפט ונלך להצביע. עם כל הכבוד, זה נושאים שנמצאים בלב הדיון עכשיו ברמת השרון. אנחנו יכולים בצורה בוגרת לדבר עליהם. נורית יכולה לבוא ולחשוב שהאנשים האלה הם האנשים הכי מדהימים ברמת השרון.
- גב' שירה אבין:** היא יכולה להגיד... זה נכון. אבל זה לא קשור.
- מר אבי גרובר:** בואו ניתן לה להגיד כמה משפטים ונמשיך הלאה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ילדי חברי המועצה הם מחוץ לתחום.
- מר אבי גרובר:** אז היא אמרה שהיא לוקחת את זה בחזרה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ילדי חברי המועצה הם מחוץ לתחום. מה זה הדבר הזה?

מר אבי גרובר: אני חושב שגם מכל האנשים-

גב' נורית אבנר: ... נגד רוכברגר, הוא היה מאוד בריא ותלה אותם בלי בעיה.

מר גיא קלנר: די, נורית, נו.

גב' נורית אבנר: ... לקחתי בחזרה. מה שאני אומרת, זה שצריך להיות פה פיוס.

מר אבי גרובר: אני גם חושב שלקרוא לאנשים, תושבים של רמת השרון 'מורסות' ו'מוגלות', זה גם כן לא בדיוק אמירה הכי-

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, נכון, נכון.

מר אבי גרובר: מה שאמרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, תסלח לי. יש לך בעיה קשה בהבנה.

מר עידן למדן: אתה מעוות את הדברים. מעוות את הדברים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר, יש לנו בעיה. יש לנו פצע. במקום לנקות אותו, אנחנו מכסים עליו.

מר רפאל בראל: נכון.

גב' שירה אבין: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: בואו ננקה אותו. לא קראתי לאף אחד פה מורסה.

גב' נורית אבנר: אתה יודע, אהרון, ביום חמישי נכנסתי למכולת ליד

הבית שלי, ובא אליי אחד האנשים ואמר 'מה אתם חברי המועצה עושים בשביל הקהילה הזאת? מספיק 300 משפחות, שלא ייכנסו יותר משפחות לרמת

השרון'. ככה בא אליי בן אדם ואומר לי 'מספיק 300 אנשים מהגרעין החינוכי, שלא ייכנסו יותר'. אמרתי לו 'סליחה? יבואו ירצו לגור פה אתיופים, אתה גם תגיד נגד אתיופים? יבואו ירצו לגור פה רוסים, אתה גם תגיד נגד רוסים?'. אתה יודע מה, אני אביא לישיבת המועצה ביום ראשון שכל מי שיש לו זקן, לא ייכנס יותר לרמת השרון'. ... כאלה גזעניות.

מר גיא קלנר: זה לא אותו דבר, נורית.

מר אבי גרובר: נורית, עוד משהו?

מר עידן למדן: הלוואי והם יקבלו את עשרות המיליונים מהמדינה שמגיעים לפריפריה.

מר אבי גרובר: הקרן החדשה משקיעה פה לא פחות כסף.

גב' נורית אבנר: אני לא רוצה לדבר עכשיו על הקרן החדשה...

מר עידן למדן: יקבל את עשרות המיליונים.

מר אבי גרובר: בואו לא ניכנס לזה. הקרן החדשה... לא פחות כסף.

מר גיא קלנר: יש הבדל בין גוף פוליטי מנוהל שיש לו אג'נדה מיסיונרית, להנחיל אותה ברמת השרון, לבין אוסף של פרטים ממוצא...

מר עידן למדן: נורית בעד, נורית בעד.

גב' נורית אבנר: אני לא שמעתי על משפחה אחת שהגרעין התורני החינוכי, עמותת ראשית... גרמה להם להיות דתיים.

מר גיא קלנר: את לא שמעת, אבל בסדר.

גב' נורית אבנר: לא שמעתי. אומר... 'אני אשמח לקבל שמות'. אני

רוצה לסיים. אני מתחברת למה שטל אמר, ואני חושבת שאנחנו כחברי מועצה צריכים לעשות משהו, להביא לפיוס בין כולנו, בין החילוניים והדתיים בעיר

הזאת, לשבת ביחד ולראות איך אנחנו יכולים לגרום לכך שלפחות יכירו. לא מכירים. בעקבות יום העצמאות, היה באיזה חוג בית של רמת השרון חופשית, הרים נתנאל טלפון, אמר לאותו בן אדם 'אני רוצה לבוא, בואו תכירו אותי, תכירו את המשפחה שלי, תשמעו מי אני, מה אני'. אתה יודע מה היתה לו התשובה? 'אם אתה תרים עוד פעם טלפון, אני כל דקה אטריד את האישה שלך'. ואני אגיד לך יותר מזה, בא בן אדם רוצה לבוא לחוג בית שיכירו אותו? אתה יודע מה הוא אמר? 'שיחזירו את המפתחות של בית הכנסת, ואחרי זה נדבר איתם'.

מר עידן למדן: אדרבא, זו אמירה לגיטימית, שיקיימו את החוק. שיפנו את המבנה הלא חוקי שהשתלטו עליו.

מר טל עזגד: מילה, תאמינו לי שווה. קודם כל, אני מאוד מעריך ושמח שאת מתחברת. אבל אני רק רוצה להבהיר נקודה מסוימת. אני קורא לפיוס וקורא לאחדות וקורא, וזו דמגוגיה וזה בסדר, וזו שוב פוליטיקה. אני לא בדיוק לזה התכוונתי. אני חושב שאנחנו כמועצת עיר, עם אמירה מאוד מאוד ברורה, צריכים לשבת, ולטכס עצה, ולהחליט שהפעילות, הרי אין לנו כלים, אנחנו לא יכולים להגיד לאנשים ולא עלינו שנעשה את זה 'אל תבואו לגור ברמת השרון', אלא אנחנו צריכים לעודד אנשים לגור ברמת השרון. אבל במסגרת הפעילות-

גב' נורית אבנר: אל תקציבו להם שטחים.

מר אבי גרובר: מי מקצה שטחים? איזה שטחים?

גב' רות גרונסקי: אוי, באמת, נורית, אל תקשקשי.

מר טל עזגד: במסגרת הפעילות של הגרעין, במסגרת ההקצבות של הגנים, לא משנה, במסגרת הקצבת האדמות והשטחים ומה ש...

- מר אבי גרובר:** לא הוקצו שום שטחים.
- מר טל עזגד:** אני יודע שלא. שלא יובן לפרוטוקול-
- מר אבי גרובר:** ... העירייה לא הכחישה חד משמעית...
- מר טל עזגד:** מאחר ואנחנו לא מצלמים, אז אני אומר את זה בצנייות ובצחוק.
(מדברים ביחד)
- מר טל עזגד:** אני עוד פעם אומר, לנו כרשות מקומית, יש לנו גם במסגרת, ועל אחת כמה וכמה, לא הצלחנו גם כשבית המשפט... יש לנו את הכלים כן לתת גנים, לא לתת גנים, כן לתת להם להיכנס למוסדות חינוך או לא לתת להם. זה צריך להיות בעצה אחת בין כל חברי המועצה. ובסוף צריך גם להצביע על זה, אולי במליאה פתוחה. אבל תשאירו את הנושא הזה ותמשיכו הלאה, די. זה לא נכון.
- גב' רות גרונסקי:** חבל על הדיבורים.
- מר יעקב קורצקי:** טל, אתה עשית את הסיכום מעולה, אבל מכיוון שנורית, באמת אני מכבד אותה. נורית, אף אחד כרגע לא יושב פה. אם נתנאל סימן טוב הנכבד לא היה מזיז את מר עוזי, מנהל מצוין, ואומר לו לעשות את ההפרדה ולהעיר את הנושא הזה, ולהציף את הבעיה בין דתיים, שאין פה בעיה, שתמיד היו חיים ביחד.
- מר אבי גרובר:** עוזי, מנהל של בית הספר, לא התחיל את הסיפור הזה. אל תפיל על עוזי תיק.
- מר יעקב קורצקי:** לא, לא.
- מר אבי גרובר:** אל תגיד את זה, אנשים פה ישמעו-
- מר יעקב קורצקי:** לא, אבל הוא מכניס את זה.

מר אבי גרובר: אל תכניס את עוזי לעניין. מנהל בית הספר לא קשור לעניין. 3 אמהות בבית הספר התחילו את העניין הזה. אל תכניס את עוזי לעניין.

מר יעקב קורצקי: אז אני לא מכניס את עוזי לעניין. נתנאל סוחף את כל מי שהוא מכניס פה הוא אחראי.

מר עידן למדן: אם זה... הרשמי של בית הספר...

מר יעקב קורצקי: נתנאל סימן טוב אחראי פה על ציבור, שהוא הביא אותם לרמת השרון...

גב' נורית אבנר: זה לא קשור למנהל.

מר יעקב קורצקי: הוא רוצה לנהל את בית הספר... צריכים להגיד לזה סוף... אתם אנשים, יכול להיות מצוינים, אני את חלקם מכיר טוב, יש ביניהם אנשים איכותיים, אנשים שבאמת.

מר גיא קלנר: אבל צריך לעצור את זה, אתה צודק.

מר יעקב קורצקי: לעצור את הסיפור הזה, נקודה. מה הבעיה? אני היו לי הרבה שיחות עם נתנאל. אתה לא יכול להכתיב את רמת השרון. אני אמרתי לו את זה. היה פה רב שחי פה 70 שנה, לא הכתיב פה את הקצב. בואו נחיה בקצב של רמת השרון.

גב' נורית אבנר: הוא לא רוצה כפייה דתית...

מר יעקב קורצקי: הוא לא רוצה? הוא יבין בדרך הקשה, נקודה.

גב' נורית אבנר: ... בחירה דמוקרטית.

מר יעקב קורצקי: מה זה בחירה דמוקרטית?

מר אבי גרובר: חבר'ה, הנקודה ברורה.

מר עידן למדן: עד לפני 5 שנים, יעקב, לא היו...

מר יעקב קורצקי: לא היה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: שמוליק, בבקשה.

גב' רות גרונסקי: אם רוצים הפרדה, שילכו לעיר אחרת, אם לא מתאים להם פה.

מר אבי גרובר: חברה, אני מבקש לתת לשמוליק גריידי לדבר. בבקשה.

מר שמואל גריידי: אחרי שאני שמעתי את כולם, כיו"ר ועד ההורים של בית הספר לפני 2 עשורים. הבאנו בזמנו נכון את הגרעין ברמת השרון. אני לא מתבייש בזה, אני גאה בכך בסיפור הזה בהתחלת הדרך. תוך שנה אני בעצם מידרתי את רגליי מהם ועצרתי את הכל, ואמרתי – עד כאן, אם באתם לעשות פה כל מיני דברים אחרים ברמת השרון, אני מודיע לכם מעל לכל ספק, שלא תצליחו לעשות את הדברים האלה כי אני אעצור אתכם בכל דבר.

לצערי, הם ניזונים בסכומי עתק מגורמים חיצוניים. בהתחלה הם היו מסובסדים על ידי העירייה במשך שנה אחת ב-150,000 ₪, פתחנו מרכז..., פתחנו את שערי בית הספר בתקופה של מיכל מנקס לכל גני הילדים בכל בית הספר. הם הגיעו ונתנו קצת ערכים לילדים, זה מה שאני ציפיתי מהם, לא יותר מזה. לאט-לאט הם התפתחו, הם גדלו, הם קיבלו הרבה-הרבה כספים, ועשו מה שהם רוצים, והם עושים את זה עד היום. אבל אני חושב שהיום אין עשן ללא אש. אני אומר את זה חד משמעית.

אני לא חושב שהנהלת בית הספר, מנהל בית הספר, עשו איזה צעד כלשהו מבלי להתייעץ איתך, אדוני ראש העיר. אני מודיע לך, אני יודע גם כן על

פתיחה של כיתה נוספת של כיתה ז' שאמורה להיות שם בבית הספר. הם לא היו עושים צעד אחד בבית הספר אם לא ידעו שיש להם גיבוי של מחלקת החינוך, ראש העיר. אני מטיל בך היום את כל הסיפור הזה. אני חושב שאתה אחראי לנושא הזה. אני חושב שאתה הובלת את כל הקרעים למה שהגענו עד היום, אתה הובלת.

אני אתן לך דוגמאות במה שהתחלת ביסודות שלך, בבית כנסת סוכת שאול שרצו לבנות. הופעלת משנאה. כשעכשיו הודיעו על אשרור של הבנייה של חב"ד, כל הפייסבוק געש ורתח, ועשו כל מיני סיפורים נגד הרב בוטמן – אתה שתקת ולא אמרת שזה עניין פורמאלי, רק לאשרור של המקווה ורק זה. 'בואו נהרוס את בית הכנסת'. אני מצידי, כשרצו לבנות את בית הכנסת בנחל קדרון, אני הצבעתי וכל הדתיים היו נגדי, ואמרת – שמע, זכותו של כל אחד לחיות איך שהוא רוצה וככה צריך להיות, ככה צריך לנהוג. אבל אתה לא עשית זאת.

אני מטיל בך היום את כל האשמה, חד משמעית. היום שכל שומרי הסף שהיו לי בבית הספר, אני... בית ספר אור השחר, מפגישות עם הגרעין. לא הלכתי לשום אירועים שלהם עד היום, כל שומרי הסף שהיו שם, אם זה אריק לוי, אם זה משפחת שיינקמן, כולם, כל שומרי הסף היום נעלמו. יש להם עוד שנה אחרונה. יש שם יו"ר ועד ההורים, לצערי מר מגנזי שיושב שם היום, לא יודע איך קנו אותו, איך לא קנו אותו, איך מנהל בית הספר היום יכול להגיע לנהל בית ספר כשהוא כפוף לגרעין החינוכי ואני מודיע לך, הוא כפוף לשם, הוא מקבל מהם אולי גם שכר, את זה גם שיתבעו אותי על הוצאת דיבה. הוא הגיע לשם פעם בשבוע כדי לקבל שם, מנהל בית הספר עוזי, אני מודיע לך בצורה הכי מפורשת. אז אני אומר לך, אני מודיע לך.

אני מודיע לך שהוא בתיאום יחד איתם. הוא עושה את כל הדברים יחד עם אותה מפקחת בבתי הספר, אסתר... שאני ליד מנהל המחוז במשרד החינוך שהתחילו לעשות את השינויים בהפרדה, שהתחילו לדבר, אני אמרתי לו לפני מנהל המחוז – את שורש כל הרע. במקום לטפל בתכנים לימודיים בבית הספר, מטפלים מהכנסות שם תורני ותורני. אני לא אומר שזה רע, אין לי בעיה עם זה. אבל אל תבואו ותסגרו את בית הספר ותמדרו שם את כל הקהילה ברמת השרון, ותגידו שהאנשים האלה טובים או לא טובים או פחות טובים. יש לנו ציבור של חילונים, דתיים, מסורתיים. הבית הספר הזה הוא על אזורי, זה התפקיד שלנו לבוא לתת את המקום הזה לכלל הקהילה.

אני חושב שהאמירה שלך היום, האמירה שלך היום אבי. גם אתה, אני אתן לך דוגמא קטנה, אתה בא ומדבר על שנאות ועל זה. אני הצבעתי נגד תכנית המתאר... למחרת, לא התביישת, סגרת את סניף בני עקיבא ברמת השרון מבחינת בטיחות. עד היום הוא סגור. 3-4 חודשים ילדים מסתובבים בקרית הצעירים. על מה? אני שמרתי על בני עקיבא שאף גורם זר לא ייכנס פנימה.

מר אבי גרובר: אתה רוצה לפתוח את זה?

מר שמואל גריידי: אני אפתח את זה, אין לי שום בעיה. אתה יכול לפתוח את זה לאן שאתה רוצה, אתה לא מטריד אותי גם כן. אני אומר לך, אתה גרמת כאן לילדים עוול גדול. ילדים היום מסתובבים ברחובות.

גב' רות גרונסקי: אתה... לא כדאי.

מר שמואל גריידי: כי אני רוצה להגיד מה שאני רוצה. אני בא להגיד ואני חושב-

גב' רות גרונסקי: שמרו על כבודך הרבה זמן. ואתה ממש זה.

מר שמואל גריידי: את תשמעי אותי עוד הרבה.

מר אבי גרובר: נעשו שם פעולות לא חוקיות על ידי חבר מועצה,

ואתה בא להטיף לי עכשיו?

מר שמואל גריידי: אני בא להטיף לך, כן. אני בא להטיף לך. אתה

סגרת סניף בני עקיבא. סגרת סניף בני עקיבא. יום אחרי תכנית ההצבעה על תכנית המתאר, אתה סגרת סניף בני עקיבא. ואני אמרתי לך, ברגע שתחשוב להחזיר שטחים ברמת השרון, אני ניתקתי איתך מגע, אני אמרתי לך את זה בפירוש. בבית שלך זה היה. אני אמרתי לך בפירוש, אני איש של עקרונות, אני לא מפחד משום דבר. אני הולך עד הסוף עם הדברים שלי, ולא מפחד מהעניינים שקיצצת ולא עמדת בהסכמים קואליציוניים יחד איתי, ולא עשית שום דבר.

אני חושב שחוסר ההנהגה שלך מובילה אותנו היום לדברים האלה, למה שקורה היום. אל תבוא ותעמוד מהצד ותגיד 'אני לא יודע'. איתך ישבו ועד ההורים, הנהלת ההורים ישבו, אתה הולך לשבת יחד עם ועד ההורים כי שמעת רק צד אחד, ביום שלישי. אני יודע הכל. ואתה מסתיר מידע.

מר אבי גרובר: איזה ישיבה?

מר שמואל גריידי: כן, יש לך ישיבה איתם, יחד עם ועד ההורים, של

בית הספר.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה הזיג-זג שדיברתי עליו

מר שמואל גריידי: תקשיב, אני לא נגעת... הילדים שם בבית הספר

מספיק גדולים ל...

מר אבי גרובר: אין שום ישיבה עם ועד ההורים. היחידים שישבתי

איתם זה שיינקמן ואלה שמתנגדים להפרדה. אלה ההורים היחידים בבית הספר שישבתי.

- מר שמואל גריידי:** אז הורים שמתנגדים, עדיין לא ישבת איתם.
- מר אבי גרובר:** ומחר אני יושב עם תושבת שמתנגדת להפרדה, ואני יושב איתה בשביל לדבר איתה.
- מר שמואל גריידי:** איתה אתה יושב. אז אני אומר שאתה יושב איתה.
- מר אבי גרובר:** היחידים שאני יושב איתם, זה אלה שמתנגדים להפרדה. האחרים לא באו אליי. תבוא, תראה את הלוח"ז. אתה מוזמן לשבת מחוץ לחדר שלי.
- מר שמואל גריידי:** והם לא ביקשו להוסיף כיתות ז' בבית הספר? לא ביקשו להוסיף עוד כיתה נוספת?
- מר אבי גרובר:** יש בקשה להוסיף כיתה ז', מה זה קשור?
- מר שמואל גריידי:** בסדר.
- מר אבי גרובר:** אז תגיד לפרוטוקול שטעית...
- מר שמואל גריידי:** אני לא אומר ש...
- מר אבי גרובר:** אתה לא אומר שטעית?
- מר שמואל גריידי:** אני לא אומר...
- מר אבי גרובר:** זה רק לא נכון, אבל אל תגיד 'טעיתי'.
- מר עידן למדן:** זה במסגרת המדיניות, אז אתה בעד הוספת כיתה ז' או לא, ושינוי הצביון? זאת גם שאלה.
- מר שמואל גריידי:** מבחינת החבר'ה של הגרעין התורני, יש היום 60 משפחות ברמת השרון. לא כל אחד דומה לנתנאל סימן טוב או אחרים. יש משפחות טובות שבאו באמת לתרום פה לקהילה, כמו ארגון פעמונים.
- גב' נורית אבנר:** גם הוא משפחה טובה. מה, הוא משפחה רעה?

מר שמואל גריידי: הם עושים הרבה-הרבה דברים טובים גם ברמת השרון. ואני חושב שגם היום אנחנו נמצאים היום בחודש תמוז, מתקרבים לחודש אב. כדי להנמיך את הלהבות. אני חושב שההנהגה שלך, ראש העיר, קודם כל היא מעל הכל, כדי לבוא ולהנמיך את הכל. אבל לא לשבת מהצד בחיבוק ידיים ולהגיד 'הנה, הם עשו', כמו עם הסיפור עם הקליע, או כמו הסיפור עם הבמה היהודית שהיתה אמורה לקום ביום העצמאות. אני חושב שאנחנו תמימי דעים פה, כל חברי המועצה, נגד ההפרדה בבית ספר, נגד התבדלות ונגד ניסיון לבוא ולמגר תופעות כאלה ואחרות ברמת השרון.

אני, יחד עם למדן, יחד עם גיא, יחד עם כל החברים שלי, ובטח עם נורית ועם כל מי שחושב כמונו, לבוא ולעצור את הנגע הזה אני חושב ברמת השרון. אני חושב שרמת השרון, יש לה מספיק תושבים שאמורים לבוא ולעשות את הכל למען כלל הציבור. זה תפקידי, זו המחויבות הציבורית שלי. נתתי כאן כ-20 משנות חיי בהתנדבות כאן ברמת השרון, ואני אמשיך לעשות את זה פה.

מר אבי גרובר: אורי, אתה רוצה להתייחס בבקשה?

מר אורי ארבל גנץ: אני רוצה להתייחס בשלב הזה רק ל-2 דברים שעלו כאן בדיון ברמה העובדתית. האחד, לחבר המועצה עידן למדן אני אזכיר, שאגף החינוך לא אחראי על ההורים, לא באור השחר ולא בשום בית ספר אחר. לאגף החינוך אין שום מנדט להורות להורים מה לעשות בזמנם החופשי מחוץ לגדרות בית הספר. אגף החינוך לא יכול ולא יעשה, והיו לנו על זה גם דיונים בעבר בתפקידך, וגם אז אמרתי את עמדתי. אני לא מורה להורים לעשות שום דבר, לא להורים כאלה ולא להורים אחרים. ואם ההורים בוחרים לעשות סקר או משאל או הצבעה בזמנם החופשי, הם יכולים לעשות את מה שהם רוצים.

אין שום מסמך של אגף החינוך שאני בראשו, חתום עליו, בגדר איזשהו שיתוף פעולה עם ההורים בנושא הצבעה כזו או אחרת על הפרדה בבית הספר. וזה אני אומר לפרוטוקול. אם יש בידך מסמך אחר מטעם אגף החינוך, שאני או מישהו מטעמי חתום עליו, אני אשמח לראות אותו, זה דבר אחד.

דבר שני, לחבר המועצה גריידי, אני מפציר בך, מפציר בך, שאם דברך נכונים, הגש תלונה במשטרה נגד מנהל בית הספר. לשבת פה בהיותך חבר מועצה ולהוציא את דיבתו של מנהל בית הספר.

מר שמואל גריידי: מה אתה, מנכ"ל העירייה? אני לא מבין מי אתה.

מר אורי ארבל גנץ: אני אבל ביקשתי את רשות הדיבור.

מר שמואל גריידי: תעשה לי טובה, תרד מזה.

מר אורי ארבל גנץ: אם תוכל לכבד את דעתי...

מר שמואל גריידי: ומתי שאני ארצה להגיש תלונה במשטרה, אני אגיש. אני גם לא שואל אותך.

מר אורי ארבל גנץ: אני לא אמרתי שאתה שואל אותי, אמרתי שאני מפציר בך. לא אמרתי שאתה שואל אותך.

מר שמואל גריידי: אני חושב שאתה כמנהל-

מר אבי גרובר: אתה מוכן בבקשה לתת לו לדבר?

מר שמואל גריידי: כמנהל אגף החינוך, ברגע שאתה שומע דברים כאלה, אתה צריך לעצור אותם בעודם באיבם, אם אתה יודע, אם ידעת.

מר יעקב קורצקי: אורי, אתה צריך להגן על מנהל של בית הספר, כמו שאתה עושה עכשיו. זה התפקיד שלך. הוא צריך להגן על מנהל בית הספר, זה התפקיד שלו, שמוליק.

- מר שמואל גריידי:** לא ידעתי שאתה השושבין שלו.
- מר יעקב קורצקי:** זה התפקיד שלך, אורי.
- גב' רות גרונסקי:** הוא יודע מה התפקיד שלו.
- מר אורי ארבל גנץ:** אמרתי שאני מפציר בך, ואני תמה מאוד, שאם בידך כל העובדות, על התנהגות פלילית, לא פחות, זו התנהגות פלילית, שמנהל בית הספר שהוא עובד משרד החינוך, מקבל שכר עבור איזושהי פעילות מגורם כזה או אחר בהיותו מנהל בית ספר – זו למיטב ידיעתי עבירה פלילית. אני מפציר בך שתגיש תלונה במשטרה, פעם אחת. פעם שנייה, אני תמה איך זה המידע המצוי בידך, ועד עכשיו אף אחד מאיתנו לא שמע על זה. כי מטעם עיריית רמת השרון יש גורם אחד שאחראי בחוק על בתי הספר, וזה אני. אם המידע מצוי בידך, אני עד היום לא שמעתי את זה ממך.
- זה חמור בעיניי שבעתיים לשבת כאן במועצת העיר לפרוטוקול ולהכפיש את שמו של מנהל בית הספר, שהצעיד את בית הספר לנתוני מיצב שאין כדוגמתם.
- מר שמואל גריידי:** טוב, נו, נו, מספיק, מספיק כבר. די, די.
- מר אורי ארבל גנץ:** שאין כדוגמתם.
- מר שמואל גריידי:** אתה צריך להתבייש בנתוני המיצב בבית הספר אור השחר.
- מר אורי ארבל גנץ:** שאין כדוגמתם.
- מר שמואל גריידי:** ובמיוחד בבית ספר אורנים עוד יותר.
- מר אורי ארבל גנץ:** שאין כדוגמתם.
- מר שמואל גריידי:** מקום ראשון בית ספר אורנים.

- מר אורי ארבל גנץ:** מר גריידי, אני אשמח...
- מר שמואל גריידי:** אדוני, מנהל אגף החינוך, בית ספר אורנים במקום ראשון במקום התחתון ברמת השרון. בית ספר אורנים, אחריו אור השחר.
- מר אורי ארבל גנץ:** אני אודה לך אם תיתן לי לסיים.
- מר שמואל גריידי:** לא, לא. תגיד לי אם זה נכון או לא נכון.
- מר אבי גרובר:** שמוליק, הוא יסיים לדבר. אתה תיתן לו לדבר.
- מר שמואל גריידי:** נתוני מיצב.
- מר אבי גרובר:** אתה תיתן לו לדבר.
- מר שמואל גריידי:** צריך להתבייש בכך. בית ספר אורנים במקום האחרון ברמת השרון.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** שמוליק, תן לגורמים המקצועיים...
- מר שמואל גריידי:** לא, אבל הוא סתם מזייף. למה הוא מזייף אבל? שיגיד את האמת.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** הוא לא מזייף, זה הנתונים.
- מר שמואל גריידי:** בית ספר אורנים... איזה ציון הוא קיבל?
- מר אורי ארבל גנץ:** גם עליי אתה מעליל עכשיו? גם עליי?
- גב' נורית אבנר:** אתה תוקף אותו? מה זה קשור?
- מר שמואל גריידי:** כן.
- מר אורי ארבל גנץ:** לא, עליי לא, עליי לא. אתה תשמור על כבודי, אני עובד ציבור.
- מר שמואל גריידי:** גם אני עובד ציבור.

מר אורי ארבל גנץ: אז אתה תשמור על כבודי כמו שאני שומר על כבודך.

מר אבי גרובר: אתה לא עובד ציבור, אתה לא עובד ציבור.

מר שמואל גריידי: אז אני נבחר ציבור.

מר אורי ארבל גנץ: אתה לא תאשים אותי.

מר אבי גרובר: אתה נבחר ציבור, אתה לא עובד ציבור.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: צריך לשמור בכבודו.

מר אבי גרובר: שיתנהג בהתאם ויתנהג בכבוד לעובדי הציבור.

יאללה, אורי, אורי. אנחנו גאים בעבודה שאנחנו עושים גם בבית הספר אורנים, ואנחנו נמשיך לעשות אותה, ומה שנעשה בבית ספר אורנים, לא רק בשנה האחרונה, נעשית עבודה רציפה בבית ספר אורנים. בבית ספר אורנים בכל המיצבים-

מר שמואל גריידי: מה התוצאות של המיצב האחרון? תגיד...

מר אבי גרובר: ומה היו התוצאות קודם? עושים פה עבודה יפה

מאוד, משקיעים המון כספים בבית ספר אורנים.

מר שמואל גריידי: בסדר, זו לא גאוה גדולה.

מר אבי גרובר: גם בבית ספר אורנים, וגם בבית הספר אור השחר,

ובכל בתי הספר ברמת השרון.

מר שמואל גריידי: גם התוצאות באור השחר וגם בזה, זו לא גאוה

גדולה לרמת השרון.

גב' נורית אבנר: נדון בכל זה בישיבת המועצה לפני תחילת שנת הלימודים.

מר שמואל גריידי: עם כל הכבוד שזה בית ספר קטן.

מר אורי ארבל גנץ: אני רק ברשותכם אסיים, אם תינתן לי ההזדמנות.

מר אבי גרובר: בוא, דבר אליי.

מר אורי ארבל גנץ: אז אני אשמח להתייחס גם למיצבים בבתי הספר האחרים. למרות שבועדת החינוך כל הנתונים האלה הוצגו והוסברו על ידי ראש צוות עיר ממשד החינוך. ואם היית יושב בוועדה, אז היית שומע את מצבו של בית ספר אורנים, והיית רואה שבית ספר אורנים הוא בית ספר שעקומת ההתקדמות שלו היא הגבוהה ביותר בעיר. ויש עוד הרבה מה לומר על בית ספר אורנים.

לגבי בית ספר אור השחר, אני עוד פעם אומר. אני חושב שלא ייעשה כדבר הזה, לשבת במועצת ולהכפיש את שמו של מנהל בית הספר, ולהכניס אותו למקום שלא לו. הוא עושה כל מה שלא ידו כדי להישמר ולא להיות בתוך הוויכוח הפוליטי ציבורי שמתרחש מסביב לבית הספר. אנחנו מלווים אותו, הפיקוח מלווה אותו, הוא אכן בקשר עם הורים. אלה הורי בית הספר, וכך הוא צריך לעבוד. מעבר לכך, הוא עושה את עבודתו במסגרת בית הספר, ואני הייתי מבקש לשמור עליו בתוך גדרות בית הספר.

מר אבי גרובר: תודה, אורי. תיכף, אני אקרא את הצעת ההחלטה, שאני חושב שהיא מקובלת על כולם. אני רוצה להגיד משפט אחר. בהמשך למה שאהרון אמר-

מר שמואל גריידי: עזוב, הוא טועה...

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: מה, עידן? מה? אמרתם, כולם אמרו.

מר עידן למדן: עוד לא הקראנו את הצעת ההחלטה.

מר אבי גרובר: לא, אני אקרא נוסח הצעת החלטה, תיכף אתה

תראה, בנוגע לגרעין התורני, לישיבה וזה. כמו שטל אמר, אפילו טל אמר, לא אני אמרתי, טל לא מקבל ממני הנחיות זה בטוח. אני לא חושב שיש ספק בעניין הזה לאחרונה. פסק הדין הוא לא בדיוק חד-חד ערכי, שאתה לוקח אותו ומיד יכול לעשות פעולות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני יודע, אני יודע.

מר אבי גרובר: השופט מודריק דאג שם ללכת יפה, לכסות את

עצמו לכל הכיוונים. בבית כנסת מותר לקיים שיעורי תורה, מותר להתפלל. הוא אומר שם אמירות מאוד, הם כאילו קיימו את פסק הדין. על פניו ככה זה נראה.

מר עידן למדן: גם אתה אומר 'כאילו', אבל זה כבר ויכוח אחר

ושיח אחר. זה כרגע לא על סדר היום.

מר אבי גרובר: לא, אבל נאמרה פה אמירה, וחשוב לי שכולם ידעו.

מר עידן למדן: נאמרו פה הרבה אמירות. זה מורכב, אבל עדיין

צריך לקיים את פסק הדין.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רק אחזק את מה שאתה אומר.

מר אבי גרובר: אבל אני לא צריך חיזוק. תן לי להגיד עוד משפט.

באמת, די, אי אפשר. כל משפט שמישהו אומר, מיד כולם מחלקים לו ציונים, ואז הוא אומר עוד משפט, ואז עוד פעם כולם אומרים לו ציונים. אני ביקשתי מהיועץ המשפטי של העירייה לקבל חוות דעת חיצונית של גורם מאוד-מאוד בכיר בשוק, מישהו שהיה בתפקיד מאוד בכיר בפרקליטות.

מר גיא קלנר: חזרת לעבוד עם היועץ המשפטי?

מר אבי גרובר: אני עובד כל הזמן עם היועץ המשפטי. ודרך אגב, בנושא הזה, מאחר והנושא כל כך רגיש, ומאחר והוא גם מאוד פוליטי באופי שלו, ולא רציתי שהיועץ המשפטי הפנימי יהיה בתוך הנושא הפוליטי, שלא יבואו ליועץ המשפטי הפנימי ויגידו לו 'אתה פועל פוליטית ככה או אחרת. אני ביקשתי שתהיה חוות דעת חיצונית. ויחד עם היועץ המשפטי, בחרנו את אותה עו"ד. אפשר להגיד את השם?

עו"ד מיכה בלוס: עדיין לא סגרנו.

מר אבי גרובר: בסדר. מישהי מאוד בכירה, שישמעו את השם שלה, כולם יידעו שזה לא איזו מישהי שמקבלת הנחיות וכותבת, ויש לה את חופש הפעולה לחלוטין לבוא ולכתוב לנו חוות דעת משפטי שתעזור לנו לפעול בעניין הזה, ועל בסיס חוות הדעת הזאת אני חושב שכל מי שהסתכל וראה, אני לא חששתי בנושא ביום העצמאות להביע עמדה מאוד נחרצת. אני לא חששתי שמוליק בנושא של גם בית הכנסת בסוכת שאול שביקשו לשנות צביון של שכונה. וגם דרך אגב עוד פעם, אני וטל נפגשנו לא מעט בדיונים על הישיבה.

מר שמואל גריידי: איזה שינוי צביון?

מר אבי גרובר: אני חושב שלקחת בית כנסת של 300 מ"ר ולבנות במקומו בית כנסת של 2,500 מ"ר, זה נקרא לשנות צביון של שכונה. ואותו דבר שהיה בקשר לבית הכנסת עם הישיבה. אני וטל נפגשנו בכל הדיונים אצל מודריק. טל בא כנציג עיריית רמת השרון, ואני ליוויתי את התושבים שם, את אבי וסיגל. עזרתי להם, גם עידן היה שם. ואני גאה בזה שאני עשיתי פעולות.

מר עידן למדן: אה, גם? תודה.

מר אבי גרובר: אני לא אמרתי שאתה יישמת את מדיניותי, אמרתי

שאתה היית יחד איתי.

מר עידן למדן: להבדיל שעד שלא היתה הצעת ההחלטה, לא שמענו מה המדיניות, אבל אני שמח. אני חוזר ושמח. אבל אני עוד לא דיברתי, היות וראש האגף...

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, תסתפק בלהיות טריגר, מה אכפת לך?

מר אבי גרובר: עידן, אם זיכרוןך טוב-

מר גיא קלנר: חבר'ה, אולי תצאו לבית קפה, תדברו קצת?

מר אבי גרובר: עידן, אם זיכרוןך טוב, בהפגנות על הנושא של השבת בירושלים בבר אילן, לא פעם ולא פעמיים אני ואתה נסענו באותו אוטו.

מר עידן למדן: נו?

מר אבי גרובר: לפני כמעט כבר כמה שנים זה? כבר 20 שנה.

מר עידן למדן: אז איפה אבי הישן והטוב?

מר אבי גרובר: אבי הישן והטוב פועל ועושה.

מר עידן למדן: אבי הישן והטוב יסגור את הישיבה ויקיים את פסק הדין, אני בעד שאבי הישן והטוב יסגור את הישיבה. להוציא את הישיבה ממבנה שהיא השתלטה ולהחזיר אותו לציבור. אני אשמח.

מר אבי גרובר: אנחנו נקבל את חוות הדעת. ואנחנו נפעל בצורה מאוד ברורה, ויהיו עוד שורה של פעולות, ואתה תראה אותן.

גב' נורית אבנר: אם אתה חושב שלא קיימו את פסק הדין למה אתה לא מגיש..? למה אתה לא הולך לבית משפט?

מר עידן למדן: אני נותן לראש העירייה לעשות את מה ש...

- גב' נורית אבנר:** לך לבית המשפט, לא. אבל אתה נגדס.
- מר עידן למדן:** אני אבל מבקש 2 משפטים לפני.
- גב' רות גרונסקי:** די, מספיק. הנושא מוצה, מספיק.
- מר אבי גרובר:** הדיון מוצה.
- מר עידן למדן:** לא, לא.
- גב' רות גרונסקי:** מוצה לגמרי. שעה ורבע.
- מר עידן למדן:** היות שראש האגף ציין והתייחס אליי, אני רוצה 2 דברים.
- מר אבי גרובר:** לא, לא.
- מר עידן למדן:** כן, אני... אני מגיש הצעת ההחלטה. עוד לא דיברנו על הצעת ההחלטה.
- מר יעקב קורצקי:** אבל אם אתה תגיד עוד פעם, יהיה לי מה להגיד.
- מר אבי גרובר:** אני אתן לך את המשפט הראשון ובהתאם אני אתן לך... מה המשפט הראשון?
- מר עידן למדן:** אני רוצה 2 משפטים. אחד – אני חוזר על כל הכתוב בהצעת ההחלטה, ואני רוצה להגיד תודה לשמוליק. היות שראש האגף התייחס, אין ספק שראש האגף איננו מנחה את ההורים ואינו פועל כנגדם. אבל אמרתי, אם היתה אמירה של המדיניות כבר לפני שנה, בהחלט אני מניח שזה היה נמנע. שלטון הרוב אגב איננו כפייה על המיעוט. מי שבא לרמת השרון ידע מה השירותים שרמת השרון נותנת.
- מר אבי גרובר:** אתה חוזר על מה שאמרת קודם. יש עוד משהו?

מר עידן למדן: הערה אחת לגבי השאלה שהועלתה פה על הגרעין, אני לא רוצה להתייחס לכל הדברים האלה. יש לי הרבה מה להשיב, אבל לא זה הדיון. בעמי של אגודת ידידי חמ"ד, שזו עמותה שמזוהה עם הגרעין. מופיע מר עוזי חסון, כמייסד תכנית... וכמנחה מנטורים. הוא מופיע בעמוד של ארגון שנקרא אגודת ידידי חמ"ד, לא יודע אם זה בשכר או בלי שכר.

גב' רות גרונסקי: אה, אתה לא יודע?

מר עידן למדן: אבל לפחות הוא מוגדר מייסד תכנית... ומנחה מנטורים. עשו עם זה מה שאתם סבורים שנכון לעשות, אני לא יודע מה צריך לעשות, אבל-

מר אבי גרובר: חמ"ד זה חינוך ממלכתי דתי. הוא מנהל בית ספר בתור חמ"ד. מותר לו להיות חבר עמותה.

מר עידן למדן: עם שכר או בלי שכר, הקרבה ברורה, ואני מניח שזה יכול להטות או להשפיע על שיקול הדעת. וצריך מי שצריך לשאול את עצמו את השאלה הזאת.

גב' נורית אבנר: הלוואי וכל המורים ברמת השרון היו כמו עוזי חסון.

מר אבי גרובר: אני מציע את הנוסח הבא. עיריית רמת השרון מתנגדת באופן נחרץ להפרדה מגדרית בין בנים ובנות בבית הספר אור השחר, ומנחה את ראש העיר לפעול בכל הפורומים הרלוונטיים להביא לידי ביטוי עמדה זו. מקובל על חברי המועצה?

מר אהרון אלמוג אסולין: איך זה עומד מול ההצעה של עידן?

מר אבי גרובר: הוא שם נכנס לכל מיני עניינים כספיים. אני לא יודע.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בוא נשמע את ההצעה של עידן. הוא העלה אותה לכאן.

מר עידן למדן: העירייה לא תסכים לכל פגיעה באופיו הייחודי של בית ספר אור השחר. העירייה תסרב לתקצב כל מהלך שיש בו כדי לקדם הפרדה והדרה במוסד החינוכי הזה, שהיה לאורך עשרות בשנים מוקד למתינות וקירוב לבבות בין דתיים לחילוניים בעירנו. העירייה תחדל להעביר שעות תוספתיות בכל תקציב, ככל שתהיה פגיעה בצביון בית הספר. לטעמי, ולאור העובדה-

מר אבי גרובר: אני לא יודע מה זה אומר – תסרב להעביר שעות תוספתיות.

מר עידן למדן: יש שעות שאתה מעביר. אם תהיה הפרדה והאדרה, אתה תגיד שאתה לא נוטל בזה חלק, אתה לא פוגע תקציבית על חשבון ויש משמעות תקציבית. זה בא על חשבון דברים אחרים.

מר יעקב קורצקי: אתה נותן פתח. מה זה 'אם תהיה'. לא תהיה, לא תהיה. למה 'אם יהיה'.

גב' רות גרונסקי: כסף לא חסר להם, אתה יודע את זה.

גב' נורית אבנר: זה משרד החינוך מתקצב.

מר עידן למדן: תמחק את המשפט האחרון.

מר אבי גרובר: אז מה הבעיה עם הנוסח שהקראתי?

גב' נורית אבנר: הנוסח בסדר גמור...

מר אבי גרובר: יש יותר ברור מהנוסח?

מר עידן למדן: הנוסח שהקראת, כי אני אומר, מועצת העיר מורה

להביא להחלטה זו, חלק מההחלטה, מועצת העיר מורה להביא החלטה זו

לידיעת כל הנוגעים בדבר, למנהל החינוך הדתי בתל אביב...

מר אבי גרובר: אבל תפעל בכל הפורומים הרלוונטיים. מה הבעיה

עם הנוסח שלי?

מר עידן למדן: אני חושב שההצעה שלי פה מפורטת דיה.

מר אבי גרובר: אהרון, זה לא מספיק ברור הזה שלי?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה להגיד לך מה, יש הבדל מהותי אחד חזק.

מר עידן למדן: עוד משפט אחד. בשים לב לשאלה שעולה פה כעת,

גם לעניין של ההרחבה לכיתות ז', לא נראית לי מופתע כשהטיעון הזה, השאלה הזאת עלתה. אני חושב שגם על כך צריך לתת את הדעת. בית ספר אור השחר... רמת השרון נותנת, בית ספר אור השחר, א' עד ו', במסורתו כפי שהיה 30 שנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ההבדל בין 2 ההצעות הן, אני חושב שעידן, לא רק

שם את היריעה מאוד רחבה, הוא גם מגדיר מה אם לא. ואני חושב שזה חשוב.

מר גיא קלנר: זה מחזק אותך גם.

מר אהרון אלמוג אסולין: כי אם זה רק שלום עולמי, אז זה נחמד, זה

הקונצנזוס המזויף שאמרת. כשאתה אומר 'אם זה לא יקרה, לא יהיו שעות

ו...', יש לזה משמעות אחרת. אני חושב שאני, בכל אופן מתחבר הרבה יותר

למה שעידן העלה כאן מאשר למה שאתה כתבת שזה מאוד קרוב, רק ה-

מר יעקב קורצקי: ... אין פתח. אין, לא, נקודה, סוף. לא נותנים 'אם

יהיה'... אה, יכול להיות. אין.

גב' רות גרונסקי: כסף הם לא צריכים מאיתנו, אהרון.

מר יעקב קורצקי: לא תהיה הפרדה בבית הספר הזה ואין כלום. אין

יותר מזה. בשביל מה ל...?

מר עידן למדן: מה הבעיה להצביע?

מר אבי גרובר: יש לזה ביטוי ממשי למה שהוא אמר, אורי?

מר יעקב קורצקי: אהרון, לא לתת, אין.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הוא אומר את זה, אתה לא.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: שנייה, מה?

מר אורי ארבל גנץ: אגודת ידידי חמ"ד היא אגודה פורמאלית שעובדת

עם מינהל חמ"ד במשרד החינוך בתיאום עם ראש המינהל. ביניהם הם מנחים ופועלים לקידום החמד בתוך מסגרות החינוך, ומנחים מנהלים. הם לא של הגרעין התורני, ותפסיקו לנפנף בזה. ואם זה בגרעין התורני, תביאו את ההוכחות, אני אשמח לראות אותן. ואני מבטיח לכם פה, שאם מנהל בית ספר, כמו כל מנהל בית ספר אחר, יפעל שלא על פי מה שמונחה על ידי משרד החינוך, ושלא על פי מסגרת החוק, אני אהיה הראשון שאפעל נגדו. אגודת ידידי חמ"ד... לשתף פעולה עם משרד החינוך. עוזי חזון מנחה מנהלים אחרים ומנחה תכניות שלהם במסגרת אגודת ידידי חמ"ד.

מר אבי גרובר: אבל זה לא מה ששאלתי אותך. מה קורה

אופרטיבית לאור מה שאומר עידן עם התקצוב או לא תקצוב של השעות? מה זה אומר אופרטיבית מבחינתכם אם מתקבלת ההחלטה?

מר אורי ארבל גנץ: כל בית ספר בעיר, בהתאם לצרכים שלו. הצרכים

שלו זה אומר או פערים לימודיים, או פערים התנהגותיים, חברתיים ואחרים. העירייה מעבירה שעות בהקצאות שונות, כדי לצמצם את הפערים. זאת ההשקעה, והעירייה משקיעה הרבה מאוד כסף. אני מבין, ממה שעידן מציע,

זה שהיה ויש שינוי בבית הספר, העירייה לא תעביר לבית הספר מתקציב השעות הללו שמופנה לתלמידים עצמם בפערים השונים.

גב' שירה אבין: העירייה יכולה לקבוע שלא יהיה שינוי בתוך בית הספר, זה הכל.

מר אבי גרובר: אבל הם אומרים לך, זו אמירה נורא ברורה.

מר גיא קלנר: ... סנקציה.

מר עידן למדן: זה לא לבנות עוד כיתות, זה לא לפתח את הדברים האלה.

גב' שירה אבין: חד וחלק, אם לא היו כיתות ז', אז אין שום בעיה, ולא תהיה הפרדה, אז ממשיכים להעביר את הכסף כרגיל כמו שהיה כל השנה.

מר עידן למדן: כיתות מפוצלות דורשות עוד מבנים. אתה לא תיתן להם את התקציב. רוצים...

מר אבי גרובר: לא תהיה הפרדה. אין לזה שום משמעות, כי לא תהיה הפרדה.

מר יעקב קורצקי: ... לא לבנות עוד כיתות?

מר גיא קלנר: אם אין משמעות, אז מה?

מר עידן למדן: אז אין משמעות. אז מה הבעיה להצביע בעד?

מר יעקב קורצקי: לא, לא. אתה פולש למקומות בכלל לא נכונים.

מר גיא קלנר: אבל יעקב, לא תהיה הפרדה.

מר יעקב קורצקי: עידן - אני אסביר לך איך זה עובד איתו.

מר גיא קלנר: נו.

מר יעקב קורצקי: אתה אומר לו 'אתה צודק', אתה כבר נכנס לבעיה

רצינית, הוא מתחיל כבר לגלוש. רגע, מה זה לא תיתן? יש גידול טבעי.

מר עידן למדן: אני ישבתי בשקט, ישבתי בשקט.

מר גיא קלנר: אבל יעקב, זה רק ב-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל זה רק בהינתן שיש שינוי סטטוס, נו באמת.

מר יעקב קורצקי: אין הפרדה. ברגע שאתה אומר 'אם וכאשר'...

מר עידן למדן: אבל אתה מודיע שאתה לא תהיה שותף ואתה לא

תיתן.

מר יעקב קורצקי: לא, אין הפרדה ברמת השרון...

מר גיא קלנר: אז אם אין הפרדה, אין לך בעיה עם זה.

מר עידן למדן: ... מה הבעיה?

מר גיא קלנר: זה נותן לך כוח.

מר יעקב קורצקי: בשביל מה להגיע לשם?

מר עידן למדן: זה נותן לך את הכוח ב...

מר אבי גרובר: חברי המועצה רוצים להרגיש מאוד נוח עם הנוסח

הזה, נצביע על הנוסח הזה, בסדר. יאללה, נזרום, הכל בסדר. מי בעד? עיריית

רמת השרון מתנגדת באופן נחרץ להפרדה מגדרית בין בנים ובנות בבית הספר

אור השחר, ומנחה את ראש העיר לפעול בכל הפורומים הרלוונטיים, להביא

לידי ביטוי עמדה זו. עידן רוצה שאנחנו גם כאילו נאיים עליהם עם השוט

הזה, שאם תהיה איכשהו הפרדה, אז אנחנו נחתוך להם בשעות.

מר גיא קלנר: מכיוון שלא תהיה, מכיוון שאין הפרדה, אז זה

לא...

מר אבי גרובר: אין לי בעיה. אני לא מפחד.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: אתה לא רוצה, תצביע נגד. יש הצעת החלטה מונחת של 3 חברים.

גב' שירה אבין: אבל אם אנחנו לא צריכים להגיע לשם, אז למה להצביע? מה הבעיה? ... שיש 2 דברים שאנחנו לא מוכנים, לא שתהיה הפרדה, כמו שכל השנים דאגנו שלא תהיה. ואותו דבר לגבי הנושא של כיתות נוספות.

מר אבי גרובר: מה זה כיתות נוספות?

מר אהרון אלמוג אסולין: כיתה ז'.

מר עידן למדן: אם יש הפרדה, אתה צריך... כיתות שיהיה הפרדות.

מר אבי גרובר: ואם אין לילדים בכיתה ז' מסגרת, אז אנחנו בקטגוריה...

גב' שירה אבין: אם רוצים הפרדה, יש בית ספר...

מר אבי גרובר: אם הם רוצים כיתה ז', למה הם לא יכולים לקבל שם כיתה ז'?

מר עידן למדן: אתה רוצה עכשיו לפתוח גם את זה, אז בוא נפתח גם את זה.

גב' נורית אבנר: ... מלכתחילה הם היו הולכים ללמוד ב...

מר אבי גרובר: הם לא רוצים הפרדה, הם רוצים כיתה ז'.

מר עידן למדן: יש בית ספר בר אילן. רמת השרון, זה בית הספר שהיא נותנת.

מר אבי גרובר: הם רוצים כיתה ז', לא רוצים הפרדה.

מר עידן למדן: אתה רוצה לתת להם היום כיתה ז'?

- גב' נורית אבנר:** למה לא לתת להם כיתה ז'?
- מר טל עזגד:** וואלה בחיי, תאמין לי, אם היית מקבל את הצעתי מראש.
- מר יעקב קורצקי:** הוא קיבל, אבל-
- מר אבי גרובר:** אבל אז אתה כותב פוסטים...
- מר טל עזגד:** אני לא כותב פוסטים. יש פה כמה אלימים, כמו שאמר...
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** חבר'ה, בואו נשים את הקלפים על השולחן. מאחר שאני אמרתי פה נוסח שלי, אז אם אני אעלה את הנוסח הזה, אנחנו נהיה פה חצויים, ויכול להיות שזה יעבור 8; 7 ככה או כאלה. ויש המון משקל פה, שאנחנו נעביר הצעה פה אחד, או אולי קול אחד לא יהיה עם כולם. ולי חשוב להעביר פה מסר של פה אחד.
- מר יעקב קורצקי:** בסדר.
- מר אבי גרובר:** ולכן, מאחר וההצעה של עידן אופרטיבית אין בה, אין תוספת באמת להצעה שלו, ואני רוצה שתהיה פה אמירה פה אחד, אז אני זורם עם ההצעה של עידן. בסדר?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** מצוין.
- מר אבי גרובר:** ולא לשחק את הקטע הפוליטי של להראות למי יש גדול יותר או חזק יותר.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** מצוין.
- מר אבי גרובר:** תודה רבה...

- מר רפאל בראל:** מצוין.
- מר עידן למדן:** איזה קונצנזוס.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** תצלם את התמונה הזאת.
- מר אבי גרובר:** מי בעד? עוד יתחבק בסוף.
- מר טל עזגד:** למה לא מחאו לי כפיים לפני...? היינו צריכים לסבול.
- מר עידן למדן:** כי אתה היית צריך לסגור את הישיבה ולא סגרת.
- מר אבי גרובר:** מי בעד הנוסח שהופץ על ידי עידן, בלי המשפט האחרון אמרנו, נכון?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** וגריידי וגיא.
- מר אבי גרובר:** בלי המשפט האחרון? כן או לא?
- מר עידן למדן:** עם המשפט האחרון.
- גב' נורית אבנר:** אני לא מוכנה למשפט האחרון. אני רוצה לפי הנוסח שלך, אבי.
- מר אבי גרובר:** נורית, אני מציע לך, תבואי איתנו, תסמכי עליי. מי בעד הנוסח כפי שהופץ לנו בסדר היום שלא יהיה ספק. מי בעד הנוסח שהועבר על ידי עידן, גיא ושמוליק בסדר היום? מי בעד?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** פה אחד.
- מר אבי גרובר:** פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 302: הוחלט פה אחד לקבל את ההצעה לסדר של שמואל גריידי, גיא קלנר ועידן למדן מיום 29.6.17 כפי שהופץ בסדר היום, בנוגע להפרדה

מגדרית בבית ספר אור השחר.

4. שאילתא של עידן למדן מיום 29.5.17.

מר אבי גרובר: עידן, אתה רוצה להציג את השאילתא שלך? בבקשה, תציג.

מר עידן למדן: אנחנו ממשיכים עדיין בבית הספר אור השחר, שעד לא מזמן הוא היה אחד מהמוסדות שהיו מובילים בעיר. ולפי מיצבים ומבחנים שונים, הוא כנראה הולך ומידרדר, ובהם ציינתי מיצב כפי שפורסם במדד נדל"ן, שהוא מדד לא רשמי שעיבד את נתוני המיצב.

מר אבי גרובר: תהיו בשקט, תשמעו. עידן לא בדיוק לוחש לסוסים.

קהל: ... צריך לשמוע את חברי המועצה.

מר אבי גרובר: בגדול, כן. כשאתה אורח במקום מסוים, אז אתה צריך לכבד את הכללים. אם כולם יהיו בשקט ויקשיבו, הם ישמעו את עידן. עידן לא בדיוק הבן אדם עם הקול הכי נמוך בעולם. תהיו בשקט. בבקשה.

מר עידן למדן: אני יכול לדבר?

מר אבי גרובר: כן.

מר עידן למדן: תודה.

מר אבי גרובר: בלי עין הרע, אתה מדבר היום.

מר עידן למדן: בית ספר אור השחר עד לא מכבר מוסד חינוכי מוביל בעיר ובכלל, הולך ומדרדר... מדדים ומבחנים שונים, בהם המיצב כפי שפורסם ומדד נדל"ן שהוא מדד לא רשמי. בעוד שבשנת 2010 הנתונים היו אקלימיים ולימודיים, לא פחות מ-95, ב-2016 הידרדר הנתון הכללי עד כדי

ציון 70. כאשר במקצועות הליבה המצב היה עוד הרבה יותר חמור, 70 במתמטיקה ו-40 באנגלית. חמור מכך, הנתונים הנוגעים לאקלים הבית ספרי, מה שמכונה, שזה אלימות מילולית ופיזית... כחמורים ביותר, והיו אף הם עם הידרדרות משמעותית. בינתיים אגב הצלחתי לקבל גם את המיצב עצמו ואכן הוא משקף בדיוק את ההידרדרות הזו.

אני לא רוצה לפרט אחד לאחד נתון לנתון, אבל בהחלט יש מצב שרואים בו הידרדרות קשה. להפתעתי הרבה, אחד הדברים שהופתעתי לראות, זה את חוסר או את שביעות הרצון של הצוות החינוכי דווקא, שעמד על 100% כמעט בכל הפרמטרים לעומת בתי ספר אחרים, שזה עורר אצלי חשש כבר, מעורר אצלי חשש כבד, ואיזושהי חוסר יכולת להביע עמדה או חשש להביע דעה, או לחוסר ביקורתיות כלשהו. זה מאוד הפתיעה אותי לרעה במיוחד בכך שזה 100% ולא איזושהו נתון שהיה רצוי לביקורת. בעקבות כל אלה, ציינתי גם שמבחינה סוציו אקונומית, בעיקרון בית הספר מצבו לא השתנה-

מר אבי גרובר: זה שהתלמידים 92% שבעי רצון זה גם כן מפחד ומאימה לתפיסתך?

מר עידן למדן: אה, יכול להיות. אבל מצד שני, כשמדברים על התנהגות של אלימות, אתה רואה ירידה. אז יש הבדל בין כשאתה פורט את השאלות לשאלות הקטנות, לדוגמא היעדר תחושת מוגנות, אתה רואה שתחושת המוגנות ירדה בצורה דרסטית. לא ברור לי ממה שבעי רצון. כשאתה מדבר על אלימות, אתה רואה עלייה מ-6% מעורבות באירועי אלימות, מ-6% בתשע"ד ל-11% בתשע"ו, וזו עלייה מאוד משמעותית מבחינתי. לא יודע איך זה מסתדר עם שביעות הרצון, אבל כשפרטו לפרוטות, אתה רואה ש...

גב' נורית אבנר: הוא עשה את זה לכל בתי הספר או רק לאור השחר? אה?

- מר אבי גרובר:** מי, עידן?
- גב' נורית אבנר:** עשית את זה לכל בתי הספר או רק לאור השחר?
- מר עידן למדן:** מכאן, מכאן.
- גב' נורית אבנר:** סליחה.
- גב' רות גרונסקי:** אתה פשוט...
- גב' נורית אבנר:** אתה גזען.
- גב' רות גרונסקי:** עידן, בתור מחזיק תיק החינוך...
- גב' נורית אבנר:** אני כמחאה יוצאת מהשיבה הזאת.
- גב' רות גרונסקי:** אני ממש מזועזעת ממך.
- גב' נורית אבנר:** לא מתאים לי לשמוע את הדברים האלה. גזענות לשמה.
- גב' רות גרונסקי:** ממש מזועזעת. אתה לוקח ושופך את העבודה של ה-, של המורים באור השחר ושל המנהל. איך אתה, אתה לא מתבייש?
- גב' נורית אבנר:** חוצפן. ... את כל בתי הספר. אתה גזען, תתבייש לד.
- גב' רות גרונסקי:** אתה לא מתבייש? יואו. יואו, אלוהים.
- מר טל עזגד:** מה קרה? דקה, הלכתי.
- מר עידן למדן:** אני שמח, אני שמח ש...
- גב' רות גרונסקי:** ומאיפה אתה יודע לנתח נתונים? אתה למדת את זה? אתה מומחה לסטטיסטיקה?
- מר עידן למדן:** כמה את רוצה לצעוק? כמה את רוצה לצעוק?

- מר אבי גרובר:** רותי, רותי, תני לו לסיים את השאילתא שלו.
- גב' רות גרונסקי:** אמרתי לך את זה גם בוועדת חינוך, אתה לא מתבייש?
- מר עידן למדן:** בוועדת החינוך אף אחד לא טרח לדון על בית הספר הזה, וגם היו נתונים של בית ספר אורנים, נתונים שהעלה יו"ר הוועד וביקש לדעת מה קורה.
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** עידן, סיימת עם השאילתא?
- מר עידן למדן:** לא. אני שאלתי...
- גב' רות גרונסקי:** זה לא הפורום לעשות דברים כאלה. אני לא מבינה איך אתה לא מבין את זה בכלל. באמת... אבי, סליחה.
- מר אבי גרובר:** השאלה מה המטרה שלך?
- גב' רות גרונסקי:** לא, המטרה שלו, אני לא יודעת. מה.
- מר עידן למדן:** משום שבוועדת החינוך זה לא נדון, והסתפקת בדברים... והלכת ולא עשית את העבודה שצריך.
- גב' רות גרונסקי:** בושה.
- מר עידן למדן:** אז את יכולה לצעוק, את יכולה לצעוק כמה שאת רוצה.
- גב' רות גרונסקי:** בתור מישהי שיש לה תואר בחינוך, תתבייש לך.
- מר אבי גרובר:** די, נו.
- גב' נורית אבנר:** ... ברמת השרון, זה עוזי חסון.
- מר אבי גרובר:** נורית, מה קורה לך?

גב' נורית אבנר: זה בן אדם שאת הנשמה שלו נותן לתלמידים. הוא

נוסע שעה וחצי כל יום לכל כיוון, כדי לבוא ולחנך את הילדים פה ברמת השרון. לא שמעתי מילה רעה אחת על אף אחד... איך אתה מעוז?

מר אבי גרובר: נורית, נורית די.

מר עידן למדן: זה בית הספר היחידי שכל כך חשוב לך? אני רואה

אותך נורא קמה לטובת הגרעין כל הזמן. אולי... פוליטי.

מר אבי גרובר: יופי עידן, מאוד בוגר.

מר עידן למדן: היא בוגרת, היא צועקת, לא אני.

מר אבי גרובר: מאוד בוגר.

מר יעקב קורצקי: עידן, אם היית בא עם נתונים של כל בתי הספר, גם

זה לא הפורום. יש פה הרבה בתי ספר. אתה לא יכול לתת נתונים של בית ספר אחד.

מר עידן למדן: עם כל הכבוד, עם כל הכבוד.

מר יעקב קורצקי: עידן, את ההיית מחזיק תיק החינוך, אתה לא

יכול-

מר עידן למדן: בכל הכבוד הראוי.

מר יעקב קורצקי: אתה לא מקשיב בכלל.

מר אבי גרובר: הוא לא מקשיב, זה לא חדש.

מר עידן למדן: בכל הכבוד הראוי-

מר אבי גרובר: הוא לא, תקשיב.

מר יעקב קורצקי: אי אפשר לתת לו להגיד את זה.

מר אבי גרובר: יעקב, תקשיב. זה שאתה תצעק עד מחר, הוא לא

הולך על המסלול שלו. תן לו, הוא לא, זה לא יעזור שתגיד לו שהוא לא מקשיב, הוא ימשיך עם הקו שלו. זה לא יעזור לך. זה חבל, זה ניסיונות שאין להם סיכוי לקרות. עידן, בבקשה. חבריה, מותר להקשיב, גם אם אתם לא מסכימים לעמדה של מישוהו, אנחנו חיים במדינה שאפשר להביע אותם. זה הכיף במדינה הזאת, איזה יופי. יהיה עצוב שזה לא יהיה ככה. בואו, תנו לעידן להגיד מה שיש לו. בבקשה, עידן, דבר.

מר עידן למדן: לאור ההתפרצויות והצעקות, אני מודיע שאני הולך לעבור על עוד בתי ספר. ואם יהיה צורך-

מר אבי גרובר: הו. לא עשית את זה עד עכשיו?

מר עידן למדן: מה לעשות?

מר אבי גרובר: לא עשית את זה עד עכשיו?

מר עידן למדן: לא פורסם כשאני הייתי, לא פורסם ואסור היה להציג, זה ידוע לך. ואני לא רוצה כרגע להיכנס למה שעשית או לא עשית ואיך נוהל או לא נוהל התיק ומה הורית או לא הורית.

מר אבי גרובר: איזה תיק?

מר עידן למדן: אסור. וגם כשזה נדון בוועדת החינוך, לדעתי זה לא נדון לטעמי מספיק לעומק. לא באנו בית ספר-בית ספר ובדקנו אותו, ובסדר. אז בחרנו לעשות כך וזה בסדר וזה לגיטימי. אני סמוך ובטוח שאתה והדרג המקצועי עשה את העבודה הטובה ביותר שהוא יכול לעשות. אני באמת מאמין בזה. אני באמת מאמין בזה וסמוך ובטוח שאורי עשה את העבודה, וזה לא בציניות בכלל. אבל השאלה שלי נבעה בין השאר מכך שכל הזמן אנחנו עסוקים פה, בדיוק בדיון הקודם, בהפרדה או לא הפרדה, הדרה או לא הדרה. לטעמי נושא המיצב בוודאי לנוכח הנתונים האלה, היה צריך להיות בוועד

ההורים של אור השחר, הנושא מספר 1 שיידונו בו שעה שלמה. מה לעשות? זה היה נושא מספר 8 שנדון בסוף.

מר שמואל גריידי: תזכיר גם את בית ספר אורנים.

מר עידן למדן: נכון, עלו טענות, עלו טענות בוועדת החינוך.

מר אבי גרובר: חבר'ה, אתם רוצים לראות פה גם את הנתונים של אוסישקין? אתם רוצים לראות פה גם נתונים בהדר? אתם רוצים לראות נתונים בכל בתי הספר?

מר עידן למדן: אדרבא, בואו נקיים את הדיונים.

מר אבי גרובר: בואו נפתח את זה. בתי הספר הצפופים ברמת השרון-

מר עידן למדן: כרגע עומדת שאילתא.

מר אבי גרובר: אני אראה לך שבגלל שבתי הספר כל כך צפופים...

מר עידן למדן: אבל זה לא בית ספר צפוף, מה לעשות.

מר יעקב קורצקי: ... אתה יודע שגם בבית ספר... צפוף, זה לא בית ספר של 90 ו-80 תלמידים.

מר עידן למדן: זה לא בית ספר צפוף. ויש פה בית ספר של יחסית כיתות קטנות. רבותיי, יש שאילתא.

מר יעקב קורצקי: עידן, בית הספר הזה צפוף, זה בטוח.

מר עידן למדן: וניסינו לרווח אותו.

מר אהרון אלמוג אסולין: בואו לא נגזים עם זה, זו שאילתא. צריך לשאול את השאילתא ולהשיב ולהמשיך הלאה, זה הכל.

מר עידן למדן: יש שאילתא. רוצים לקיים דיון – תקיימו דיון,

רוצים לצעוק – תצעקו.

מר אבי גרובר: יאללה, עידן, אתה מסיים?

מר עידן למדן: אני מסיים.

מר אבי גרובר: סיימת?

מר עידן למדן: מכאן שלדעתי יכול היה להביא את ה-, את הנתונים קודם, או ראוי היה שנקבל את הנתונים קודם. כי ביקשתי לקבל שורה שלמה של תכניות ונתונים, כדי שבאמת נוכל לבדוק אותם. אני לא רוצה לחזור על השאלות אחת לאחת, הן כתובות ופרוסות, חזקה שהן בפני ראש האגף. ואני אשמח לקבל עליהן את התשובות.

מר אבי גרובר: אורי אתה רוצה להתייחס לנתונים של המיצב וזה?

אתה בטוח בקיא בזה קצת יותר ממני.

מר אורי ארבל גנץ: תודה על השאילתא. אני אתייחס ככל שאני יכול

ברמה המקצועית. קודם כל צריך להתחיל ולומר שנתוני המיצב הם פריט אחד משורה שלמה של נתונים שבהם אנחנו בודקים את בתי הספר. נתוני המיצב מתייחסים ל-2 שכבות בלבד בכל בית ספר. לכן להקיש מנתוני המיצב על מצבו של בית ספר שלם, זו הסקה לוגית שלא עומדת במבחן שיטתי כלשהו. במיוחד כשמדובר על בית ספר אור השחר, שהוא בית ספר מאוד-מאוד קטן, שאחוז מספר הנבחנים במסגרת המיצב הוא אפילו לא עומד במסגרת איזושהי טעות סטטיסטית. במיוחד ההשוואה לשנת 2010 ששם היו 50 תלמידים בבית הספר. אז התקפות לגבי הנתונים של המיצב ב-2010, בטח מצויים בסימן שאלה. ונתוני המיצב, עם כל הבעייתי ב-ע"ד וב-ע"ו, צריכים להילקח בחשבון. לגבי ההתייחסות של בית הספר אור השחר והידרדרות אור השחר-

מר אבי גרובר: רק אורי, נתון אחד שיבינו. שכבת ה' שעשתה את

המיצב מונה 13 תלמידים. זאת אומרת, איזה 2-3 ילדים והופ-

מר אורי ארבל גנץ: זה מה שהתכוונתי קודם, שבתי הספר-

מר אבי גרובר: לא, שאנשים יידעו את המספר. שכבה מונה 13

תלמידים. אם בבית ספר אחר זה נע בין 50 ל-100 סדר גודל-, ויכול אפילו יותר להיות, 13 תלמידים נמצאים בשכבה הזאת.

מר עידן למדן: למען הסר ספק, על פי המיצב ועל פי משרד החינוך,

זה נחשב תקף. 2 עד 5 נחשב לא תקף. זה נחשב תקף. והיו 15.

קהל: זה למען... של כולנו.

מר עידן למדן: כן.

מר אורי ארבל גנץ: ברור זה תקף לגבי עצמם. אלה הנתונים של עצמם.

כשאנחנו בודקים את אור השחר בהשוואה רוחבית, כי כל נתון אבסולוטי כשלעצמו לא רלוונטי. אנחנו לא יודעים אם מדד 60 זה טוב או לא טוב. אתה יודע אם הוא טוב ביחס לאיזשהו סטנדרט שאתה קובע. אז הסטנדרט הוא פעם אחת ביחס למה הוא היה בעבר. פעם שנייה לקבוצות ההשוואה שלו.

בית הספר אור השחר, ביחס לקבוצות ההשוואה שלו בדוברי העברית הוא במקום טוב, ואפילו בחלק מהמדדים במקום טוב מאוד. אור השחר גדל ב-4 שנים, הוא שילש את גודלו. היו לזה משמעויות, היו לזה השפעות בתוך התהליכים של בית הספר. אני אומר כאן לפרוטוקול, שאור השחר בפרמטרים, גם ההישגיים וגם האקלימיים שלו, הוא במקום טוב מאוד, ואנחנו מאוד גאים על העבודה שנעשית שם.

לשאלתך, האם אגף החינוך מפנה משאבים לתכניות חיצוניות כלשהן, התשובה היא – לא. את השעות התוספתיות שאנחנו מפנים. כמו לכל בתי

הספר האחרים, זה לסגירת פערים בהתאם למצב של בית הספר. מעבר לכיתות לא תקניות, שזה לא המצב כרגע שם.

בית הספר ביחס, אני אומר עוד פעם, לקבוצת ההשוואה במתמטיקה ובעברית – גבוה, במקום טוב מאוד, באנגלית הנתונים שלו יותר נמוכים. ועדיין, ההישגים שם הם יפים מאוד. לגבי השאלה האם שעות הלימוד שם עומדות בהקצאה של משרד החינוך – בכיתה א' באור השחר מלמדים אנגלית שעה אחת זה לא משהו שמחייב המשרד. המשרד מחייב הוראת אנגלית רק מכיתה ג'. מנהל בית הספר, כמו רבים מבתי הספר האחרים, לוקחים מסל השעות שלהם ויכולים לפזר. בכיתה א' לומדים שעה אנגלית, לומדים שעתיים לימודי קודש, שזה על פי משרד החינוך. לומדים 11 שעות עברית ו-9 שעות מתמטיקה מוגבר. כך גם בכיתה ב'. ולאחר מכן בכיתה ג' הדברים מתאזנים ל-4 שעות אנגלית, כמו שעות התקן של המשרד, 6 שעות קודש, 6 שעות עברית ו-6 שעות מתמטיקה. עם הנתונים האלה, בית הספר בהחלט מגיע לפרמטרים גבוהים.

מר אבי גרובר: שזה אם אני מבין נכון, במסגרת החמ"ד זה השעות-

מר אורי ארבל גנץ: סל השעות שהמשרד מקצה. עיריית רמת השרון.

מר אבי גרובר: משרד החינוך.

מר אורי ארבל גנץ: משרד החינוך.

מר אבי גרובר: אתה אומר 'משרד', זה לא ברור. משרד החינוך, ככה זה עובד בחמ"ד.

מר אורי ארבל גנץ: השעות שלנו הולכות לשעות תגבור לפי הפערים של בית הספר, כמו כל יתר בתי הספר בעיר.

מר עידן למדן: זה לימודי ליבה, אורי? שעות תגבור בליבה?

מר אורי ארבל גנץ: מה?

מר עידן למדן: שעות תגבור לאותם מקצועות ליבה?

מר אורי ארבל גנץ: אנחנו לא קובעים לבית הספר מה הוא מתגבר. אנחנו נותנים שעות בפערים שבית הספר מציג בפנינו. ובדרך כלל, במהלך השנה, מנהל בית הספר מקצה אותם לכיתה מסוימת, לקבוצת לימוד מסוימת, בתחום מסוים. בדרך כלל זה הולך למקצועות הליבה, כי אלה המקצועות המדידים ביותר שאנחנו עובדים. אנחנו לא מקצים שעות תגבור לשעות אומנות.

לעניין נתוני המוגנות והדברים הללו, נתוני המוגנות או היעדר המוגנות של תלמידים, נתוני המיצב הארציים מצויים בירידה. נתוני המיצב ברמת השרון בהקשר הזה, הם באיזושהי ירידה. הבעיה הזאת היא בעיה רוחבית. אני לא רואה שום דבר ייחודי לגבי בית הספר אור השחר. אני אגיד בסוגריים, שאור השחר בשנים האחרונות, קלט לא מעט תלמידים עם צרכים כאלה וצרכים אחרים.

קהל: הגרעין התורני שבאו לעיר.

מר אבי גרובר: דני, בבית הספר אור השחר, תלמידים חילוניים לחלוטין, הוא מוכן לקבל תלמידים שבאף בית ספר אחר לא הסכימו לקבל. אני לא רוצה ללכת לזה יותר, דני. אתה יודע משהו? אתה יכול לזרוק סיסמאות מפה עד הודעה חדשה. בית הספר הזה מוכן לקבל אליו תלמידים שהורים בבתי ספר אחרים לא היו מוכנים לקבל. ובית הספר הזה מכיל ילדים עם בעיות בכל מיני סוגים של בעיות. ובבית הספר הזה נעשית עבודת קודש עם כל מיני סוגים של ילדים, חילוניים לחלוטין. בבית הספר הזה נמצאים לא רק דתיים, לא רק אנשים של גרעין. אני לא אפתח איתך עכשיו פה שיחה, כי זו לא שיחה שצריך לעשות אותה פה ככה עם התמלילים. ואתה תראה שלא

יהיה לך נעים עם כל מיני אמירות שאתה זורק עכשיו. בבקשה, אורי.

קהל: חלקם... אור השחר... אורנים.

מר טל עזגד: ואגב, בין סוגריים, תעודת עניות למערכת החינוך

שלנו, אם רק אור השחר יכול לקלוט ילדים חריגים בצורה כזאת.

מר אבי גרובר: אני לא רוצה לפתח פה את הדיון הזה.

מר טל עזגד: זה ראש העירייה אמר, לא אני.

מר אורי ארבל גנץ: לגבי סוגיית המוגנות, אני אומר עוד פעם, אני

רוצה להסביר לפרוטוקול, שכל אירוע שהוא מוגדר אירוע אלימות, מוגדר לפי נוהל חוזרי מנכ"ל כאירוע חריג, יוצא עליו מיד דיווח. לנו יש מעקב אחרי הדיווחים הללו. אור השחר לא שונה, לא אחוזית, בטח לא במדדים אחרים מכל יתר בתי הספר בעיר. דיווחי התלמידים, אנחנו מתייחסים גם אליהם, וכנגדם גם דיווחי המורים. בית הספר אור השחר משקיע הרבה מאוד בפיתוח הסגל שלו. ואכן, דיווחי המורים הם דיווחים של שביעות רצון מאוד-מאוד גבוהה. גם ביחס לפיתוח הצוות, גם ביחס לקליטת מורים. ואני אגיד עוד פעם, שהלוואי ויתר בתי הספר יגיעו לנתונים האלה בהקשר של פיתוח הסגל וקליטת המורים בתוכם.

מר עידן למדן: מבחינתך אין הידרדרות דרמטית?

מר אורי ארבל גנץ: בכל בתי הספר בעיר יש הידרדרות בנתונים כאלה

ואחרים. אין היום שום בית ספר בעיר ברמת השרון, מיסודי עד לתיכון, שבכל הפרמטרים בו, הוא רק במגמת עלייה. בכל בית ספר יש את הניואנסים שלו, ואנחנו עובדים על זה. נתונים של ממוצעים הם נתונים מטעים. למה? כי זה לא ממוצע משוקלל, זה ממוצע כללי. אז כשלוקחים 50 באנגלית ו-90 במתמטיקה ויוצא באמצע 70, זה לא נותן תמונה. נתוני המיצב שבידך, גם הם

לא נתונים מלאים. דו"ח מיצב הוא למעלה מ-250 עמודים, אני מניח שלא קראת אותם. ולכן, אנחנו עובדים על מיצב 4 חודשים, כדי להכניס את זה לתכנית העבודה לשנה הבאה.

אור השחר, בראייה המקצועיות שלנו ושל הפיקוח שאיתו אנחנו עובדים צמוד מאוד, לא נמצא בהידרדרות. נהפוך הוא, והוא לא שונה בפרמטרים שלו או באחוזונים שלו ובהתפתחות שלו, מיתר בתי הספר בעיר. נהפוך הוא, בחלק מהפרמטרים הוא נמצא אפילו במקום הרבה יותר טוב.

מר אבי גרובר: יש לך עוד איזה שאלה משלימה, עידן?

מר אורי ארבל גנץ: אני מציע גם לשמוע הורים. אם כבר אנחנו הולכים על מדד ההורים, אז אני מציע גם לשמוע הורים בבתי ספר אחרים, ודי לחכימא ברמיזא.

מר אבי גרובר: עוד משהו, עידן?

מר עידן למדן: אני רוצה להגיד רק 2 דברים.

מר אבי גרובר: זה קשור לשאילתא או שאתה נותן עכשיו הצהרות?

מר עידן למדן: זה קשור לשאילתא.

קהל: אני לא מבין, רק הוא מדבר. מה הולך?

מר עידן למדן: רפי, מה קרה?

קהל: אתה מדבר, אני לא הבנתי עד עכשיו כלום.

מר עידן למדן: אתה רוצה להגיע לכדורגל...

מר אבי גרובר: עידן, יאללה.

מר עידן למדן: לצערי, לא ניתנו תשובות לכל השאלות בשאילתא,

לכל הפרטים, או לא ניתנו תשובות מספקות. אני מכבד את עמדת ראש האגף.

היות שכאן, זה בכל זאת גם לפרוטוקול וגם לזה, אני אקבע איתך איזושהי פגישה מסודרת, אני אשמח לשבת בפרטים על השאילתא, לא רוצה לפתח.

מר אבי גרובר: הוא אומר – לא אמרת איך אתה מתכוון להחזיר עטרה ליושנה. הוא כותב פה באחת השאלות – איך אתה מתכוון להחזיר עטרה ליושנה.

מר אורי ארבל גנץ: אני אתייחס אם תינתן לי הבמה.

מר עידן למדן: לטעמי אורי, כשיושבים בישיבת-

מר רפאל בראל: להחזיר עטרה ליושנה? אתה בש"ס?

מר עידן למדן: אני אמרתי להחזיר עטרה ליושנה. אני אמרתי, אני כתבתי. זה היה בית ספר מתקדם לטעמי, והעובדה היא שיש הידרדרות. יש הידרדרות, ולטעמי אני אומר היא גדולה, כי אני אמנם לא עברתי על כל ה-250 עמודים.

מר אבי גרובר: יאללה, עידן, עידן, עידן, בוא. יש לך שאלה? זו שאילתא.

מר עידן למדן: אבל אני יכול לצטט מכמה וכמה עמודים.

מר אבי גרובר: יש לך שאלה משלימה?

מר עידן למדן: השאלה המשלימה, אני שואל, ועליה עדיין לא קיבלתי-

מר טל עזגד: מה זה בחוק, שאלה משלימה? המצאת חוק עכשיו, אה?

מר אבי גרובר: בשאילתא...

מר עידן למדן: לא, לא, מותר שאלה. על פי החוק יש שאלה משלימה.

מר טל עזגד: יש שאלה משלימה בנוהל?

מר עידן למדן: אני לצערי לא רואה או לא שמעתי מהשאלתא איך באמת אנחנו בולמים ומתחילים לקדם את בית הספר בחזרה למעלה על פסים כפי שהוא היה בעבר בתשע"ד וגם בשנים קודמות. ולא שמעתי שום הסבר על כך שהוא ירד מהמדד הגובה למדד 7. לא שמעתי הסבר לכך. בטח ובטח לא לאור העובדה שאנחנו יודעים שאנחנו נותנים שעות תוספתיות רבות, ואתה מעיד שהם ניתנו לצורך אותם השלמות ופערים. הנתונים האלה מאוד מדאיגים. ואם אתה מתייחס אליהם כאל מצוינים כפי שמנהל עצמו אמר, שהנתונים הם מצוינים, אתה כבר אומר טובים וטובים מאוד אז זה בסדר. אבל המנהל הגדיר את זה שבאופן כללי תוצאות המיצב היו מצוינות. אז אם הן היו מצוינות, כנראה שבאמת אתם לא תשקיעו בשיפור שלהן. אבל אני רוצה להבין כיצד משפיעים על השיפור שלהן.

מר אבי גרובר: אני אענה לך על זה. אני לא מכיר מנהל בית ספר שבה ואומר 'בית הספר שלי הוא על הפנים, הוא נורא, הכל פה לא עובד'. זה שהמנהל יודע להסתכל על חצי הכוס, אפילו לא חצי, הרבה יותר מחצי הכוס המלא, אני לגמרי יכול להבין אותו, ואני יכול בהרבה מאוד מהדברים שנעשים בבית הספר אור השחר, גם לחזק את ידיו. ונעשית בבית הספר אור השחר עבודה מאוד-מאוד רצינית ויסודית באהבה גדולה ועם לב ענק, לטובת ילדי בית הספר. דאגתך לילדי בית הספר נוגעת ללב ומחממת, וזה כיף לדעת שכל כך אכפת לך ממה שקורה באור השחר.

אני יכול להגיד לך שגם ראש האגף וגם אני כראש העירייה אנחנו נעשה את הכל כדי להפנים מתוך המיצב הזה את מה שצריך כדי לדאוג שההישגים של

הילדים שלומדים באור השחר יהיו הכי טובים שאפשר, שהאקלים הלימודי יהיה הכי טוב שאפשר. אנחנו משקיעים בפיתוח. אתה יודע, מה שקרה שם בשנים האחרונות, כולם חושבים שבבית הספר הזה אפשר לפתוח כל מיני בתי ספר יסודיים ואחרים. יש שם מעט מאוד חצר. היא מפותחת אם בכלל. כשעשו את המיצב הקודם, חצי מהכיתות בכלל היו נעולות וכל מיני כאלה. שאלת שאלה, אני עונה לך.

מר עידן למדן: אתה כרגע לא עונה, אתה נותן איזשהו משהו ברמת סיסמה.

מר אבי גרובר: לא, אני עונה לך. בזה זה קורה. שאלת שאלה שהיא הכי ברמת סיסמה.

מר עידן למדן: לא, שאלתי שאלה פשוטה.

מר אבי גרובר: אז אני עונה לך תשובה פשוטה.

מר עידן למדן: שאלתי כיצד מסבירה את ההידרדרות, מה מספר השעות, מה התכניות. איך אנחנו משפרים במתמטיקה בעתיד. ומשום מה זה לא נשמע.

מר אבי גרובר: יאללה, טוב הלאה. ענו לך את התשובה. הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין. אהרון, אתה רוצה להציג את ההצעה שלך?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן. אם יורשה לי רק לגנוב משפט לאורי, איך שאמרת, איפה שהוא באמצע, שם יושבים ולומדים את כל הדברים. אבל בתחילת הדברים אמרת שהמצב הוא בסדר גמור. אני מציע שתישאר בקטע של אתם לומדים את הדברים במגמת שיפור, ולא שהמצב הוא...

מר אורי ארבל גנץ: לא, אמרתי שאנחנו 4 חודשים לומדים את הנתונים.

מר אהרון אלמוג אסולין: זאת התשובה. אני חושב שזאת התשובה. כי לפני זה אמרת שהנתונים טובים, אפילו טובים מאוד.

מר אורי ארבל גנץ: אמרתי שבחלק מהמדדים, כשבית הספר מקבל כמעט 100 בעברית, תסכים איתי שזה נתונים טובים מאוד. כשהוא מקבל 70 מעל קבוצת הייחוס שלו במתמטיקה, בבתי הספר דוברי העברית, תסכים איתי שהמצב שלו טוב מאוד, ואני אגיד אפילו יותר, שהוא טוב מאוד בחלק מהמדדים יותר מבתי הספר האחרים בעיר.

מר עידן למדן: הוא היה 90 ו-100.

מר אהרון אלמוג אסולין: תסכים איתי שהמשפט השני, שזה ראוי להעמקה וללימוד כדי לשפר.

מר אורי ארבל גנץ: אנחנו יודעים. אנחנו עשינו את העבודה.

מר אבי גרובר: אהרון, אנחנו גם לומדים את התוצאות באוסישקין...

מר אהרון אלמוג אסולין: בוודאי, בוודאי.

מר אבי גרובר: ואנחנו גם לומדים אותן בקלמן ובעלומים ובכל בתי הספר.

מר אהרון אלמוג אסולין: בוודאי.

מר יעקב קורצקי: אהרון, זה לא היה צריך להיות...

מר אהרון אלמוג אסולין: אי אפשר ל... את זה ולהגיד – הכל בסדר.

מר אבי גרובר: יש אובססיה לבית ספר אחד.

מר יעקב קורצקי: אהרון, זה חטא... זה לא היה צריך להיעשות פה בכלל, אהרון. אם מדברים כבר באמת עניינית, זה לא היה צריך להיעשות פה,

עם כל הכבוד.

מר עידן למדן: בכל הכבוד הראוי, זה בהחלט היה צריך להיעשות

פה.

מר יעקב קורצקי: מדברים פה על 200 ילדים... אנחנו דנים אותם?

מר עידן למדן: כי היית רוצה לראות שלוקחים משהו ומשפרים

אותו.

גב' רות גרונסקי: אתה היית מחזיק תיק החינוך עד לפני חודשיים.

מה אתה עשית בעניין הזה?

מר עידן למדן: נכון. ואני פעלתי בעניין. בהחלט פעלתי.

גב' רות גרונסקי: מה אתה עשית? בתור מחזיק תיק החינוך.

מר עידן למדן: א' – לא לפני חודשיים. ב' – כמה פעמים לא נתנו

לעבוד. את רוצה לפתוח את זה?

מר טל עזגד: אוי, נו די, אל תפתחי את זה. נתתם לו להיות

מחזיק תיק החינוך.

מר עידן למדן: את רוצה לפתוח את זה? בואי תפתחי.

מר גיא קלנר: הבה נתקדמה.

5. הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 29.6.17.

מר אבי גרונר: אהרון, בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: רפי ימיני, עד כמה שזה ייראה לך מוזר, ההצעה

שלי לסדר היא מתוך דאגה לקבוצת הכדורגל ולא להיפך. עכשיו אני אסביר.

ביקשתי נתונים מהנהלת העירייה, לא נעניתי. על אותם נתונים שביקשתי מ-2 שומרי הסף, כך נקרא להם, שמונו ב-2.8.15, נודע לי שבעצם הם פוטרו בישיבה של האסיפה הכללית של הפועל ניר רמת השרון.

הסיבה הפורמאלית לפיטורין, עלות גבוהה. אנחנו לא מזלזלים בה, היא בהחלט גבוהה. יתרה מזאת, באות הישיבה, נאמר בצורה לטעמי קצת כפוית טובה, ששומרי הסף נכפו עליהם בזמנו. אבל בואו נעשה סדר. ב-2.8.15, בישיבת מועצה שהיתה כאן על הצעה לסדר שלך אבי, הצלנו את הקבוצה והתאחדנו כולם כדי לתת לה עוד הלוואה של 1.5 מיליון ₪ מתוך דאגה שהיא לא תרד ליגה.

מר אבי גרובר: לא העניין שלא תרד ליגה, שלא תפורק.

מר אהרון אלמוג אסולין: שלא תפורק. בשבילי לרדת ליגה ופירוק זה אותו דבר. שלא תפורק.

מר אבי גרובר: תפורק זה אין קבוצה, זה משמעויות לכל קבוצות הילדים, נוער, בכלל. בסדר, הלאה.

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע, בואו נמשיך. הרעיון הוא שצריך לשמור על הקבוצה העירונית היחידה שיש לנו, שהגיעה לליגת העל והיום הצליחה לשרוד את השנה בליגה השנייה. וב-28.5, האסיפה מחליטה לפטר את שומרי הסף שלה. מי שמינה את החברים האלה, זה המועצה. רק המועצה יכולה לפטר אותם. כאילו שאנחנו מצמידים אחות לחולה, וברגע שהוא קצת מתחיל להרגיש טוב הוא מפטר אותה. אבל מי שמינה לו את האחות זה הרופא, זה בית החולים, זה לא יכול להיות ככה.

אני חושב שבנתונים האלה, או שמביאים את ההחלטה הזאת כאן לשינוי ומוצאים להם מחליף, אולי יותר זול, אולי בכותלי העירייה, אולי שהגזבר יהיה המפקח על החשבונות וראש העירייה יהיה עוה"ד שיטפל בלהיות שומר

הסף. אני כמובן אומר את זה בסגיי נהור. אבל אני חושב שצריך למנות להם מחליפים או זולים יותר, בוודאי שצריך לשלם את שכרם. אבל בוודאי שאי אפשר שהקבוצה שקיבלה אותה כדי שנציל אותה מפירוק, מפטרת אותם, מוציאה להם את סמכויות החתימה בחשבון שהם היו.

קהל: לא...

מר אהרון אלמוג אסולין: מיניתם. אני קורא.

מר אבי גרובר: גור, אני מבקש, אל תתחילו עכשיו לנהל ויכוח עם חברי המועצה. חבר'ה, שנייה, הוא יגיד מה שהוא רוצה להגיד. לא, אנחנו לא נפתח פה עכשיו. זה לא סימפוזיון, זה לא שיתוף ציבור. אהרון עכשיו מדבר, חבר המועצה מדבר, אתם אורחים בישיבה. אהרון יכול להגיד מה שהוא רוצה להגיד מה שהוא רוצה להגיד, כל זמן שזו לא גזענות או דברים כאלה שאסורים על פי חוק, הוא יגיד אותם. ואם אתם תפריעו לו להגיד, אני אוציא אתכם אחד אחרי השני.

מר יעקב קורצקי: תנו לו לסיים.

מר אבי גרובר: אתם תתנו לאהרון להציג את הדברים. ואם בסוף הדיון יהיה משהו שתרצו להבהיר, כמו שנתתי בהרבה ישיבות אחרות לאנשים לבוא ולדבר, אני אתן לנציג או מישהו מכס לדבר. אבל בסוף הדיון, לא בהתחלה שלו. לא כל משפט צריך פה לקבל ציונים ותיקונים. בבקשה, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו פה, אני אומר לכם בכנות ותאמינו לי, כדי להציל את הפועל ניר רמת השרון מגורל דומה שהיה לה לפני שנתיים.

מר אבי גרובר: בוא אהרון, תהיה ענייני.

מר אהרון אלמוג אסולין: גור, אני מקריא מתוך הפרוטוקול שאתה חלק ממנו. עקב כך, המינויים של רו"ח בעז גזית ושל עו"ד מוטי בר לב כמורשי

חתימה, מבוטלים. ביטלתם, אל תגיד לי שלא ביטלתם. ואין הם רשאים להיות מורשי חתימה בבנקים בהם מתנהלים חשבונות העמותה. למנות את מורשי החתימה הבאים, גור תמר, אפילו את הת.ז. שלך, ומאיר הדד. חבר'ה, אני נשבע לכם, לא המצאתי, לא המצאתי שום דבר, הכל אתם כתבתם, אתם לקחתם.

אני אומר שבהצעה שלי לסדר, ואני אנסח אותה בלשון יותר חופשית ממה שכתבתי, כי חייבים למצוא לזה פתרון. או שמחזירים את שני השמרטפים, סליחה, את שני שומרי הסף, בוודאי שצריך לשלם את שכרם. אבל אי אפשר להשאיר את הפועל ניר רמת השרון. או שנשנה את ההחלטה, אפשר גם לשנות את ההחלטה. בואו נשנה את ההחלטה. אבל הם צריכים להעביר את המשמרת למישהו אחר. זו דעתי. זה הכל.

מר אבי גרובר: טל, אתה רוצה להתייחס?

מר טל עזגד: קודם כל, צר לי שעוד פעם אני צריך להניף את הדגל הזה של אמרתי לכם. יש פרטוקולים.

מר גיא קלנר: אתה זקן השבט.

מר טל עזגד: מי שיעניין אותו. שיוציא את הפרטוקולים.

מר אבי גרובר: זקן השבט זה שמוליק.

מר גיא קלנר: לא, הזקן הקירח של השבט.

מר טל עזגד: אני השלמתי עם זה. צר לי להגיד, שהנה אמרתי

והנה אני חושב שגם צדקתי. ואני עמדתי על רגליים אחוריות למי שזוכר, נגד ההחלטה האומללה הזאת של לשים את עוה"ד ואת הרו"ח במתכונת שאתם החלטתם אז. גם חבריי לקבוצת הכדורגל, כעסו עליי, אבל הם כנראה לא באמת הבינו למה אני מתכוון או איך אני רואה כמה צעדים קדימה. ולצערי

הרב, הדבר הזה לא צלח. כי אם צריך לשלם, מתוך תקציב קבוצת הכדורגל, ואני מודה ומתוודה שקבוצת הכדורגל קרובה לליבי, הייתי יו"ר שלה למי שלא זוכר. אני חושב שגם אני כיו"ר חתום על אחד ההישגים הכי בולטים של הקבוצה, פלייאוף עליון, מקום שישי.

מר אבי גרובר: מה זה, משחק האליפות של מכבי?

מר טל עזגד: נתתי למכבי את הצלחת, אבי. אבל בשביל להישאר רציניים, אני חושב שזאת היתה החלטה אומללה לקבוצת הכדורגל. כי בסופו של דבר, לשלם 30,000 ₪ לחודש, ואני יודע שאתה גם עשית מאמצים להפחית את זה באיזושהי צורה, ולשלם 24,000-30,000 ₪ לחודש ליועצים או לשומרי סף כמו שאהרון קורא להם, זה 3 או אני לא יודע כמה אנשי צוות או שחקנים שיכולים לשחק בקבוצה. ולכן, אני מחזק את מה שאז עמדתי על הרגליים האחוריות, ובאיזושהו מקום לצערי הרב צדקתי.

ואני חושב שכרגע מחובתנו, אם אנחנו מחליטים פה אחד או ברוב, לפטר את קבוצת הכדורגל ולהפסיק לתמוך בה וכו', זו החלטה אמיצה מאוד, אבל זו החלטה. אני נגדה. אני חושב שהקבוצה צריכה להמשיך. הקבוצה מובילה, כמו שתמיד אמרתי, למעלה מ-1,000 בני נוער, וצריך לקום ולמצוא איזושהו פתרון לעניין הזה.

בימים אחרים, אם אתם זוכרים הוותיקים כאן, כשהיתה בעיה בקבוצת הכדורגל, היינו מספיק אמיצים להעמיד את אורי לוי, שעמד, זוכרים את זה פה החברים, והתנדב בתור חבר מועצת העיר לבוא ולהרים את קבוצת הכדורגל ולנהל אותה או להשתתף בניהול שלה. לימים אחר כך היו עוד חברים. אני התמניתי לדבר הזה. ואני חושב שבהחלט העירייה יכולה למצוא איזושהו מנגנון כזה או אחר, ויש פה מספיק בעלי מקצוע מעולים, כולל גזבר העירייה, שיכולים להיות שומרי הסף של הדבר הזה.

ולכן, עוד פעם, אמר אהרון, אני חושב שנכון יהיה הדבר לנסות לקבל החלטה אחרת לטובת קבוצת הכדורגל. כי תבינו דבר אחד, הפיטורין האלה כנגד תביעה של עוה"ד ושל הרו"ח, עשויים לגרור שוב את קבוצת הכדורגל לסוג של פירוק או לסוג של בעיה אל מול הבקרה התקציבית. ולכן, אנחנו צריכים למנוע את זה. אחרת לא יהיה לה שום חיות לקבוצת הכדורגל.

מר גיא קלנר: אז מה אתה אומר? לא הבנתי.

מר טל עזגד: אני אומר שהעירייה צריכה למצוא פתרון, לא חייבים להחליט אותו בשניות האלה.

מר אבי גרובר: אני יכול, טל? אני רוצה לענות על זה כי אני רוצה-

מר טל עזגד: בהחלט.

מר גיא קלנר: שיהיו שומרי סף רק אחרים ויותר זולים?

מר אבי גרובר: לא, לא, לא.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא. אפשר למצוא פתרון מערכתית.

מר טל עזגד: הם צריכים גם לשלם והם לא מתכחשים לזה.

מר אבי גרובר: תנו לי שנייה להתייחס.

מר עידן למדן: לפי מה שנאמר, כספים הועברו לחשבון לא נכון. זה

צריך להגיד. זה מה שנאמר.

מר טל עזגד: ואני מסכים עם הצעת ההחלטה של אהרון,

ולצערכם הרב, אתם לא הגוף שאישר את הדבר הזה, וגם לא הגוף שיכול היה לוותר על זה.

מר אבי גרובר: אל תדאג, זה לא מה שאהרון אמר. אני רוצה

להגיד-

מר טל עזגד: זה בדיוק מה שאהרון אמר. למה אתה אומר שזה

לא מה שאהרון אמר?

מר אבי גרובר: הוא אומר שהועבו כספים לחשבון הנכון...

מר עידן למדן: שהופקדו כספים לא בחשבון, נאמר או היו

שמועות-

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, יש חשבון אחד של הקבוצה סגור.

מר עידן למדן: שיש חשבון שהם היו החתומים, שזה החשבון שבו

היו שומרי הסף.

מר אהרון אלמוג אסולין: הצגתי לך את זה, החלטת שזה לא חשוב.

מר עידן למדן: זה החשבון שבו היו שומרי הסף?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הם לא ידעו מזה.

קהל: עידן, זו העמותה הכי טובה והכי שקופה שיש היום.

מר אבי גרובר: חבר'ה, אני רוצה להתייחס בצורה הכי ברורה

בעולם.

קהל: הכל בסדר...

מר עידן למדן: אתה לא גזען, רק אני גזען.

מר אבי גרובר: גור, אני מסתדר.

גב' שירה אבין: גור, אנחנו שמחים על היושר, אבל בוא...

מר עידן למדן: יושר, יושר. אבל יש פה שומרי סף או לא.

גב' שירה אבין: לא, אתה יכול לדבר בעדך אבל לפחות אל תמעט

ביושרם של אחרים.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אהרון, בשנייה שאנחנו פה ידענו על זה, כמעט איך שזה קרה, הודיעו לנו שאותם 2 מורשי חתימה, התקבלה החלטה להוציא אותם כמורשי החתימה בחשבון. הועברה הוראה הכי ברורה בעולם לגזבר העירייה, שחותם יחד איתי על החיובים של העירייה. וגזבר העירייה אני בטוח יאשר את זה אם אני אבקש ממנו, שלא עובר מעכשיו שקל לקבוצת הכדורגל, עד שאנחנו לא עושים סדר בעניין הזה. כמו שאמרת, אני זה שאז בזמנו הביא את ההצעה הזאת לסדר. ועם כל הכבוד, אני חושב שאנחנו מחליפים נאמנים או מפקחים כאלה, לא על עניין של זול/לא זול, כשהתגלה איזשהו פגם בתפקוד שלהם.

מר אהרון אלמוג אסולין: בממשק, אוקיי.

מר אבי גרובר: לא, לא, שנייה, זה חשוב, זה קטע חשוב. אני לא בא עכשיו לנסות למצוא בזול מישהו, רו"ח בעז גזית ועו"ד מוטי בר לב. אני חשבתי שהם האנשים המתאימים ללוות את התהליך. כי הם, הידע שלהם לאור שנים ארוכות שהם מלווים את כל הפעילות של התמיכות בעיריית רמת השרון, היא כזאת שמאפשרת להם לעבוד בשיתוף עם הקבוצה, בשיתוף בכלל, ולהיות הנאמנים הכי טובים כדי להבטיח את האינטרסים שלנו. עכשיו מה זה אינטרסים שלנו? אנחנו ערבנו להלוואה בהיקף של כמעט 6 מיליון ₪.

מר אהרון אלמוג אסולין: במצטבר, במצטבר.

מר אבי גרובר: ... היום זה 2.3. כרגע הם עומדים ומשלמים את הכל עד השקל האחרון כל חודש לפי מה שצריך. אבל מרגע שנמחקה אותה זכות חתימה בחשבון שאליה מועברים הכספים וממנו ניתנה ההלוואה, מאותו רגע, על פניו, אנחנו כאילו חשופים. ודרך אגב, יש עוד כל מיני הסכמים, אם אתה זוכר מאז, ואני אומר לך שאנחנו עומדים, אני כראש העיר, כראש אגודת

הספורט וכל הדברים האלה, אני עומד על קיומם של כל ההסכמים, ואני אמשיך לעשות את זה.

אני אגיד לך באיזושהו מקום מה אני חושב שנכון לעשות, ואין לי בעיה להצביע בעד ההצעה שלך. אני חושב, ואני אמרתי את זה גם לגור וגם לליאור, שאני סומך עליהם שהם יידעו, לפני שאני הולך וקובע להם בדיוק מה הם ישלמו וכמה הם ישלמו, אני רוצה לתת להם הזדמנות. כל העסק הזה זה שבוע, שבועיים, שלושה.

מר אהרון אלמוג אסולין: חודש ושבוע.

מר אבי גרובר: יכול להיות. איך הזמן עף כשנהנים. ... השבוע הזה לא עבר כספים, למרות שהם על פניו צריכים לשלם משכורות, יש שחקנים וזה, והם מעוניינים לקבל את הכסף. אני הודעתי שאין כרגע. אם אתם לא הולכים לפי הכללים שלנו.

גב' שירה אבין: אבל מה הוביל לקיצוץ, אבי? תסביר לנו.

מר אבי גרובר: יש טענה של הקבוצה, שאומרת – אנחנו קיבלנו הלוואה של 1.5 מיליון ש"ח, ואותם רו"ח ועו"ד מבקשים יותר מחצי מההלוואה.

מר יעקב קורצקי: 900,000 ש"ח צריך... ב-3 שנים.

מר אבי גרובר: יוצא שקיבלתי הלוואה כדי לשלם משכורות.

מר טל עזגד: חבר'ה, אבל אתם הצבעתם על זה, אנחנו הצבענו על זה. אז בואו נשנה את ההחלטה. אתם אז לא ידעתם לעשות את המכפלות? אז לוח הכפל לא היה לכם בהישג יד?

מר יעקב קורצקי: 500,000 ש"ח...

מר רפאל בראל: חברי מועצת העיר... בחינם.

גב' שירה אבין: בשביל זה אני שואלת, מה...?

מר יעקב קורצקי: זה מה שהם טוענים. הם אומרים שהם גם אנשים טובים, הם לא אומרים לנו חס וחלילה הם לא עשו את העבודה כמו שצריך, עשו עבודה טובה.

מר אבי גרובר: יעקב, אני יכול בבקשה לסיים? טל, אנחנו לא קבענו את הסכומים שמשולמים, לא קבענו.

מר טל עזגד: אז מי קבע?

מר אבי גרובר: שנייה, תקשיבו שנייה משהו.

מר טל עזגד: אבל מי קבע, חבר'ה? מי זה קבע? זה לא אתה כראש רשות, אבל מי קבע את זה?

מר אבי גרובר: אני יכול שנייה לסיים משפט? כשאנחנו נתנו את ההלוואה, אמרנו להם שהתנאי שלנו למתן ההלוואה של עיריית רמת השרון, היה שיהיה נציג מטעמנו שמוודא מה הולך בחשבונות, ומוודא שתמיד ההלוואה משולמת. זאת אומרת, לא יכול להיות מצב שמקבלים 1.8 מיליון ₪, ההלוואה בשנה היא 400,000 ₪, לוקחים את כל ה-1.8 מיליון ₪, קונים איתם שחקנים ולא נשאר 400,000 ₪ להלוואה. תפקיד הרו"ח הוא לוודא שבכל רגע נתון יש מספיק כסף בקופה כדי לשלם את ההלוואה לאותה שנה.

מר טל עזגד: כן, אבל אבי, זה לא שווה 15,000 ₪. חבר'ה, בואו.

קהל: זה מה שהם טוענים...

מר טל עזגד: אני מסכים איתם, אני טענתי את זה אז.

מר אבי גרובר: טל, אני עסקתי כעו"ד הרבה בנושא הזה של ליווי של חברות במצבים דומים וקצת אחרים. ובכוונה, וחשבתי ש... כבר אז שהם קיבלו, אמרנו להם 'אתם תצטרכו להסתדר איתם על הנושא של כמה אתם

משלמים'. עכשיו זה נושא, אני אומר את זה פה הכי פתוח, הוא הושאר איפה שהוא כל הזמן ברקע. רו"ח גזית בא ואמר 'אני ער למצב הקבוצה, ואני לא עומד כרגע שאני הראשון שמקבל את הכסף'. זה מה שהוא אמר מצד אחד. והעסק הזה המשיך להתנהל.

אני לא חושב שעדיין הגענו למקום שבו אני צריך להכריח אותם עכשיו לקבוע להם כמה הם משלמים. אם לא תהיה ברירה, נגיע למקום הזה. אני סומך גם על רו"ח גזית ועו"ד בר לב, וגם על החברה בתוך הקבוצה, שהם יידעו בסוף להסתדר על סכום. עד שהם לא יידעו להסתדר על סכום, אני אומר לך, אנחנו לא נעביר לשם שקל. בגלל זה אין לי בעיה להצביע.

מר טל עזגד: מה זה אתה לא? אבי, באמת. מה זה? דקה.

קהל: החוזה שלהם הוא ל-3 שנים, ההלוואה היא ל-8 שנים. אמרתם ש-3 שנים...

מר אבי גרובר: אני אומר לך אמיתי, אני לא יודע מה זה החוזה שלהם ל-3 שנים. אני מבחינתי, אומר לך אמיתי, לא יהיה מצב שההלוואה תהיה פתוחה, ולא יהיה מישהו שמפקח. לא יהיה מצב שעיריית רמת השרון תהיה חשופה-

קהל: אתה צודק, אתה לא חשוף.

מר אבי גרובר: על 1.5 מיליון ש, ולא תהיה לנו שום בקרה על מה הולך בתוך התקציב הזה. אני לא יודע מה זה 3 ו-8.

קהל: אתם מסכימים איתי שמתוך 1.5 מיליון ש הלוואה, חצי מיליון ש שכר זה מאוד מכובד? מישהו פה חושב שאני טועה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חייב להתייחס.

מר אבי גרובר: אני לא חושב שהמו"מ הזה צריך להתקיים פה.

חשוב לי להגיד לאהרון, ודרכו לתושבי רמת השרון, שאנחנו בנושא הזה, הרי בואו, יש כל מיני סוגים של גופים שמולם עירייה עובדת. יש לך עמותות מאוד מסוימות, אתה יודע שפעילות וקבוצות כדורגל, לא החברה האלה. אבל ראינו כל מיני מקרים של קבוצות כדורגל, שהיה איזה סימן שאלה, אתה יודע, לכל מיני התנהלויות פנימיות בתוך קבוצת הכדורגל. בקבוצת הכדורגל הזו, אני לא אומר שזה היה.

הרי קבוצת הכדורגל הגיע לחובות של כמעט 5 מיליון ₪, שגור וליאור לקחו לעצמם את הקבוצה, אנחנו קיבלנו קבוצה על פניו עם חובות של 5 מיליון ₪, עם טענות, דרישות ל-5 מיליון ₪ חובות. אז גם בקבוצה הזאת לא תמיד ההתנהלות היתה כל כך חלקה וטהורה, ומהמקום הזה. אבל לי חשוב פה, ולכן אין לי בעיה להצביע בעד ההחלטה הזאת... למנות שוב, וזאת כתנאי לתמיכה. זה גם מה שעשינו הרי אז. אנחנו למעשה מאשררים את ההחלטה מאז.

קהל: אבל אבי, זה לא נכון.

מר אבי גרובר: מה לא נכון?

קהל: זה לא נכון. אתם יכולים להשאיר אצלכם 480,000 ₪ של ההלוואה, תשלמו ישירות לבנק. אני מוכן שהם ימשיכו עוד 20 שנה קדימה. בעז גזית, קודם כל הם אנשי מקצוע מהשורה הכי גבוהה שיש.

מר אבי גרובר: אני אגיד לך במה יש ביני ובינך פער מסוים.

קהל: בעז גזית גם מפקח... והוא מקבל שכר מהעירייה על זה.

מר אבי גרובר: גור, אני אגיד במה יש ביני ובינך פער מסוים. אתה אומר לי – אם ההלוואה השנה היא 440,000 ₪.

קהל: 480,000 ₪.

מר אבי גרובר: מיכה, תהיה איתי. חשוב לי שתהיה יותר איתי מאשר עכשיו עם המאחורה. תקשיב, ואם אני טועה במשהו, תתקן אותי בבקשה, בסדר? אתה אומר – אם בשנה צריך להחזיר 440,000 ₪.

קהל: 480,000 ₪.

מר אבי גרובר: 480,000 ₪. וההקצבה שלנו היא 1.8 מיליון ₪, שים 480,000 ₪ בצד, ואת כל השאר תיתן לי. ואני אומר לך, שההלוואה שלי, ביתרה של 2.3 מיליון ₪, אני צריך להבטיח את ה-2.3 מיליון ₪, לא את ה-480,000 ₪.

קהל: אני את הערבויות האישיות שלי...

מר אבי גרובר: שנייה. גור, אתה קיבלת מאיתנו ככה אוויר לנשימה בזכות ההלוואה שנתנו.

קהל: יפה. בשנייה הראשונה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: גור, זה לא הפורום, הדיון לא צריך להתקיים פה ככה.

קהל: בהלוואות הקודמות, בא גיל גורדון הגזבר לשעבר.

מר אבי גרובר: למה הולכים לשם?

קהל: יש פה טעות של 400,000 ₪. הוא אמר שההלוואות הקודמות הן 1.4 מיליון ₪. ההלוואות הקודמות היו 1.8 מיליון ₪... 400,000 ₪... הלוואה, אתה יודע? אז כאילו לא קיבלנו כלום.

מר אבי גרובר: גור, בלי הערבות של העירייה, לא היתה לכם היום

קבוצה.

קהל: בזכות העירייה יש קבוצה, אני לא מתערב בזה.

מר אבי גרובר: אז יפה מאוד.

קהל: ומוטי בר לב ובעז גזית עושים עבודה מצוינת.

מר טל עזגד: כן, אבל מוטי בר לב, עם כל הכבוד גם לכם וגם

לכם, מוטי בר לב בעז גזית, שאני מאוד מעריך, מקצועית וגם מעבר לזה, כאנשים טובים. זאת שערורייה, שמקבלים 15,000 ₪ כל חודש על הלא יודע כמה שעות עבודה שהם העושים. בואו, אנחנו מכירים את החיים.

מר אבי גרובר: טל, אני בכוונה מנסה לצאת מהמקום שאני צריך

לקבוע להם מה גודל השכר הטרחה.

מר טל עזגד: אבי, אתה חייב לקבוע, כי אתה זה שמינית אותם.

אתה זה אנחנו.

קהל: אבי... 1.8 מיליון ₪...

מר טל עזגד: אנחנו לא יכולים לברוח מזה.

מר אבי גרובר: אני מציע, אמרתי פה, נתתי הוראה ברגע הראשון

שלא מועברים יותר כספים עד שהנקודה הזאת נסגרת ביניהם בהסכמה.

קהל: אבל אי אפשר לסגור איתם.

מר טל עזגד: הם חשופים כרגע לתביעה.

מר אבי גרובר: אני הבנתי, שנייה, תנו לי. אני מציע לך, אהרון,

שבחודש הקרוב-

קהל: חצי מיליון ₪...

מר גיא קלנר: לא, אבל אומרים לך שאם לא סוגרים איתם...

מר אבי גרובר: תקשיבו שנייה מה אני אומר, את ה-2 משפטים הבאים, ואחרי זה, אם זה לא מקובל עליכם, תעשו מה שאתם רוצים. מי שהעלה את ההצעה, אני מתחייב פה, שבחודש הקרוב, אם זה נשאר במצב כמו שהוא, לא עובר שקל.

מר טל עזגד: אבל יש להם לשלם משכורות. אתם יכולים להסתדר בלי חודש?
(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: לא עובר שקל כרגע. אהרון, אם עד עוד חודש לא נצליח לגשר על הפער באמת. אני אוציא אותך החוצה.

קהל: אף אחד לא ערב, הם לא קשורים.

מר אבי גרובר: אני אוציא אותך החוצה. אם עד החודש הבא לא הצלחנו להגיע להסכמה, אז כמו שטל אומר, אני פה אנסה לכפות איזשהו, מה שנקרא את כל נחת זרועי בעניין הזה, אפשר שנעביר את זה לישיבה הבאה, אתה מסכים?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב-

מר אבי גרובר: לאור התחייבותי לא להעביר כספים.

מר אהרון אלמוג אסולין: שאלת, אני משיב. אני חושב, שמתוך דאגה לקבוצה, ומתוך דאגה לזה שיש כבר מסגרת שחיה קיימת, בוודאי שאי אפשר לחתוך בבת אחת את חבל הטבור ולהגיד 'נגמר'. אני חושב שאתם כקבוצה צריכים לחזור בכם מהפרוטוקול הזה, כי הוא לא בסמכותכם.

מר אבי גרובר: לא בדיוק. אתה נכנס פה משפטית.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, לא.

מר אבי גרובר: הם האנשים בתוך העמותה, הם יכולים לקבל החלטה בעמותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז.

מר אבי גרובר: אתה יכול להגיד 'אני במצב הזה לא נותן יותר כסף', או לעשות פעילויות אחרות. בואו לא ניכנס לדיון המשפטי.

קהל: ... 10 שנים ...

מר אבי גרובר: גור, אתה לא בפינג-פונג איתו, אני מבקש.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, ביקשת אתה כאבי ההצעה לסדר הזאת-

מר גיא קלנר: במקור, במקור.

מר אהרון אלמוג אסולין: מלפני שנתיים.

מר אבי גרובר: זה מוסכם, זה לא...

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, התגייסנו כולנו לכבוד הדבר הזה.

מר אבי גרובר: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני זוכר את זה כאילו זה היה אתמול.

מר טל עזגד: כמעט, כמעט כולנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: וחטפתי עגבניות רקובות על הפרצוף, אבל זה לא מפריע לי. אני לא מקבל ציונים מאף אחד כאן. אני מקבל את ההצעה שלך.

מר טל עזגד: לא נכון, היינו פה אחד. זה לא נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שטל התנגד.

מר יעקב קורצקי: לא, לא. הוא גם היה בעד.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, נכון, פה אחד.

- מר אבי גרובר:** התרגשתם. עידן הצביע בעד הכדורגל.
(מדברים ביחד)
- מר יעקב קורצקי:** חכה רגע, אתם לא מחכים לשורה. יש סוף, חכה.
קהל: ... 300,000 ש"ח ערבות יש לכם בבנק.
מר יעקב קורצקי: אבל חכה, מנסים פה למצוא פתרון.
(מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** חבר'ה, אני אוציא אתכם.
גב' שירה אבין: ... אל תשמיץ את כל האחרים, תיזהר בדברים שלך.
קהל: אמרתי שטל...
מר אבי גרובר: ליאור, ליאור, שקט בבקשה. שקט בבקשה.
גב' שירה אבין: בינתיים מי שהציל אתכם ושמר עליכם כל הזמן, מי זה היה? אז תירגע, תירגע.
מר אבי גרובר: שירה, למה את?
גב' שירה אבין: ככה, בא לי.
מר אבי גרובר: לא יודע מה אמר, מה קרה.
גב' שירה אבין: גם לי בא, מה, רק לכם מותר?
מר אבי גרובר: לא, בסדר. מה קרה?
גב' שירה אבין: אני אין לי בעיה בכלל. ליאור, אני אקפוץ כמה שאני רוצה, ואתה תוריד את הטונים שלך.
קהל: מה את קשורה בכלל?

- מר אבי גרובר:** מה קרה?
- (מדברים ביחד)
- מר גיא קלנר:** אבי, אפשר משפט?
- מר אבי גרובר:** אהרון מנסה לסיים לדבר.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני נשבע לך, אני מנסה להגיד לו שאני מקבל את דעתו, ולא נותנים לי.
- מר אבי גרובר:** די גור, אתם תתנו לו לגמור את המשפט. אני אומר לכם, אני אוציא את כולכם החוצה.
- קהל:** ... אף אחד, בסך הכל זה אנשים...
- מר גיא קלנר:** אין ריב, יש כימיה טובה.
- מר אבי גרובר:** אהרון, דבר, דבר.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני מקבל את ההצעה שלך ובתנאי שהיא תהיה הצעת החלטה שאנחנו לא מעבירים כסף עד לפתרון. לדעתי זה הדבר היחיד שיכול לייצר לחץ וזמנים כדי לפתור את הבעיה.
- מר אבי גרובר:** אוקיי. גיא, רצית להגיד.
- גב' שירה אבין:** גיא, שנייה. אני חושבת שחשוב, כמו ששומעים-
- קהל:** ... לחודש.
- גב' שירה אבין:** חוץ מלצעוק כל הזמן-
- מר אבי גרובר:** שירה, שירה.
- גב' שירה אבין:** רגע, תנו לי רגע להגיד. אני חושבת שנכון שנשמע את גור, שיסביר גם את הצד שלהם, ולמה הדברים קרו. תנו לנו גם לשמוע. אמרת שתיתן לו. תן גם לו לדבר. מה? אני חושבת, ככה זו דעתי.

מר אבי גרובר: טוב. גיא.

מר גיא קלנר: אני משפט אחד, אני מתבונן רגע בדיון, לא הבנתי את הסנקציה. בא אהרון עם מהלך שבא ואומר - הוציאו את שומרי הסף, בהחלטה שבעיניו, אני מקבל את העיקרון, לא הגיונית או הגוף שאישר הוא הגוף שצריך להתיר וזה לא המצב. בצד השני של המטבע, כולנו אנשים עם רציונאל, העלות החודשית שמסתכמת לעלות שנתית, היא גבוהה מידיי ביחס לנתונים הכספיים של הקבוצה. המהלך צריך להיות כפי שהתכוונת אליו במקור לטעמי, שזה אומר - יינתן פרק זמן מסוים לקבוצה לקיים דין ודברים עם שומרי הסף הנוכחיים.

מר טל עזגד: אבל ה... לא צריכים לנהל משא ומתן. אנחנו מינינו אותם, וזה הטעות של כולכם. ברגע שאנחנו פה אחד מינינו אותם-

מר גיא קלנר: מי סגר את ה-30,000 ש, אנחנו או הקבוצה?

מר טל עזגד: זה לא משנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא משנה.

מר אבי גרובר: אנחנו היינו צריכים לסגור את ה-30,000 ש.

מר גיא קלנר: מי סגר? מי סגר?

מר טל עזגד: זאת רשלנות שלא העירייה יושבה וסגרה איתם.

קהל: ... לא אנחנו.

מר גיא קלנר: אנחנו? עוד יותר טוב.

מר יעקב קורצקי: הם לא קבעו, בטח...

גב' שירה אבין: לא נכון, הקבוצה סגרה. זה לא נכון.

מר טל עזגד: אנחנו אנחנו אותם.

מר עידן למדן: מה אנסנו אותם? נתנו להם מתנה. מה אנסנו

אותם? רגע, מה זה אנסנו אותם? נתת להם מתנה, אחרת הקבוצה היתה נסגרת. עשית את הדבר הכי נכון.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: בסדר, רצינו לשמור עליכם, לא רצינו לעשות משהו

אחר.

מר עידן למדן: למה יש קבוצה שיודעת להסתדר בלי כל הערבויות

וההלוואות.

מר גיא קלנר: להיפך, אם ההגה הוא אצלנו, על אחת כמה וכמה.

בואו ניקח ממנו את ההגה לחודש ימים.

מר גיא קלנר: זה מה שראש העירייה הציע.

מר טל עזגד: מה חודש ימים? תוך 24 שעות גזית ובר לב יגמרו

את זה.

מר גיא קלנר: שבוע, לא משנה, טל, נו, אתה קופץ...

מר אהרון אלמוג אסולין: מצוין, נו.

מר טל עזגד: הם צריכים לשלם משכורות, חבר'ה.

מר גיא קלנר: אני... הולך לכיוון הזה, אתה לא מבין? אני הולך

הפוך. אני אומר שבוע.

מר אבי גרובר: ישיבת מועצה זה עוד חודש. אתה רוצה שאני אכנס

את ישיבת המועצה?

מר גיא קלנר: אתם לא נותנים לסיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: גיא, אתה רק חוזר על הדברים שסיכמנו.

מר גיא קלנר: אז אני חוזר.

מר אהרון אלמוג אסולין: בבקשה.

מר גיא קלנר: אני מציע שניקח אלינו את המושכות. אם זה אנחנו הגוף שסגר את היועצים. ניקח 38 שעות, שבוע, זמן קצוב, או שנגיע להסכמה וממשיכים בסכום אחר, או שנחליף ונביא יועצים אחרים במקומם. זה נורא קל.

מר טל עזגד: ומה עם הכסף שאתה משלם להם?

מר גיא קלנר: רגע, את הכסף שחייבים להם – חייבים להם. מה אתה יכול לעשות?

מר יעקב קורצקי: זה אתה תשלם. הם אומרים שהם ישלמו להם.

מר גיא קלנר: זה הכל. תשמור את הגיויסטיק אצלך ותגמור. למה צריך ל... את הכסף.

מר עידן למדן: תשלם סכום סביר פר עבודה, פר יחס, פר דברים. אתה לא תשלם סכומים שנטען... אבל לבטח אין פה רשלנות שלנו פה טל ושום דבר, משום שאנחנו פה הצלנו את הקבוצה. על מה אתה מדבר? היתה פה החלטה שבאה להציל את הקבוצה. אחרת היא באמת היתה מתפרקת.

מר אבי גרובר: סיימת, גיא? גור, אתה רוצה להתייחס בכמה מילים?

מר יעקב קורצקי: עידן, אני שואל אותך שאלה, תענה לי אבל בכנות. 1.5 מיליון ש"ח, לתת ל-2 אנשים 900,000 ש"ח, זה הגיוני? זה מה שהם אומרים לך 'בואו תתקנו'.

מר עידן למדן: סליחה, אני לא יודע לאיזה פרק זמן זה נקבע.

מר יעקב קורצקי: ל-3 שנים, אני מסביר לך.

- מר אבי גרובר:** לא נכון.
- מר יעקב קורצקי:** מה לא?
- מר אבי גרובר:** לא נכון. אם ההלוואה 8 שנים, אז הם ילוו אותנו 8 שנים.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** הוא צודק, הוא צודק.
- מר יעקב קורצקי:** לא, ההלוואה הספציפית היא 1.5 מיליון ש"ח, לא נכון. זה 3 שנים ההסכם איתם.
- מר עידן למדן:** מבחינתי היה גם ניהול לקוי פה כל השנים... יושבת פה נציגה של עמותה אחרת שממומנת על ידינו, ולא היינו צריכים הלוואות והחזרות וערבויות וכל הדברים ומפקחים משלנו.
- מר אבי גרובר:** היו שם הלוואות. היו הלוואות גם בכדורסל וזה בסדר גמור שהיו הלוואות גם בכדורסל.
- מר עידן למדן:** לא היה, לא. היו הלוואות וערבויות. לא היה מבחוץ.
- מר אבי גרובר:** לא היו הלוואות? לא היתה הלוואה?
- מר עידן למדן:** לא, היתה ערבות.
- קהל:** ההלוואה שולמה כמו שעון שוויצרי.
- מר אבי גרובר:** בסדר, גם הם משלמים.
- מר עידן למדן:** לא. לא היה צריך להגיע למצב שומרי סף ולא היה צריך להגיע למצב של כמעט פשיטת רגל.
- מר אבי גרובר:** לא היה צריך שומרי סף, אבל הוא אומר שלא היו הלוואות.

קהל: אתה חצוף שאתה בכלל משווה אותנו ל... אתה חצוף.

מר עידן למדן: לא היה הדבר הזה, זה לא היה קיים.

קהל: ... אפשר לסגור את הכדורסל ולהעביר את כל הכסף אליהם. לא רק את הרבע מיליון שהעברתם עכשיו.

מר טל עזגד: קודם כל, אני חייב להגיד לכם, שמה זה מתחמם לי הלב לראות אותך עידן מצודד בכדורסל, אחרי ש...

מר עידן למדן: לפני רגע הייתי גזען. אתה יודע את עמדתי כלפי... וגם אורנה יודעת את עמדתי כלפי הספורט... כל שקל לטובת אגודת הספורט והילדים שלנו והנוער שלנו והבוגרים שלנו. היא יודעת.

קהל: אבל גם באגודת הספורט...

מר עידן למדן: הכל בסדר. אורנה, אני לא נכנס עכשיו. אני אומר, זו עמדתי העקרונית. ואף על פי כן, הלכתי ונתתי לכדורגל.

מר אבי גרובר: עידן, מה, אתה אומר משהו? זה קשור למשהו? סיימת?

מר טל עזגד: אפילו אני לא הבנתי.

מר עידן למדן: זה קשור. אני רוצה להבין רק דבר אחד, את העניין שדובר על 2 החשבונות הנפרדים. אפרופו כסף שכן מעבירים ולא מעבירים, אתה כן מעביר או לא מעביר, לגבי השאלה של 2 החשבונות. אני רוצה רק להבין את זה לפני קבלת החלטה כלשהי.

מר טל עזגד: אם יש 2 שומרי סף, ויש 2 חשבונות וחשבון ככה וככה, הם צריכים לשלם לנו עכשיו 30,000 ₪ לכל חודש שהם עבדו ולא זה. נו באמת. אוי ואבוי על שומרי הסף האלה אם זה ככה, באמת.

מר עידן למדן: לא, אוי ואבוי לעירייה אם היא העבירה לא לחשבון

שהיא היתה אמורה להעביר. זו העירייה.

מר אבי גרובר: סיימת, עידן?

מר עידן למדן: אני שואל.

עו"ד מיכה בלום: אני לא התערבתי בדיון, ואני גם לא התערבתי אז.

אבל חייבים להבין משהו. בזמנו המועצה נתנה את האישור כמו שאמרתם, על הזרמת הכספים לקבוצה. בכפוף לכך, כאשר היינו פתוחים בערבות הזאת לעניין של ההלוואה, היינו ערבים, זה סכום של אני חושב, אז זה היה 2.5 מיליון ש"ח או אפילו יותר. ובאותה עת, הקבוצה היתה מתפרקת, אם המועצה הזאת לא היתה לוקחת על עצמה להזרים לו כספים.

במסגרת הזו אנחנו קבענו, המועצה קבעה, שיהיו 2 שומרי סף. בעז גזית, שאנחנו סומכים עליו גם בתמיכות שהוא בודק אצלנו, ועו"ד בר לב. עכשיו לבוא בטענה, אחרי ש-3 שנים 2 האנשים האלה לא לקחו כסף.

מר יעקב קורצקי: שנתיים.

עו"ד מיכה בלום: שנתיים לא לקחו כסף.

מר יעקב קורצקי: מבחירה, הם בחרו.

עו"ד מיכה בלום: לא, הם היו מעדיפים לקחת כסף. אנשים שעובדים,

רוצים לקבל כסף. האנשים האלה, אתם לא שומעים אותם. אתם לא שמעתם מה הם עשו בקבוצה, אתם לא יודעים כל העבודה שהם השקיעו. מה שכן, אנחנו נמצאים במצב כנראה הרבה יותר טוב עם קבוצת הכדורגל דהיום מאשר אז. ואז להגיד לאותם חבר'ה שפעלו בשמנו, לתת להם סטירת לחי, להגיד 'אתם רוצים הרבה כסף'. מה זה רלוונטי? הם הגיעו להסכם, חתמו עליו. עכשיו נכון, נכון, אנחנו יכולים לדבר עם אותם אנשים, ולנסות לצמצם

את השכר. אבל לבוא אליהם בטענות אחרי שהם משקיעים באותה קבוצה, מעבירים אותה למצב יותר, לא לוקחים כסף במהלך שנתיים או שלוש, ועכשיו לבוא אליהם 'אתם לא בסדר'. מה הם לא בסדר?

מר גיא קלנר: אבל העלות גבוהה, מיכה, העלות גבוהה.

מר אהרון אלמוג אסולין: נו, אז מה? מה האלטרנטיבה?

מר גיא קלנר: האלטרנטיבה זה לשמור על העיקרון בעלות נמוכה יותר.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אבל צריך להביא את זה לשולחן הזה ולא ב... הכדורגל. ראש העיר אומר 'תנו לי שבוע'.

מר עידן למדן: איזה מין ניהול זה שלא יושבים וסוגרים את ה...
(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: סיימתם כולם? זה כל כך מוצה כבר, די.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שההצעה של ראש העירייה היא הצעה נכונה, ובואו נקבל אותה. נביא, נצביע עליה ככה.

מר אבי גרובר: אבל ביקשו שאתן לגור להגיד כמה משפטים. אני אתן. בבקשה.

גור: אני רוצה להגיד למיכה שבעז גזית ומוטי בר לב עשו עבודה מצוינת, ואנחנו מקווים שהם ימשיכו. אמרתי לכם, אנחנו מוכנים עוד 10 שנים קדימה להיות עם חשבים מלווים, שלא יגידו שבכדורגל לוקחים כספים. בכדורגל יש 1,250 ילדים שמתחנכים. זה לא פחות טוב מבתי ספר. תאמינו לי, גדלנו כולנו בשכונה לא קלה. פעם מורשה היתה קשה, וגדלנו.

מר אבי גרובר: אחלה שכונה מורשה.

גור: פעם היא היתה קשה. ויכולנו להיות במקום אחר היום.

מר רפאל בראל: מורשה היתה מצוינת, האנשים לא היו טובים.

גור: אף אחד לא אמר אף מילה רעה על שניהם. אני רוצה להודות פה בפורום הזה לחברי העירייה, ושירה היתה ראשת עיר. הצלתם את הקבוצה, ואין לנו שום תלונות.

מר אהרון אלמוג אסולין: איזה מילה טובה עליי, בחיך. כי אתם בדרך כלל זורקים עגבניות.

גור: לא, אין לנו שום בעיה.

מר אבי גרובר: אין עגבניות הם גמרו במשחק עם בית"ר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הם השאירו הרבה מאוד בשבילי.

גור: המשא ומתן מול בעז גזית ומוטי בר לב לא באמת היה, כי היינו חייבים את הכסף ואתם יודעים את זה. אני חושב שכולם פה מסכימים שמתוך 1.5 מיליון ש"ח הלוואה, שהגזבר טעה ב-400,000 ש"ח, נשאר 1.1 מיליון ש"ח, והם ייקחו את ה-750,000 ש"ח, אני חושב שזהו באמת בדיחה. ואף אחד לא אמר עליהם שום דבר רע, כי באמת הם בעלי מקצוע טובים. אנחנו מבחינה תקציבית נשאר לנו לשלם רק את המשכורת האחרונה של מאי, עדיין לא שילמנו. אנחנו תלויים על הכסף של העירייה. ואם אתם תמשכו את זה חוש, יפדו לנו את השיקים האישיים. אני מבקש לסיים את זה...

מר גיא קלנר: צריך לקצוב את זה בפחות.

מר אהרון אלמוג אסולין: גור, אבל זה בדיוק מה שראש העירייה אומר. הוא אומר עד חודש. תמצאו פתרון מחר בבוקר... יחד עם ראש העירייה.

מר גיא קלנר: אבל מי מוצא? אהרון, תקצבו שבוע.

(מדברים ביחד)

3 שנים לא קיבלו כסף? !!!

עו"ד מיכה בלום: לא אמרו כלום, לא קיבלו כסף. בגלל שהם רצו לעזור לקבוצה.

מר אבי גרובר: טל, תאמין לי שעשינו המון פעולות לעזור להם לסיים את השנה כמו שצריך. הלכנו לקראתם מעל ומעבר כדי לעזור להם לגמור את השנה.

מר טל עזגד: בסדר, אבל יש מצב נתון. במצב הנתון אתה בא ומציע 'לכו עכשיו, תנסו לנהל משא ומתן, תגמרו איך שתגמרו'.

מר אבי גרובר: אני אגיד לך למה אני אומר את זה. כי אני סומך על הרצינות שלהם ועל הבגרות שלהם שהם יידעו לסגור את המספר.

מר טל עזגד: אני סומך על הרצינות, אני לא סומך על הבגרות. בסדר?

מר אבי גרובר: ... לעזור בהצלחה.

מר יעקב קורצקי: טל, אתה רוצה שאני ואתה נשב עם שניהם?

מר טל עזגד: לא, לא, לא. אני בפירוש לא חושב שאתה ואני צריכים לשבת. אני חושב, יש פה אנשי מקצוע, יש פה יועץ משפטי.

מר אבי גרובר: חבר'ה, גם אני יודע לשבת עם זה. אני עשיתי את הדבר הזה. אמרתי לאהרון בוא... אהרון הביע חשש, שאני מאמין שהוא אמיתי, הוא אומר – רגע, אנחנו כעירייה חשופים, אני רוצה...

מר טל עזגד: יש לך גזבר עירייה ויועץ משפטי שיישבו במשא ומתן הזה ויגמרו את הסיפור. כל כך פשוט.

מר אבי גרובר: אנחנו נגמור את הסיפור הזה, זה יהיה מאוד ברור.

גב' שירה אבין: אז אפשר לקחת שבוע.

מר אהרון אלמוג אסולין: בואו נעשה את זה כהחלטה. זה 2 דקות.

מר עידן למדן: מה ההצעה?

מר אבי גרובר: ההצעה נורא ברורה, לא עובר כסף אם אנחנו לא

סוגרים את הסוגיה ויש בקרה על הקבוצה.

מר טל עזגד: אבל תמנה את הגזבר ואת היועץ המשפטי שיישבו

בתוך הדבר הזה.

מר אבי גרובר: שתהיה בקרה מטעמנו על הקבוצה. לא אומר שמות,

לא אומר מה, לא אומר איך. בסדר?

מר אהרון אלמוג אסולין: בהחלט, מצוין.

קהל: אתה אומר שבוע הבא נכנס לי 100,000 ₪ לחשבון

בנק?

מר אבי גרובר: מה?

קהל: שבוע הבא נכנס לי 100,000 ₪ לחשבון הבנק שלי?

מר אבי גרובר: מי זה? אני לא יודע.

קהל: ערבות בקרה.

מר אבי גרובר: נו.

קהל: ... משלמים משכורות.

מר אבי גרובר: עוד פעם, אני לא נכנס איתך עכשיו לניהול של זה.

קהל: אבי, כמה זמן?

מר אבי גרובר: חבר'ה, שיהיה ברור, אני לא מנהל כרגע מולך את המשא ומתן.

קהל: לא מנהלים, אבי, כמה זמן?

מר אבי גרובר: יש פה מועצה, המועצה כרגע דנה בכספי ציבור. אנחנו ערבנו להלוואה בתנאים מסוימים, כדי לבוא ולשנות את זה, אז אני אצטרך לחזור לפה עם נוסח שמסביר במה אני משנה. כרגע יש החלטה עקרונית, שאם אין בקרה על הקבוצה מטעמנו, לא ממשיכים להיות מועברים כספים. הכי ברור בעולם. נכון?

מר עידן למדן: אין 2 שומרי סף במקום?

מר אבי גרובר: אני לא יודע מה זה 2.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא אומר בקרה, זה בסדר. עד להחלטה הסופית הוא אומר בקרה.

מר עידן למדן: 2 שומרי סף שיאושרו במועצה.

מר אבי גרובר: כרגע הגדרנו את הבקרה בפעם הקודמת. רוצים לשנות, לא אני...

מר גיא קלנר: למה אתה לא מכניס רק לוח זמנים?

מר טל עזגד: לוח זמנים ואנשי מקצוע של העירייה.

מר אבי גרובר: הישיבה הבאה מתכנסת עוד חודש.

קהל: יכול להיות שלא יספיק.

מר גיא קלנר: לא למועצת עיר. בשבילכם.

מר יעקב קורצקי: אם אתה סוגר את זה, אפשר גם בהסכם טלפוני של כל חברי מועצת העיר. אתה סוגר את זה.

- מר אבי גרובר:** הישיבה הבאה מתוכננת להתקיים בעוד חודש.
- מר גיא קלנר:** זה יאושר.
- מר אבי גרובר:** אם יהיה משהו נורא דחוף, לפי פקודת העיריות, אפשר להעביר החלטה אם כל חברי המועצה חותמים עליה. אם תרצו, יכול להיות שאני אשתמש בסמכותי כראש העיר, או שליח מחברי המועצה, 9א' ונזמן אתכם בהול להגיע לכאן תוך 48 שעות.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** לא, אתה לא צריך 9א', אתה צריך 9ג'. שמע לי, אני מכיר.
- מר אבי גרובר:** לא, אמרתי אני אשתמש בסמכותי.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אתה 9ג', לא 9א'. אנחנו 9א'.
- מר אבי גרובר:** או אתם לפי 9א'.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** לא, אבל לזה לא נבזבו 9א'. נכין לך את זה למקום אחר.
- מר אבי גרובר:** אתה תשמור אותו לדברים טובים, ברור. מי בעד?
 פה אחד? תודה רבה. פה אחד.
- מר טל עזגד:** לא, לא, לא. אני נגד.
- מר עידן למדן:** לא, לא.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** מה, לדחות את זה בחודש?
- מר אבי גרובר:** טל עזגד נגד.
- גב' שירה אבין:** למה בחודש?
- מר אבי גרובר:** טל עזגד נגד. עברנו.

מר טל עזגד: טל עזגד נגד, והוא גם רוצה להסביר. אם לא יהיו

אנשי מקצוע, קרי גזבר העירייה, יועץ משפטי או מי מטעמם בתוך המשא ומתן הזה, יימרח זמן ולהם לא יהיה משכורות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה ברור.

מר טל עזגד: ואל תשכחו שאמרתי את זה. הנה, אמרתי את זה

לפרוטוקול.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הוא אמר את זה קודם. אמרת את זה קודם,

לא?

מר אבי גרובר: מה אתה חושב, שאני עושה אני לבד מה בא לי? אני

מתייעץ איתו כל הזמן.

קהל: מינואר מנסים להסתדר איתם והם לא מוכנים...

טל צודק.

מר אהרון אלמוג אסולין: טל, הוא אמר את זה קודם, שזה יהיה עם אנשי

המקצוע של העירייה.

מר טל עזגד: הוא לא אמר את זה ראש העיר, אולי לא שמעתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לחלוטין הוא אמר את זה.

מר אבי גרובר: טל, תהיה איתי שנייה. גידי, אתה לא בתמונה?

מיכה, אתה לא בתמונה? אתם בתמונה כל הזמן.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, הם חייבים להיות בתמונה.

מר אבי גרובר: מה נראה לך, אני עושה מה בא לי?

מר עידן למדן: תגיד את זה בהצעת ההחלטה.

מר אהרון אלמוג אסולין: תנסח את ההחלטה יותר טוב שכולם יצביעו בעדה. אני בכוונה אומר עוד פעם. אנחנו הגדרנו בהחלטה הקודמת מה הבקרה. כדי לשנות בקרה, אני לא יכול לעשות מה שאני רוצה, ולשים את הבן שלי בן ה-13, להיות הוא המבקר על הקבוצה, בסדר?

מר טל עזגד: הכל נכון.

מר אבי גרובר: אם אני רוצה לשנות את פורמט הבקרה, אני צריך לקבל את אישור המועצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ועד אז יעבדו עליה אנשי המקצוע. אמרת את זה בהתחלה. זה הכל. נו מה זה מסובך כל כך?

מר אבי גרובר: הם עובדים איתי, הם עוזרים לי. אם אני מצליח, אם לא, הם יעזרו לי.

מר אהרון אלמוג אסולין: ועד אז לא עוברים כספים.

מר עידן למדן: ואז אז לא עוברים כספים?

מר אבי גרובר: הצבענו, זה נורא ברור, הלאה.

מר עידן למדן: ועד אז לא עוברים כספים?

מר אבי גרובר: אמרנו, לא עוברים כספים. זה הכי ברור בעולם.

מר עידן למדן: פה אחד.

מר אבי גרובר: דיון בדבר דו"ח תלונות הציבור, סעיף 7.

מר עידן למדן: אני מבקש להתנצל, אני צריך לזוז.

קהל: לא עוברים כספים... משכורות.

מר גיא קלנר: למה אתה הולך?

החלטה מס' 303: הוחלט ברוב קולות לקבל את ההצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 29.6.17 כדלקמן: לא יועבר כסף לקבוצת הכדורגל, עד שלא תיפתר הסוגיה ותהיה בקרה על הקבוצה.

11. בקשת אגף החינוך לדחיית ישיבת המליאה מיום 3.9.17 ליום 10.9.17.

מר אבי גרובר: חבר'ה, אפשר שנייה? ברשותכם, הסעיף האחרון זה בקשת אגף החינוך לדחיית ישיבת המליאה מה-3.9 ל-10.9. יש לכם בעיה עם זה שאנחנו נדחה את הישיבה. יש לכם בעיה שנקיים את הדיון על סעיף 11 עכשיו ונשחרר את אורי?

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה סעיף 11?

מר אבי גרובר: בקשת אגף החינוך לדחיית ישיבת המליאה מיום 3.9, שזה יומיים אחרי פתיחת שנת הלימודים, לעשות את זה ב-10.9.

גב' שירלי פאר יגרמן: 1.9 יוצא יום שישי, ולכן.

מר אבי גרובר: יש בעיה עם זה? מי בעד? לפי פקודת העיריות אנחנו צריכים להצביע על זה.

גב' שירה אבין: פה אחד.

מר אבי גרובר: פה אחד, הישיבה נדחית. תודה, אורי.

החלטה מס' 304: הוחלט פה אחד לקבל את בקשת אגף החינוך לדחיית ישיבת המליאה מיום 3.9.17 ליום 10.9.17.

מר אבי גרובר: בבקשה, ניסים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני יכול מילה אחת לפני שנכנסים לדיון הזה? הגיעו סוף-סוף התבחינים. אני כמעט מאוהב בנושא הזה. יש לי תחושה שזה כמעט בייבי שלי. אני נחתי ב-15:00 אחרי הצהריים מטיסה ארוכה, ואני הרוג ואני מאוד מבקש אם אפשר לדחות את הדיון בנושא התבחינים.

מר אבי גרובר: לא, לא, אני לא חושב שאנחנו יכולים. זה צריך פרסום ועניינים, והעמותות צריכות להיערך וזה. אנחנו מחויבים לקיים דיון עכשיו. לא?

גב' שירלי פאר יגרמן: גידי, עד מתי צריך לפרסם את התבחינים?

מר גיא קלנר: הוא לא שמע אבל את הבקשה.

מר אבי גרובר: לדחות את זה לחודש אוגוסט.

מר גיא קלנר: אפשר. הנה, גידי אומר אפשר.

גב' שירלי פאר יגרמן: עד מתי אנחנו על פי חוק צריכים לפרסם את התבחינים, ספטמבר?

מר אהרון אלמוג אסולין: אוקטובר.

מר אבי גרובר: אין בעיה.

מר אהרון אלמוג אסולין: תראה, יש לי הרבה הערות.

מר אבי גרובר: אהרון, הוא אמר חיובי.

מר אהרון אלמוג אסולין: 2 דקות. אני מבקש רשות להעיר את הערותיי לגזבר ולדבר איתו עליהן. כי לדעתי נפלו שם כמה פגמים מאוד עקרוניים, שחשוב שכשנגיע לדיון לא נריב עליהם אז, אלא ננסה לתקן, כמובן שזה יעבור דרכך.

מר אבי גרובר: אין בעיה.

מר גידי טביב: רק אני בודק עכשיו באינטרנט לוודא את התאריך,

בסדר? 2 דקות.

מר אבי גרובר: מספיק 3 חברים.

פרופ' מרק מימוני: בוא נעביר אותו...

מר אבי גרובר: אבל בוא נכבד את מבקר העירייה. מה, אתה

משאיר אותו לסוף כי זה לא חשוב? הנושא הזה לא חשוב?

פרופ' מרק מימוני: בטח שחשוב.

מר אבי גרובר: תודה רבה, אז בוא נכבד אותו ובוא נקיים את

הדיון.

7. דיון בדבר דו"ח תלונות הציבור.

גב' שירלי פאר יגרמן: אפשר בינתיים עד בדיקת התאריך לדון בסעיף 7?
ניסים.

מר ניסים בן יקר: טוב, ביולי 2008 נכנס לתוקף חוק הרשויות המקומיות, ממנה על תלונות ציבור, אשר מחייב כל עירייה למנות ממונה על תלונות ציבור, וקובע בין היתר סדרים לפעולתו. במאי 2016, התקבלה החלטה בישיבת מועצת העיר למנות את מבקרה העירייה כממונה תלונות ציבור. ראוי לציין, כי הממונה על תלונות ציבור, אינו מהווה תחליף ל... התפקידים השונים בעירייה, מתוקף אחריותם לנושאים עליהם הם מופקדים.

דו"ח הממונה על פניות ציבור לשנת 2016, הינו הדו"ח הראשון המוגש על ידי והוא מקיף את הנושאים הקשורים לממונה על תלונות הציבור, ביניהם המוקד העירוני והממונה על פניות הציבור. על מנת שהממונה על תלונות הציבור יוכל להגשים את תכליתו שהינה סיוע ל... עם העירייה, והגנה על

זכויותיו, עליו להיות נגיש ככל האפשר לציבור הרחב. ואכן, בהתאם להוראות החוק, כל אדם יכול להגיש תלונה לממונה על תלונות הציבור, ובלבד שנפגע במישרין ממעשה או ממחדל של אחת ממחלקות העירייה.

את התלונות ניתן להגיש לממונה על תלונות הציבור, באמצעים המגוונים, כגון דואר רגיל ואלקטרוני, פקס ובפגישה במשרד הממונה על תלונות הציבור. כוונת המחוקק היא להעמיד לרשות הפרט אמצעי פשוט, נגיש ויעיל, שיסייע לו במגעיו עם העירייה. הפניות של הממונה על תלונות הציבור, למחלקות העירייה, נענות בדרך כלל באופן רציני וענייני, והמחלקות מוסרות את מלוא המידע הדרוש לצורך ההכרע בדבר תלונתו של הפרט. יצוין כי פעמים רבות עצם הפנייה למחלקות השונות בעירייה, לבירור עניין שעלה בתלונה, מביא את המחלקה הרלוונטית בעירייה לבדוק מיד את הנושא, לאתר את התקלה אם היתה, ולתקן אותה מיוזמתה, בלי צורך בהתערבות נוספת של ממונה תלונות הציבור.

הדו"ח מעלה שורה של ליקויים שיש להתייחס אליהם, ביניהם: דרך קבלת הפנייה בעירייה, סגירת הפניות, פניות שנשארו פתוחות, תקני הזמן לטיפול בפניות, אופן סגירת הפניות, טיפול בפניות חוזרות וכדומה. בסיום, ברצוני להודות לעובדי העירייה על שיתוף הפעולה בבירור התלונות, ובהעברת המידע הנדרש מהם בנושאים השונים.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אתייחס בכמה מילים. א' – אני מודה למבקר על הדו"ח המפורט. אני רוצה רק להעיר כמה הערות גם לפרוטוקול בנושא. אחד – מספטמבר 2016, אנחנו התחלנו בסקר שביעות רצון על כל תלונה בעצם שנסגרת ונפתחת. תושב ששולח למוקד או מתקשר למוקד, הוא מקבל קודם כל SMS פתיחה עם התאריך ושם המפגע או המחלקה. הוא מקבל ישירות לינק לסקר. גם כשהתלונה נסגרת, הוא מקבל סיום התלונה, בעצם

סגירה של המפגע, ומקבל על זה איזשהו פידבק. הוא ממלא את המשוב ואנחנו מקבלים. יש לנו את התוצאות, אנחנו גם נשב.

המערכת שלנו של ה-CRMC שזאת מערכת המוקד, בימים אלו משתדרגת ל-BI (ביזנס אינטליגנט). אנחנו בעצם מאפיינים את כל המוקד שלנו ואת כל המחלקות שלנו מחדש, כולל זמני תגובה, כדי לייעל את המערכת. ניסים גם נמצא בחלק מהתהליך הזה ובחלק מהאפיון, ואנחנו ממשיכים להשתפר. היום אנחנו עומדים על כ-30,000 תלונות בממוצע בשנה. מתוכם יש לנו 75% שביעות רצון מסגירות ו-79% מפתחות התלונה ומאיך שאנחנו מטפלים בנושא. יש לנו עוד הרבה מה להשתפר ואנחנו נעשה זאת. יש לנו שיפור מדהים.

מר אבי גרובר: אני רוצה גם כן להגיד איזו מילה. אני חושב שאנחנו עושים תהליך, בטח בשנה האחרונה, תסכימו איתי גם שם כל אנשי ה-, גידי, מיכה וגם אתה ניסים. אנחנו עושים באיזשהו מקום מהלך שברגע הראשון מן הסתם מייצר המון עבודה לעירייה. גם הנושא של הווטסאפ, גם הנושא של הרפורטי-

גב' שירלי פאר יגרמן: רפורטי, דיווח בוידאו לייב.

מר אבי גרובר: הרפורטי, שאתה פשוט לוחץ על כפתור ונפתחת המצלמה, ועכשיו המוקד יושב איתך במצלמה ורואה מה שקורה. אתה יודע, זה מייצר איזשהו מאוד אינטימיות עם פניות. פעם היית צריך להתקשר, והיו עונים לך, והיית צריך להתחיל לדבר. היום אתה פשוט דופק תמונה ושולח. זה... מורכבות. גם אנחנו כעירייה, באיזשהו מקום צריכים ללמוד את השפה הזאת, כל הנוגעים בדבר בעירייה, המצב הזה שאתה פתאום שולח תמונה, ובבת אחת אתה יודע –

אני אספר פה איזה קוריוז קטן, שמראה, זה לא בכוונה רעה, הכל בכוונה טובה, אבל הלכתי ליד המגרש המיני פיצ' במורשה, נסעתי איזה ערב, ושלחתי תמונה שיש ככה, היה איזה פיצוץ של מים, ואני צילמתי ככה את השלולית של המים, ורציתי שיראו איפה זה נמצא, אז צילמתי כזה את כל הסביבה. עובר חצי שנה, אני מקבל דיווח-

מר גיא קלנר: חצי שנה?

מר אבי גרובר: חצי שנה משהו, כמה חודשים – פנייתך בעניין החלפת שלטים טופלה. עכשיו מה קרה? באמת התברר שהיה גרפיטי על אחד השלטים. והם חשבו שאני מתייחס לגרפיטי. דרך אגב, את המים תיקנו מיד. המים, אחרי יום, המים היה מתוקן מיד. אז אני שעברתי שם פעם הבאה ראיתי יבש, אמרתי – איזה יופי, דיווחתי על המים, תיקנו את המים. ואחרי כמה חודשים אני מקבל דיווח 'מר גרובר היקר, החלפנו את השלט, טיפלנו בפנייתך'. ואני מסתכל בתמונה, ואני באמת רואה שהשלט מקושקש כאילו. לפעמים בווטסאפ, אתה יודע, כמה אתה צריך להסביר למה בדיוק התכוונת.

מה שאני בא להגיד בזה, שלנו כמערכת, כל הממשק הזה של איך אתה כל כך באינטימיות עם התושב. תקשיבו, ילדים בכיתה ד' מעבירים לנו דיווחים על הפרח פה, ועל זה שם, שזה מקסים. זה מייצר מעורבות של התושב, זה מייצר שיתוף של התושב במה שקורה בעיר. זה גם מייצר הצפה מטורפת של המוקד. תקשיבו, המוקד, אתה יודע כל אחד בכל שנייה יכולים להעביר לנו דיווחים. אני חושב שאנחנו עושים פה תהליך. אנחנו עושים תהליך גם בכוח אדם, אתה גם צריך לדעת איך להכשיר את כל העובדים, איך עונים לכל הפניות האלה. אם אני מנסה לעשות סדר, עוד פעם, ניסים באמת נכנס לתוך הממשק הזה, מה זה תלונה, מה זה פנייה וכל הדברים האלה. החוק יצר כל מיני כאילו סוגים כאלה של פניות.

גב' שירלי פאר יגרמן: עוד דבר, אני רק אשלים את אבי, שלא מזמן התפרסמה בממון-

מר גיא קלנר: הוא לדעתי לא סיים.

מר אבי גרובר: ונגיד שסיימתי את המשפט.

גב' שירלי פאר יגרמן: אה, סליחה.

מר אבי גרובר: לא, בסדר. הכיוון ברור לדעתי. אנחנו לומדים את

השפה הזאת. אנחנו בקרוב גם נעלה אתר אינטרנט חדש, שגם האתר יהיה עוד אמצעי לפנות אלינו, עוד אמצעי לדבר איתנו. תראו, בסופו של דבר

אני חושב שזה מאוד חשוב שרשות יודעת, היום אנחנו נמצאים בעולם שאין מעמדות, והכל מאוד כזה פינג-פונג כזה בין תושב לרשות. הקטע הזה שכאילו עירייה מקבלת ווטסאפ ומיד עונה בווטסאפ. אתה יודע, פעם היית בטלפון ונבדוק ואז היית יכול לחזור. פה אתה כאילו עונה מיד.

גב' שירלי פאר יגרמן: בעיתון ידיעות אחרונות בממון, התפרסמה לא מזמן בדיקה תוך כמה זמן עונים בשירות העיריות. עיריית גבעתיים – 3 שניות, עיריית רמת השרון – 3 שניות, עיריית ירושלים – 24 שניות, עיריית רחובות – 2.50 דקות, עיריית תל אביב – 9.36 דקות. ככה שאנחנו מקום טוב.

מר רפאל בראל: 3 שניות, לא 3 דקות?

גב' שירלי פאר יגרמן: 3 שניות. אנחנו מקום ראשון יחד עם עיריית גבעתיים.

גב' רות גרונסקי: אני דווקא קראתי את כל הדו"ח של ניסים, ומאחר וזה גם התחום שאני אחראית עליו, אני אחראית על תיק שיפור השירות לציבור, אז אני חושבת שיש מסקנה אחת בעמ' 20, שאני חושבת שאנחנו צריכים לקחת אותה לתשומת לבנו שירלי ואני, דיברנו על זה לא אחת, ואנחנו

בתהליך להיכנס לזה, לזה שצריך לקבוע בשיתוף המחלקות השונות סרגל המפרט באופן ברור את תקני הזמן לטיפול בפניות הציבור, לא במענה במוקד, אלא תוך כמה זמן, זמן סביר, לטפל בתלונה של תושב.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש לנו, התחלנו כבר לעבוד על זה.

מר רפאל בראל: תלונה שמועברת על ידי המוקד?

גב' רות גרונסקי: בדיוק. אם יש משהו שאפשר לקחת מהדו"ח הזה בצורה מאוד-מאוד ברורה ומסקנה ליישום, זו המסקנה לדעתי החשובה ביותר לסיפור הזה. גם רואים פה הבדל בין מחלקות שמיישמות יותר מהר, למחלקות שעדיין צריך לעזור להן לסיים את התלונה בזמן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אחד, אני מברך בוודאי על ההכנסה של כלים חדשים לתקשורת עם הציבור, זה תמיד נכון. אבל מה שרותי מספרת עליו, זה נושא שעלה באופן מהותי בדו"ח הביקורת. ולדעתי, אולי השתפרנו שם, אין לי נתונים בדוקים. אבל העובדה שיש כלי שמביא את התלונה, הוא מביא אפילו את התלונה למסכו של ראש המחלקה הרלוונטי שצריך לטפל בה. אבל אם ראש המחלקה לא פותח אותה כי הוא לא פרינדלי-יוזר של מחשבים, תאמינו לי, שום דבר לא יזוז. זה נושא אחד.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש לנו דו"ח פניות פתוחות, אני עוברת עליו יומיום, מול מנהל המחלקה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה שמאפשרים הכלים האלה, וגם זה עלה בדו"ח הביקורת לפני שנתיים, זה שהם מאפשרים להפיק דו"חות בכמעט אין ספור חתכים. עשייה נבונה של חתכים וסטטיסטיקות, יביא אותנו להבין איזה מחלקה מגיבה יותר לאט, איזה מחלקה בכלל לא מגיבה, למה היא לא מגיבה.

מר אבי גרובר: אבל זה גם קצת לא פייר למדוד את כל המחלקות רק על זמן תגובה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא אמרתי זמן. בוודאי.

מר אבי גרובר: כי עוד פעם, חלק מהדברים הם יותר הנדסיים, חלק מהדברים צריכים אישורים.

גב' שירלי פאר יגרמן: הדו"ח הזה בעמ' 24...

גב' רות גרונסקי: המדדים הם לא אותם מדדים, זה ברור.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מדבר רק על המהירות. אני אומר שהכלים הטכנולוגיים-

גב' שירלי פאר יגרמן: משתפרים עכשיו.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאפשרים הוצאת מסקנות נבונות. רק שיעשו בהם שימוש.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני חלוקה על האמירה הזאת. רק ה-BI עכשיו שהכנסנו יעשה זאת, ונקבל גם דשבורד, שזה איזשהו שעון לייב שאתה תוכל לראות, אני אשמח להראות לך את זה. אבל אם תסתכל בעמ' 24, תוכל לראות ש-72% בקירוב מהפניות קיבלו מענה תוך פרק זמן של יום אחד. 12% בקירוב תוך 3 ימים, 8% תוך 7 ימים, 7% תוך 60 ימים, ו-1% מעל 60 יום. ככה שאנחנו עדיין בחלק הטוב. כמובן שנשאף להגיב ל-100% פניות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז את התייחסת רק למהירות.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, לטיפול בבעיה.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אבל שמת את המועדים. לכן אני אומר, בסוף זה נשאר במועדים. הרי לא דין פיננוי פגר של חתול מהכביש כמו סתימה של פיצוץ.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון, ויש לנו, הם עדיין לא מספיק טובים.

מר אבי גרובר: ... תוך שעה-שעתיים. ומה שאמרת, תוך שעה-שעתיים צריך את שניהם. להחליף שלט.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מנסה להגיע למשהו אחר. אני אומר שהדו"חות האלה יכולים ללמד איפה החולשות של העירייה ושם להשקיע.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם זה בהכשרה, אם זה בתגבור וכוח אדם, אם זה בשיפור ניהול. אלה הדברים שהם למזלנו בחצר שלך כמתפעלת את כל הדבר הזה, ואת חייבת לעשות בזה שימוש.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אראה לך את הכלי החדש, הוא ייכנס עוד שבוע בדיוק. סיימנו את העבודה, נשמח לקבל הערות. וזה בדיוק מראה לי איפה המחוג אדום, באיזו מחלקה, ואיפה המחוג ירוק. וקלענו לדעת גדולים.

10. אישור תבחינים לתמיכות 2018.

מר אבי גרובר: סיימנו את הסעיף?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, אני רוצה לתת תשובה בבקשה לסעיף 10, לגבי תבחינים. על פי סעיף 8.7 לחוזר מנכ"ל, ה-4/06, סעיף 8.7 אומר "מועצת הרשות המקומית תאשר הצעת התבחינים לא יאוחר מה-1.9 שלפני שנת

הכספים אליה מתייחסת התמיכה". הווה אומר, חודש הבא מקסימום מועצת העיר חייבת לאשר תבחינים.

מר גיא קלנר: בסדר.

מר אבי גרובר: לדעתי אנחנו צריכים להצביע על הסרה של סעיף מסדר היום.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון, והעברתו.

מר אבי גרובר: מי בעד להעביר את זה לשיבה הבאה? אהרון, תנסה, תן לנו איזה שבוע-שבועיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מחתן ילד בעוד 10 ימים. אני מבטיח למצוא איזה שעה ולהגיע לפגישה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל תדעו לכם, אנחנו לא יכולים לאחר את המועד של אוגוסט, אוקיי?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה בסדר.

החלטה מס' 305: הוחלט פה אחד לדחות את אישור תבחינים לתמיכות 2018 לשיבת המועצה הבאה.

8. עדכון לגבי החלטת ועדת מהשנה לעררים של המועצה הארצית לתכנון ובנייה בנושא תכנית שכונת שתיל שהתקבלה ב-27.6.17.

מר אבי גרובר: סעיף 8, תעצור שנייה את ההקלטה.

*** ההקלטה הופסקה לבקשת ראש העיר ***

מר אבי גרובר: חזרנו, אנחנו בעניין של שתיל. נמשיך את הדיון על זה בוועדה המקומית. כמו שאתם יודעים, ועדת המשנה לעררים של המועצה הארצית דחתה את הערר שלנו, ולמעשה השאירה על כנה את החלטת הוועדה המחוזית

9. אישור פרוטוקול ועדת הארכת שירות בדבר הארכת שירות מהנדס העירייה.

מר אבי גרובר: סעיף 9 – אישור פרוטוקול ועדת הארכת שירות בנוגע למהנדס העירייה. אנחנו פירטנו פה, מהנדסת העיר החדשה נכנסת לתפקידה ב-17.7. בימים אלה מתקיים גם מכרז לבחירת אדריכל עיר.

מר גיא קלנר: רגע, ארז סיים גם?

מר אבי גרובר: ארז עוד לא סיים. ארז מסיים ב-9.7 לדעתי.

גב' שירלי פאר יגרמן: שנייה רגע, ניתן לולדימיר לצאת, חייבים.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: כמו שאמרתי, אנחנו כרגע מקיימים 2 מכרזים, גם לבחירת אדריכל וגם לבחירת סגן מהנדס וראש אגף תשתיות. מהנדסת העיר החדשה שאמורה להיכנס-

מר גיא קלנר: רגע, סגן מהנדס לא היה בעצם עכשיו.

מר יעקב קורצקי: היה. לא, עכשיו לא.

מר אבי גרובר: לא, לא.

מר גיא קלנר: מאז שוולדי אין. צריך? אוקיי.

מר אבי גרובר: במיוחד לאור חלק מהאתגרים שכנראה עומדים מה שנקרא לפתחנו. בהחלט צריך פה סמנכ"ל תשתיות. ולדי היה מאוד בקיא בענייני התשתיות.

גב' שירלי פאר יגרמן: מנהל אגף, זה לא סמנכ"ל.

גב' רות גרונסקי: מישהו שהוא מהנדס, לא אדריכל.

מר אבי גרובר: צריך מישהו שינהל את אגף התשתיות.

גב' שירלי פאר יגרמן: תחת מהנדסת העיר.

מר אבי גרובר: עוד פעם, זה מתחבר לתפיסה הארגונית-הניהולית שלה בנושא. היא מאמינה שזה ככה נכון להיות, היא מהנדסת העיר. יש מישהו שהוא ראש אגף תשתיות, יש אדריכל עיר שגם כן... מבנה ארגוני.

מר יעקב קורצקי: אי אפשר לאשר את ולדימיר מנהל אגף תשתיות?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, הוא פורש.

מר אבי גרובר: הוא יוצא לפנסיה.

מר יעקב קורצקי: אם מחפשים בתפקיד הזה והוא הכי טוב שיש, הייתי שם אותו.

מר אבי גרובר: ולדי יוצא לפנסיה.

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא לא יכול להיות פה כשיש פה מהנדסת, הוא צריך לצאת.

מר יעקב קורצקי: אולי הוא גם כן שבע.

מר אבי גרובר: התייעצנו עם המהנדסת.

גב' שירלי פאר יגרמן: לבקשתה.

מר אבי גרובר: ולבקשתה היא ביקשה שמהנדס העיר היוצא יהיה

זמין לטובת אותן חפיפות של בעלי התפקידים החדשים. למהנדס העיר יש יתרה, סדר גודל של 50 ומשהו יום חופשה. בתקופה הזאת גם יש עוד יום-יומיים. ולכן, מבחינה עירונית, אנחנו נשאיר אותו למעשה לנצל את ימי חופשתו כעובד העירייה. במצב הזה אנחנו נוכל להבטיח שכשנצטרך אותו לטובת אותן חפיפות, הוא יגיע. גם אם מהנדסת העיר תצטרך אותו פה ושם.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש... שגם אדריכל לא נמצא ונצטרך עוד מידע מולדימיר.

מר אבי גרובר: לכל העניינים האלה, זה טוב שהוא יהיה זמין מצד אחד. מצד שני, הוא למעשה הוא לא יהיה כאן, כי הוא יהיה בחופש, הוא ינצל את ימי החופש שלו, והוא יגיע לאותם ימים ספציפיים. אז כמו שאמרתי, מהנדסת העיר לבקשתה, מבוקש לאשר את הארכת שירותו עד למעשה שהוא יוצא לגמלאות ב-1.11.17.

גב' שירלי פאר יגרמן: ב-30.10.17 זה יומו האחרון.

מר אבי גרובר: יום העבודה האחרון שלו.

גב' שירה אבין: בעבודה?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, בעבודה. הוא פורש.

עו"ד מיכה בלוס: כולל ימי החופש.

גב' שירלי פאר יגרמן: כולל כל ניצול ימי החופש.

מר גיא קלנר: האמת, אני לא הבנתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: בשביל מה צריך ימי חופשה? הוא פורש.

מר גיא קלנר: הוא מנצל את ימי החופש שלו בעבודה?

- גב' שירלי פאר יגרמן:** לא, לא, לא. הוא יהיה זמין לנו.
- מר גיא קלנר:** בחופש?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** כן.
- מר גיא קלנר:** ולא בא לעבודה?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** כן.
- מר גיא קלנר:** ועל זה הוא יקבל ימי עבודה?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** לא, הוא לא, הוא לא.
- מר יעקב קורצקי:** גיא, הוא רגיל לשיטת של הק.ג.ב. לקחנו את הדרכון...
- גב' שירלי פאר יגרמן:** שנייה, אני אסביר. בן אדם צבר ימי חופש, אבל זה לא רלוונטי.
- מר גיא קלנר:** סבבה, נו.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** הוא יכול או לפדות אותם בכסף מחר בבוקר וללכת.
- מר אבי גרובר:** על פניו הוא היה אמור לצאת לפנסיה ב-1.7.17 ולקבל כסף תמורת ימי החופש.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** נכון.
- מר גיא קלנר:** סבבה, נו.
- מר אבי גרובר:** עכשיו רוצים אותו שהוא יהיה זמין לטובת אותו חפיפות שיש.
- מר גיא קלנר:** סבבה.

מר אבי גרובר: ומאחר ומהנדסת העיר נכנסת רק ב-17.7, אז עד ה-

16.7, שלא יהיה מצב שלא יהיה פה מהנדס... לחתום על מה שצריך.

גב' שירלי פאר יגרמן: קודם כל, שלא יהיה מהנדס.

מר אבי גרובר: אז עד ה-16.7 הוא מכהן כמהנדס לכל דבר.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון.

מר אבי גרובר: לא חופשה ולא כלום. הוא בא לעבודה כל יום עד

ה-16.7 הוא כאן למלא את תפקידו שתהיה רציפות. שכל יום יהיה מהנדס עיר

בפועל. ב-17.7 נכנסת מהנדסת העיר, באותו יום הוא יוצא לחופש.

גב' שירה אבין: אבל אז הוא לא עושה לה בכלל חפיפה?

גב' שירלי פאר יגרמן: עושה. רק שנייה.

גב' נורית אבנר: אבל הוא יקבל גם משכורת וגם ימי חופשה?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, זה לא עובד ככה.

מר אבי גרובר: קודם כל, הם כבר עושים חפיפה. לא צריך כל דבר

להסביר.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... בואו נצביע ונגמור עם זה.

מר גיא קלנר: לא, רוצים להבין את הפרוצדורה. שיקבל הארכה,

בכיף.

גב' שירלי פאר יגרמן: אין כפול, אין דבר כזה כפול.

גב' נורית אבנר: הוא עושה לנו טובה?

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא לא עושה לנו טובה, זו בקשה של מהנדסת

העיר. הוא יהיה זמין לנו...

מר גיא קלנר: אז ביום שתקפיץ אותו, ייחשב לו היום חופש או לא ייחשב לו היום חופש?

גב' מירב בליימן שבתאי: לא. את ימי החופש, אם ייוותר לו משהו בסוף...

מר גיא קלנר: אה, אז עכשיו זה ברור. הייתי מנהל כוח אדם פעם, חביבי. אני מבין.

מר אבי גרובר: כשספרנו את הימים... השארנו שם 8 ימים. יש את ימי החופש, פלוס ימי החופש שהוא צובר במהלך ימי החופש, זה עוד איזה יום-יומיים, פלוס 8 ימי עבודה. את כל זה שמנו וקבענו לפי זה לבקשת מהנדסת העיר.

מר גיא קלנר: היה חסר הסיפור שאם תקפיצו אותו, אז זה לא ייחשב יום חופש.

גב' שירלי פאר יגרמן: ברור.

מר אבי גרובר: אם הוא יצא לפנסיה, אתה לא יכול להגיד לו 'בוא'.

מר רפאל בראל: הוא בחופשה. כל החיים שלו בחופש, הוא ייצא לחופשה.

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 306: הוחלט לאשר פרוטוקול ועדת הארכת שירות בדבר הארכת שירות מהנדס העירייה.

12. שונות.

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע. יושב פה עמית בהרבה סבלנות, ביקש אישור לשאול שאלה.

מר אבי גרובר: הזכרת לי עוד משהו. בישיבה האחרונה, כמו שאתה אמרת מקודם שלא בדיוק התכוונת, מורסות ומוגלות וכאלה. אם הובהר שאני קראתי לכם דאעש, או האשמתי אתכם שאתם נוהגים כמו דאעש, אז אני מתנצל, לא התכוונתי לקרוא לכם דאעש, אתם לא אנשי דאעש, אתם לא אנשי החליפות, אתם לא מאמינים בזה. אני התכוונתי שכאילו עשו לי עריפת ראש מתפקידי. אם הובנתי אחרת – אני מתנצל, אם נפגעתם – אני מתנצל, לא היתה לי כוונה לפגוע.

פרופ' מרק מימוני: ... זה פגע בנו מאוד.

מר אבי גרובר: אם קראתי לכם או מישהו מחבריי קרא לכם אפסים, אני חושב שזה גם לא מילה ראויה לקרוא אפסים. אני מתנצל בשמי.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה עם 'מחסל'?

מר גיא קלנר: זו מחמאה.

???: מחסל זה מקצוע.

מר אבי גרובר: אמרתי, על דאעש ואפסים, אני חושב שזה התנהגויות לא ראויות.

מר גיא קלנר: רגע, מה איתו? רגע, עמית רצה.

גב' שירלי פאר יגרמן: שנייה, הוא רוצה להגיד.

מר רפאל בראל: קיבלנו כאן איזה מכתב, אתה מוכן...?

גב' שירלי פאר יגרמן: רפי שנייה. הוא רוצה לענות.

פרופ' מרק מימוני: אני קודם כל מקבל מה שאתה אומר, ואני מאוד

נפגעת גס ממך וגם מרותי, אפילו לא אמרתי לה שלום היום.

מר אבי גרובר: ביקשתי סליחה, ולא ביקשתם את זה.

פרופ' מרק מימוני: זה בלתי נסבל.

מר רפאל בראל: גס אני נפגעת מהם, אבל אני הגבתי.

פרופ' מרק מימוני: יש משהו אחר שזה בלתי נסבל, זה ההתנהגות של

הקהל שבא לפה ומתפרץ, ולפעמים מאיים בצורה כמעט פיזית על חברי מועצת העיר. אני חושב שצריך להיות כמה חוקים. מי שמפריע – צריך לצאת מיד. מי שמתפרץ בלי שהוא קיבל רשות הדיבור מראש העיר, הוא צריך לצאת. אין דבר כזה שדבר ישפיע עלינו בצורה אלימה או מאיימת. יש לו את כל הזכויות להשפיע עלינו, לנסות בכל מיני צורות תרבותיות. ואנא חברים, אפילו כשאתם כועסים, הבעיות של לשון מאוד-מאוד קשה, לפה, כל אחד מאיתנו או כולנו, הן לא במקום. זה בלתי נסבל, זה חוסר תרבות משווע, לא טוב, וזה צריך להיגמר. אני אומר לכם, ואני מרשה לכם להתנפל עליי בצורה קשה אם אני גם כן טועה בלשוני. אין דבר כזה. אני יכול לכעוס עליך מאוד ולהגיד לך 'אני כועס', אבל אני לא אשתמש במילים של גנאי 'אתם אפסים' או 'מתחת לאפסים'. אין דבר כזה. אני נורא מצטער, אין דבר כזה.

מר גיא קלנר: צודק.

מר אבי גרובר: עמית, בבקשה.

עמית: כבוד ראש העיר וחברי מועצת העיר הנכבדים.

ברשותך, אני אשאל שאילתת נוער, וכנער שמתנדב מסביב לשעון ברמת השרון. ואחד שייסד ארגון התנדבותי, נוער למען נוער שמטרתו לסייע לבני נוער בנושאים חברתיים ובאוזן קשבת, וזה אני אשמח שיירשם בפרוטוקול,

מה עיריית רמת השרון בנושא הכלת בני נוער במערכת החינוך המקומית.
מקודם דובר פה על אור השחר, נכון? סליחה אם אני אומר משהו לא נכון.

מר גיא קלנר: כן.

עמית: באור השחר, מחזיק תיק החינוך לשעבר יצא, וכבי
מנהל אגף החינוך גם יצא. אני אשמח האם תוכל להשיב לי... בנושא הזה.
אודה להתייחסותך.

מר אבי גרובר: אני אגיב בכמה מילים. גם חיים דיין וגם איימי
ששון, שמלווים את פעילות הנוער, יחד עם מועצת הנוער, עושים המון
פעולות. אני יכול להביא דוגמא הכי קטנה. ההופעה אתמול של סטטיק ובן
אל, סתם דוגמא אחת מיני רבות, אבל זה משהו שעלה בישיבות שלהם, איזה
הופעות הם רוצים. אין ספק שההופעה אתמול היתה הצלחה אדירה, ואני לא
חושב שהיה ילד כמעט בעיר הזאת, חוץ מהבת שלי מסכנה שהיתה לה משמרת
בגלידה שלא יכלה לבוא, באמת כל בני הנוער היו פה. אנחנו עושים המון
פעולות, יחד עם מועצת הנוער, ובליווים של גם חיים דיין וגם של איימי
חסון. אנחנו עושים המון פעילות בתוך בתי הספר.

אני יכול להגיד לך שאני מגיע ואני מעודד את בני הנוער להיות מאוד פעילים.
אני יודע שדיברנו מקודם על הווטסאפ ועל האמצעים האלה שגם באמצעותם
בני הנוער מאוד שותפים במה שקורה בעיר. אנחנו בהרבה מאוד דרכים
מעודדים את בני הנוער להיות שותפים, ואנחנו מייצרים יותר ויותר ממשקים
שבהם בני הנוער יכולים להשפיע. אתה יודע, אנחנו למשל ביטלנו השנה את
מסיבת הסיום של כיתה ו' היישובית, ועברנו למסיבות סיום של כל בית ספר
בנפרד. ודרך אגב, אני מתנצל אם לא קיבלתם את הזימונים. אנחנו נפיק מזה
לקחים.

מר גיא קלנר: כן, אף אחד...

מר אבי גרובר: לא ידעתי. אני נתתי הנחיה-

עמית: ... שבני נוער להגיע לוועדות.

מר אבי גרובר: עמית, שנייה. אני נתתי הוראה. טעות שלנו.

מר רפאל בראל: לשום אירוע לא הוזמנו.

מר אבי גרובר: יום שלישי יש סיום ברוטברג קודם כל. אם אתם

רוצים, אתם מוזמנים להגיע לסיום של רוטברג. ואני מתנצל, אני יודע שאני נורא התעצבנתי שכחבר מועצה לא קיבלתי זימונים. אני באמת חשבתי שזה הועבר לכל חברי המועצה, ואני מתנצל על זה שזה לא הועבר לכם לכולם. אבל קיימנו ישיבה עם חברי מועצות התלמידים של כיתות ו', בנוגע לביטול של אותה מסיבה יישובית. וישבנו ודנו אם זה נכון או לא נכון. והם חשבו בהתחלה שנורא חבל להם שזה מבוטל, והם אמרו לנו שאחד הדברים שהם העלו, הם אמרו 'תקשיב, זו היתה הזדמנות שלנו להכיר ילדים מכיתה ו' לפני החטיבה מבתי ספר אחרים, ולא היה לנו את זה. ואז למשל הפקנו בשיתוף איתם ובתיאום איתם מספר אירועים שבהם הם הכירו את חבריהם לשכבה לפני החטיבה. אז אנחנו באמת עושים המון פעולות כדי לייצר את אותו שיתוף לשתף את בני הנוער. אני אומר לך, עמית, אתה יודע להגיע אליי. אם יש לך רעיונות נוספים, אתה מוזמן להעלות אותם.

עמית: כבודו, אני מודה לך על היענותך לשאילתא, אך

איזה מענה יש לתלמידי החוץ שלא לומדים ברמת השרון?

מר אבי גרובר: זו סוגיה מעניינת.

עמית: אני כיהנתי במספר רחב של ועדות במועצת הנוער,

ואין מענה לתלמידים שהם לומדים מחוץ לעיר.

מר אבי גרובר: אז שנייה, אני רוצה להגיד לך. אמרת גם ועדות

העירייה.

עמית: כן, אני אשמח... חלק פעיל בוועדות...

מר אבי גרובר: אנחנו מעלים את כל הזימונים לישיבות הוועדות.

עמית: איפה הם מתפרסמים, סליחה?

מר אבי גרובר: באתר האינטרנט של העירייה יש ובפייסבוק. פשוט

לעקוב אחרי עמוד הפייסבוק של העירייה. הישיבות פתוחות, אנחנו קיימנו פה על הנת"צים, קיימנו פה על הרבה מאוד נושאים שקשורים בבטיחות בדרכים ובכלל. ועדת תנועה הרבה פעמים אנחנו מקיימים פה את הדיונים. זה פתוח. באמת, כל הפורומים. הוועדות האלה פתוחות, אנחנו מזמינים אנשים לבוא, אנשים באים. פשוט תעקוב אחרי מה שקורה.

עמית: אני מודה לך על השאילתא, כב' ראש העיר.

מר אבי גרובר: לילה טוב, תודה רבה.

עו"ד מיכה בלום: רגע, רגע.

מר אבי גרובר: מה, מיכה? אל תעצור, שנייה, טעות שלי.

עו"ד מיכה בלום: חברי מועצת העיר קיבלנו מהממונה על חופש

המידע של העירייה מכתב. התחילו כבר לשאול אותי שאלות.

מר אבי גרובר: מה זה?

עו"ד מיכה בלום: לפי חוק חופש המידע, קיבלו מעטפות על ידי

הממונה על חוק חופש המידע חברי המועצה. היתה פנייה של עמותה מסוימת לממונה על חוק חופש המידע לקבל את ההסכמים של ניגוד העניינים שאתם חתמתם עליהם. הם רוצים את כל ההסכמים האלה לידם. אנחנו, לפני שאנחנו נותנים להם אותם-

- גב' רות גרונסקי:** מי זו העמותה הזאת?
- עו"ד מיכה בלום:** עמותה, היא פועלת כרגע בכל הארץ, היא מנסה לאסוף-
- מר גיא קלנר:** יש לה מעמד? היא משהו פורמאלי?
- עו"ד מיכה בלום:** שאלה יפה. עמותה שרשומה יש לה מעמד לפי החוק.
- גב' נורית אבנר:** מה, כל אחד שמבקש...?
- עו"ד מיכה בלום:** שנייה, אבל אני מנסה להסביר. הם פנו לחוק חופש המידע, מבקשים את המסמכים. אנחנו לפני שאני מוציא את המסמכים האלה, אני מבקש מכל אחד מכם תגובה, האם הוא מוכן לשחרר את המסמך שלו.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** איזה מסמך, של ניגוד עניינים?
- עו"ד מיכה בלום:** כן.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ... קורצקי...
- עו"ד מיכה בלום:** תיזהר. או אתם רוצים למחוק דברים פרטיים מסוימים.
- מר גיא קלנר:** האם יש לנו חובה לשחרר?
- מר טל עזגד:** לא, האם יש לעירייה חובה?
- עו"ד מיכה בלום:** כן, העירייה יש לה חובה.
- מר טל עזגד:** נו, אז מה...?
- עו"ד מיכה בלום:** רגע, זה לא של העירייה, זה שלכם גם. עכשיו זה נושא לא פשוט. זה לדעתי יגיע בסוף לבית המשפט, כיוון שגם התקנות לא

תוקנו בחוק לצורך העניין הזה. אבל אני אומר, אם אין למישהו בעיה, שיגיד 'אין לי בעיה, אין לי גם ככה רכוש מי יודע מה'. אם יש למישהו בעיה לגבי רכוש מסוים שהוא לא רוצה-

מר אבי גרובר: אני חושב שזה...

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלום: רק שנייה. הם לא מקשיבים. שאנחנו נשחיר-

גב' רות גרונסקי: זה ניגוד עניינים אמרת, על ועדת בניין עיר שחתמנו לך אז, זה לא... ברכוש.

עו"ד מיכה בלום: נכון. לא, מופיע שם שיש לך רכוש ברחוב ככה.

מר גיא קלנר: גוש וחלקה.

עו"ד מיכה בלום: יש לך חלקות, יש לך חברה, יש לך כל מיני דברים.

מר טל עזגד: ברח' זה וזה לבת שלי יש דירה...

עו"ד מיכה בלום: אתה יכול להגיד לי שאתה לא רוצה, אתה רוצה שאני אשחיר, אז אני אשחיר.

מר טל עזגד: לצערי הרב אין מה להשחיר. תשחיר את כל הרכוש.

מר אבי גרובר: מיכה, בוא אליי עם הנושא הזה, אני רוצה גם להתייעץ עם מרכז השלטון המקומי מה בדיוק עושים שם. אני חושב שהדבר הזה שמישהו אחר זה יעלה... פייסבוק, עם כל נכסי הנדל"ן... נציגי הציבור וכל מיני כאלה.

גב' נורית אבנר: זו חדירה לפרטיות.

מר אבי גרובר: מה שצריך להיות זה שחברי המועצה-

עו"ד מיכה בלום: אין לך פרטיות בתור חברת מועצה.

גב' רות גרונסקי: אין לך פרטיות. בתור חברת מועצה, אין לך פרטיות.

מר אבי גרובר: מיכה, אתה כיועץ משפטי צריך להבטיח שאנשים... נכון?

עו"ד מיכה בלוס: לכן אמרתי לממונה חופש המידע, לפנות קודם כל לחברים.

מר אבי גרובר: זה עניין עקרוני. אנחנו נברר את זה. תודה רבה, לילה טוב.

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 38.

החלטה מס' 300: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 37.

2. אישור פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 35.

החלטה מס' 301: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מספר 35.

6. הצעה לסדר של שמואל גריידי, גיא קלנר ועידן למדן מיום 29.6.17.

החלטה מס' 302: הוחלט פה אחד לקבל את ההצעה לסדר של שמואל גריידי, גיא קלנר ועידן למדן מיום 29.6.17 כפי שהופץ בסדר היום, בנוגע להפרדה מגדרית בבית ספר אור השחר.

5. הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 29.6.17.

החלטה מס' 303: הוחלט ברוב קולות לקבל את ההצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 29.6.17 כדלקמן: לא יועבר כסף לקבוצת הכדורגל, עד שלא תיפתר הסוגיה ותהיה בקרה על הקבוצה.

11. בקשת אגף החינוך לדחיית ישיבת המליאה מיום 3.9.17 ליום 10.9.17.

החלטה מס' 304: הוחלט פה אחד לקבל את בקשת אגף החינוך לדחיית ישיבת המליאה מיום 3.9.17 ליום 10.9.17.

10. אישור תבחינים לתמיכות 2018.

החלטה מס' 305: הוחלט פה אחד לדחות את אישור תבחינים לתמיכות 2018 לישיבת המועצה הבאה.

9. אישור פרוטוקול ועדת הארכת שירות בדבר הארכת שירות מהנדס העירייה.

החלטה מס' 306: הוחלט לאשר פרוטוקול ועדת הארכת שירות בדבר הארכת שירות מהנדס העירייה.